

81

NOCKUR
Liood-mæli

(Af Psalmum, andlegum Vijsum og Kvædum samanstandande)

Þess Andrijka Guds Manns

Sal. Sr.

Þorlaks Þorarens

Sonar, Fyrrum Profasts i Vadla Þijnge og Sooknar Prests til Modruvallna Klausturs Safnadar,

Hver ed nu vegna ágiæts Efnes og Ordfæres til samans tekeñ, ad vid bættum nockrum hanns Bænum,

Til almeñings Gagnsmuna wtgiefast.

Seliast Jñbundeñ 10. Fiskum.

Þryckt á Hoolum i Hialltadal,

Af Petre Joons Syne, 1775.

Til Lesarans.

PAr hver Madur, utaf fyrir sig æliteñ, er ei einhlijtur sialfum sier til þeirrar Menningar ad koma, sem moguleg er, og hañ er þess vegna skapadur til ad lifa i Samfielage vid adra sijna Lijka: Þa hefur allra Hluta Skapare inngiefed Mannenum þañ Dugnad og Adferd, er ad nockru Leite vidhallde þessu Samfielage, med þvi ad Madur giefe sijna Þanka til kyña; Og þo þad giete skied med fleiru eñ einu Moote, er samt su Adferdeñ Fullkomnust og Nattúrlegust, er skiedur med Ordunum: Vardar þo mestu, hversu Ordunum hagad er, nær þau gaanga ur Hiarta i Hiarta, og skule þau vinna aa añara Giedsmune og med sier færa fullkomna Sannfæring: Og þetta hygg eg vera Orsok til Iþrottar þeirrar, er

vier kennum vid Maalsnille, og hverrar Skilld-getna Systur eg vil kalla Skaldskapar Listena, þvi same er Tilgangur beggia, same Grundvollur, og Adferd beggia lijk, i þvi ad utvelia hagfotm og Eptertekta verd Ord, en þo nockud sembrugden, i Tillite til þeirrar Natturne hin sijdare hefur til ad þocknast Heyrnini; hvad flestum maa nockurn veigen lioost vera, er þeckia Mismun sundurlausrar Rædu og hinnar, sem bunden er vid vissar Skalldskapar Reglur og Bragarhætte. Vier hofum i voru Maale beggia merkelegar Meniar aa fyrre og sijdare Olldum, einkum hvad Skalldmælum vidviikur, og vona eg þesse Samtijningur (so lijtell sem hann er) Kvedlinga Saal. Sr. Þorlaaks Þorarens Sonar mune sanna Blood-Ræme þad, þesse Guds Madur, hafde, um þeignar og vel idkadar Gaafur til Skalldskapar, og ad hann i þvi Tillite hafe morgum frem fegrad og framad vort Tungumaal: Enn so Auctor þessa Kvers verde vorum Epterkomurum nock-

 ud

ud kunugte, þaa hefur mier sijnst ad innsetia hier i fám Ordum, hellstu Atride, sem til heyra Æfe hanns.

Profasturenn Sr. Þorlakur Sal. Þorarinsson, er fæddr i þenn- ann Heim, ad Lautrum a Lautra-Strønd i Þyngeyar Syslu, a Messu-Dag Þorlaks Biskups hins helga, þann 23. Decembris 1711. Hanns Fader var Virdu- legur Heidurs Mann Þorarenn Þorlaksson Bonde ad Lautrum, hanns Fødur Fader var Þorlakur, Dimissus wr Heola Skola, Son Sr. Þorarens Olafssonar Sokn- ar-Prests til Backa og Bægis- Ar Safnada, enn Kvinna Sr. Þor- arins var Malfrydur Styggs Dotter, af goodum Ættum kom- enn; Enn Fødur Moder Sal. Sr. Þorlaks, var Valgerdur Dotter

Sr

Sr. Einars Olafssonar ad Myrkà. Moder Sr. Þorlaks, eñ Kviña Þorarins Sal. var Þorgerdur, heñar Fader Eyulfur Hallsson, Dottursonur Sigfwsa Olafssonar, Nefndar-Mañs i Vádla Þijnge og Hálf-Broodur Halldors Logmañs O. S. Prof. Sal. Sr. Þorlakur var skijrdr af Sr. Halle Eyrijkssyne i Hofda, og sijdañ upp fostradr hia sijnum goodu Foreldrum til þess hañ var 11. Ara, eñ á 12. Are sijns Alldurs hagade Gud þvi so til, ad hañ var tekiñ til Fosturs og frekare Meñingar af þeim Gofigu Hofdings Hionum Klausturhalldaranum Sgr. Hans Scheving og Mad. Gudrunu Vigfwss Dottur, hvor honum uppfrá þvi gengu i goodra Foreldra Stad, settu hañ til Booklegra
 Menta,

Menta, og komu hønum 15. Vetra gømlum i Hoola Skola, hvadañ hañ, epter 5. Vetra Dvøl, var med goodum Vitnisburdum wtskrifadur. Are sijdar, þa hañ hafde eiñ um Tvijtugt, var hañ af Sal. Hr. Biskup Steine settur Diakn ad Mødruvallna-Klaustre, hveriu Embætte hañ mz allre Arvekne þiente i 14. Ar: Eñ uñ sømu Munder (nefnil. 1738.) inngieck hann heilagann Egtaskap mz Gudrunu Þordardoottr, (hver ed siñ Egtamañ nockrar Vikur yfirlifde) og biuggu þau fyrst 2. Ar a Reystar-A Sydre, og fluttu sig þadañ ad Ose, hvar þau sijdañ Bw høfdu medañ Alldur endtest: Þeirra Hioona Sæng blessade Gud med 6. Børnum, nefnil. 5. Pilltum, bæru 3. Benedicts

Nafn, hiñ fioorde Þorarens og fimte Joons, af hverium aller deydu unger, samt eiñe Dottur, Sigrijde, sũ gipt er Reppstiooranum Hallgrijme Einarssyne a Ose. Ared 1745. var honum af þa verande Amtmañe J. Ch. Pingel veitt Bref fyrer Modruvallna Klausturs Prests Braude, og til þess Kieñimañlega Embættis vijgdur 1. Suñud. i Adventu af þa verande Stift-Profaste Sr. Þorleife Skaptasyne, eñ iñsettur i Presta-Kalled þañ 12. Dec. sama Ars af Prof. Sr. Þorsteini Ketilss. Ared 1751. var hañ koseñ og tilsettur Profastr i Vadla-Þijnge af Sæl. Biskup Halldore Brynjulfssyne, eñ a þridia Are þar epter sagde hañ af sier þad Profasts Embætte vegna siñar Sooknar Orduglei-

 ka

ka og ymislegs Aňrijkis. Samt
þioonade haň sialfur þvi Prest-
lega Embætte sijdaň siň ædur vid
bærileg Heilsu-Kior, þar til fyr-
ir hälfu ødru Are ad Gude þock-
nadest ad leggia a haň nockurn
Heilsu-Brest med Lijkamans Kr-
apta Uppþornan og Vanmætte i
vinstre Hendeňe, hvad daglega for
varande, einkum fra þeim sijdur-
stu Sumar-Mælum hann lifde,
hvern Heilsu-Brest haň ætid siň
Bending stuttrar eptirverande
Æfe, med sifeldre Preying eptir
farsælum Vidskilnade vid þetta
mædusama Lijf, hver ed skiede, þa
haň ferdadest yfer Hørg-A, þaň 9.
Julii 1773. a sijns Alldurs 62.
Are, Hioonabands 35. Kienni-
maňlegs Embættis, 28. a hver-
ium sijns Embættis Ara Tijma

hañ skijrde 432. Børn, gaf Hloon samañ 80. saung yfer dauðum 422. og fermde Ungmeñe 142. J sijnu Dagfare var hū miøg Sid-prwd-ur, stilltur og hoogvær, i Vidskift-um vid Fatæka og Siwka Good-giarn og hialparsamur, fyrer Sooknar-Foolke sijnu Uñhyggiu-samur, þvi nakvæm og astsæll. Epter þeirre Þeckingu kuñuger Meñ høfdu um̄ hañ, var hañ gud-hræddur, og yfervañ Mootblæst-ur sinna Ovina med Kyrrlæte og Poliñmæde. Sierdeilis var hañ goodu Hugvite og Eptirþanka prijddur til Booknams og snot-rar Medferdar a þvi sama, hvad hañ og alla Stund kostgiæfilega ydkade sialfum sier og ødrum til Nytsemdar, til Gudræknis og christilegra Dygda Upprørfunar.

Hvad

Hvad Edition þessa Bæklings viðvikur, þa vil eg minnast a eptirfylgiande:

Nockrum Arum fyrr enn Profasturenn Sr. Þorlakur deyde, sende hann mier nockud af sijnum Lioodmælum og var þvi ei mootfallenn þo prentuduſt, þar hañ hafde mørgum giefed Utſkrifter af þeim, eñ epter þad Gud hañ burtkallade, fiell mier tvent i Hug, bæde hverſu reynt hefe torveldt vera ad fa Dasbakada þeirra Kvedlinga, sem fyrer laungu burt dauder eru, þa þeirra eiginn Handar Rit faſt ecke; lijka hitt, ad þad er helldur enn ecke Ræktar Merke vid þa, er, medann lifdu, þioonudu Gude og ſijnu Fødurlande, ef þeirra Minning og Menium er uppehallded, eirnig Kiærleiks Merke vid þa lifa og epter koma, þa þeirra Nytsemd er fyrer Augum høfd, er þeir hafa kunna af hiña gudrækilegum Verkum. Tiedra Ordsaka vegna fieck eg hia Dottur Auctoris mikid af hañs Opusculis, sem hann hafde hreint ſkrifad, las þau nakvæmlega samann, og hefe ſett

þar

þar hlaa Variantes aa Spatiunne, sem fyrer mig hafa bored. Enn þar i Edition þessa Bækings vard hallda mig vid fyrer-sett Arka Tal, þa kuñi ei þryckiast nema rwmur Helmingur af þvi eg annars hefde Orkad þryckiast mætte; Hefe þess vegna, so sem til Synis, innsett i þetta Kvæer sitt af hveriu Efne, þo ollu lwtande til christelegrar Uppbyggingar og Sidferdis Betrunar, ad vidbættum fæeinum Bænum, sem þesse Saal. Guds Madur, auk annarra, hefur samann teked. Loksens vil eg þess gieta, ad eingenn steite sig aa þvi, þo hier finnest nockur Vers, er giord hafa vered i fyrstu til þess ad syngiast i Brwdkaupum og Erfis-Dryckium; þvi þo i Kongl. Logmaale sieu aftekner Saungvar i þess Kyns Samsætum aadur tiidkanleger, so þeir ei verde til Syndar edur Asteitingar, ef midur fer enn vera ber, þaa kuña þo þesse Vers, gudrækilega hugleidd eda frammælt, þiena Vidkomendum til frekare Yfervegunar, sijns Tilstands, og kiærleiks-

leiksfullkar Uppvrfunar ad auka sier og odrum þeirrar Luckn og Hagsælda, Gud villumbedinn vera: Og i sama Mata kunna þess Sal. Auctoris goodar Offer til visra Manna og Erfe-Lioed giefa goda Hugvekiu Eptirtektarsomum Lesendum; Ad eg ei tale um leifelega Skiemtan þeir kunna finna, er elska Saung-Lyst, einnig Hag- og Sagn-Ord Lioodmæle. Falle þetta Kver Almenninge vel i Gied, er ei Ovijst þad uppleggest aa nij fullkomnara. Gud giefe ad þetta Verk verde honum til Dyrdar, og hans Bornum til betstu Heilla. Hoolum D. 13. Maii 1775.

Halfdan Einars Son.

Fyrri Parturinn.

Inniheldur nockra andrijka Psalma.

Nijaars-Psalmur,

J Miñing þess Typtunar-Ars 1735. ꜵ hverin Mann-Skadar og Fe-Missur stoorar tilfiellu i Nordur-Landi.

Ton, Eilijft Lijfid er ætlegt.

NJ-Ars upprunninn nu er enn, Nædar og Allda Sool, vari þinn Priis og Virding þrenn, vor Gud ꜵ Himna Stool, (a)fyrir þad milldust forsiaa þijn, Frid voru Landi jook, sierhvör maklegri Synda-Pijn, Sijdur ꜵn Vægdar took: Hefur oss eirninn halldid id, heilaga Trw og christinn Sid, fyrir

 þijn

(a) Dæmist þier Lof og Dijrdiñ þreñ, DRotteñ

Þijns Anda Fridar Mæl, og fogur Sacrament. Hoggormsins vanad Viela-Tæl, vorri so feingit lient, JEsu Blood-Unda Svolun Sæl, Syndum og Raun afvendt.

Lijkamans Heilsu, Frid og Fior, Fylgd Engla, Þol i Þijn, Ærunnar Vir og oll good Kior, ofs veitti Giædskañ þijn; Hiartans þijdurstu Packir moot, þygdu nu Fadir kiær, vier af Audmyktar iñstu Root, aller framberum þær: Angrædir þo i añañ Stad, yfir vort Hofud jætum þad, hvællega syndgast hofum vier, hryggt og slockt Andañ þinn, þegid vort Braud O-þackslæter, þvi stynur Himininn: Gott vier med Illu gioldum þier, Giædskunnar Brunnurinn.

Vorar Hugsanir, Verk og Mæl, varinn (b) til Giælijsis, hrella þinn Frid, enn særa Sæl, sokud alls Rænglætis: Osund, Kijf, Hædni, Last og Lygd, Leti, Smæn, Heiptar-Greom, Metnadur Hiartans med

(b) Vaniñ.

med Otrygd, makar oss þvingaſt Doom:
Jaa, yfir ſoddañ Glæpa Gnoott, graata
þijn Augu Dag og Noott, blindadur hver
i Bloodi ſijn, braut Ok enn Toginñ ſleit.
Einginn Liſnadar Uñboot ſkijn, ei ſtodar
Bending neit, meſt er þvi Von ad mædiſt
þijn, Myſkunar-Ydur heit.
Hier fyrir ſlær vorn Hug Oſpart, haf-
er þu DRottiun klaar, Preſkiunar Ven-
di þijnum hart, þiaad oss (c) uñlidid Ar:
Miſsir Atvinnu margra bioo, Medlætis
Kiorum Stans, Mann-Skada Hrliſe
brocktir þo, hier aa Bygd Nordurlands,
Faaraadar Eckiur fædir Sorg, Fodurla-
us Borniñ veina mørg; Hoſud, Rif, Ar-
mur, Augna Lioos, eru þeim ſkilinn fraa,
Lijfid Aſtvina, Lucku-Hroos, Lijkamans
og þar hiaa, Anda þijns Blaaſtur yfir-joos,
Ofraun og Daudans Praa.
Æ DRottiñ! Hvad er aum Mañkynd,
ef þu villt gaanga i Doom? riett fyrir þijn-
um Reidi-Vind, Rik, Eymur, Fis og Hio-
A 2 om;

(c) Pviingad oss lidid Ar.

om; Lijkamir vorir, Eign og Ond, einga ſier finna Hlijf, nema þiin bleſſud Naadar-Hond, næri vort auma Lijf: Siertu bliidur, er Synd oll hægd; Siertu reidur, finnſt einginn Vægd, Skiool, Huggun eda Skada-Boot: Skiepnan af Edli ſiin, oll er oß fallinn med og moot, minn Gud, ad Vilia þiin; þo fyrir Vondſku Verkinn lioot velldur hun Mannſins Piin.

Æ hvad margviiſleg Mootgaangs Kior, mæda hier ſyndugt Holld! O hvad morg brugdin Bana-Or, breſtur ad vorri Molld! Vindaña ſkiædu (d) Voda Megn, Votn og Hafs-Bylgiurnar, heria med Ædi oß igiegn, uñs Naarinn liggur þar, ſii-blaktir Ond vid Sorgar-Eym, ſo geingur allt i þeßum Heim: Herdir æ Striid, enn Hliiſar mæſt, Hug veikir, fiolgar Und; Kraptar utrenna, Pol vill þiæſt, þokar ad Dauda-Stund. JEſu þiin Trygd og eiliif Aſt, inndæli ſiidarſta Blund.

Synum Veralldar ſyrtir Kvolld, Sæd-

(d) Skiædurſt

Saah-Tijmann lijdur at, dregur ad Hondum Dægur kolld, O Drottinn Gud, vert oss hiaa, riett oss ei þijna Reidi-Skaal, Raanglætis dryckiudum, vægdu Lijkama, vægdu Saal, vægdu Lijfs-Hogunum. Allra sætasta Lijssins Lynd, laattu oss ecki deya i Synd, wtskwfada um̃ eilijfa Tijd, Augliti þijnu fraa, hier þo oss megi morg og striid, Mootlætis Bylgian̄ þiaa; Gud min̄, þær Stundir gief um̃ sijd, gladir mættum þig siaa.

Fognud med Ari ferfku nu, færi þijn Hiartans Trygd, ollum sem hallda helga Trw, hvar þeirra stendar Bygd: Vedur sætursstu Vægd og Raad, vor Gud af Hæd audsyn, Huggun, Frid, Vorn og Hiaalpar-Raad, heilagri Christni þijn; Set hana þier einn Signets-Hriing, siaadu til hen̄ar allt um̃ kriing: Konga, Doomara, Kienni-Volld, Krapti þijns Anda giæd; Villu, Pest, Hwngri, Vo-Stiriolld, ver oss; Enn Trwna glæd, Syndum eyd, Harma Saarinn kolld, sierhverra mijk og aræd.

ARJd Fagnadar ofs þu gief, ARJd Helgunar þo, AR:d Farsælldar ecki tef, af Himni, Jord og Sioo: AR:d sem færir einginn Slis: ARid Lijfs Betrunar; ARid goods Fridar innbyrdis, AR Synda Kvittunar, Packlætis AR vid Þurdan Kijfs, Þolgiædis AR i Naudum Lijfs, Hressingar Ar þeim Hug-mæddu, Hiælpar AR Naudstoddum, Lækningar AR þeim Lemstrudu, Lausnar AR Herteknum, Svolunar AR þeim Sorg-bitnu, Sældar AR Deyendum.

O þu verandi Veralldar, Verulegt A og O. Uppruni Lijfs og Endingar, endalaus Kraptur þo. Minnstu þinn Trygda Eyd uppæ, uthafinn Synda Giolld, nær þu ofs alla nemr fræ, naalægri Sorgar Olld, græt ofs ei leingur Gud minn trwr, giefdu vid hægann (e) Andlaats Dwr, Skuggannum hrindi Skodunar-Lioos, þiins skiæra Riettlætis, Lattu ofs verda Lysti-Roos,
Laus-

(e) Sælan.

Lausnarans JEsu Christs, glæsta med eilijft Gledinnar Hroos, Guds Barna Kiør-Yndis.

Morgun-Psalmur.

Ton, Hvar mundi vera Hiartad mitt?

Dagurinn lioomar dijr og klær, DRottinn Gud, Lof sie þier, þiñ Giædsku Biooma Geyslinn hær, giefur enn Fognud mier, af Værdar-Drooma frij vid Fær, ferska eg Hressing ber, Hugarins Groma sierhvert Sær, so virdstu lækna hier.

Lijssins Ræettinda Lios og Mid, Leid-seig þu mier i Dag, færlegri Synda Fleckun vid, fordadu Sælar Hag, Briooftid veiklynda verm og stid, Verk myn og Audnulag, Sorg læt ei hrinda Sinnu-Frid, Svefn Holldsins fræ mier drag.

Hverskons Oforum Hag minn sneid, hafna Vantrwar Slood, Sær-Hungurs Kiorum, Soottar Neyd, Sverdi Ræningia Bioood, Vinda-Biooft orum, Boda-Reid, Vatns Pijn og Skadæ-

 Glod,

Glood, Freystinga Snorum Doomi og Deyd, diirst fyrir JEsu Blood.

Lijfid mitt, Æru, Embætted, Umhyggiu, Verk og Raad, Heilsunnar kiæru Megne med, minn Astvin hvern aa Laad, Vitsmuni, Hræring, Vilkior lied, Vidmoot og Sinnis Daad, Utvegur, Næring, Eign og Fed, allt fel eg þinni Naad.

Medann Lijfs-Stundin mijn ei þver, mildasti HErra tryr, i Voku og Blundi vertu mier, voldugur Hlijfdar-Mwr; Hels þegar Mundin hætt ad ber, heimleid mig Sorgum wr, vorniustum undir Vængium þier, v'd sætañ Andlaats Dwr.

Kvolld-Psalmur.

Ton, Eins og sitt Barn.

EINN er Dags Tijd, Heims horfiñ Liid, hafnar sw Pijaning siñi; Þock sie Gud þier, eitt afmælt er, Eymdar Spor mier, af Lijfs Handar Breidd minni.

Lijf-Daga Skeid, og Lijfsins Neyd, lijdandi jafnt ægeingur, sækir hvert Kv-

ølld,

olld, ad Soolar-Olld, Sælu Vanholld, senn græt eg ecki leingur.

Gladt hefur þu, goodi JEsu, Gied mitt a þessum Degi, Saalunni hægt, Hogunum þægt, Heilsunni vægt, halldid fra Lasta Vegi.

Mitt Liif og Ond, leiddi þijn Hond, liet einga Hrelling særa, uppfyllti þijn, Þolgiædskann sijn, Þorf alla mijn; þier sie Lof, Dijrd og Æra!

Mein er þad mitt, moodga eg þitt, Myskunar Hiartad gooda, hveria Kvolld-Stund, ber eg ad Blund, beyskari Und, barmar sier Giedid mooda.

DRottinn eg bid, dæmdu þinn Frid, daudvona Briooskti mijnu; Gief Liif ogRaad, gled Hug og Raad, giør Brot af- maad, fyrir Grædarans JEsu Pijnu.

Yfir mig nu i Noott breid þu, nemann Væng Astar þinnar, Nær-Blæann min, sie Naadinn þijn, med Naakvæmd sijn, Not fylli Værdarinnar.

J Hiartad mitt, Ilm og Lioos þitt.

Andinn heilagur ferie, Synd, Svefn-Orum, Sorg, Andvokum, og Siwkdoomum, Saal og Liif oruggt verie.

Set Otta þinn, Sængur-Word miñ, sem allri Mein-Wætt fordi, þijn Her-Fylking, halldi sinn Hriing, Hws mitt uñ kriing, Hlijfd og Vorn ollu skordi.

Laat ei mitt Briooſt, brædum Hel-Piovſt, i Blund-Wærdinni mæta, ef ad ber skiott, miin Andlaats Noott, Ond giefdu rott, Afl Daudans laat ei græta.

Allt hvad mitt er, afhendi eg þier, allri so Þvijngun hafni, Hws, Kvinnu, Hiw, Born Eign og Bw, bevara þu, i bleſsudu JEſu Nafni.

Laat Lijfid mitt, Liif elſka þitt, Lijfs medañ Ædar vaka, eptir Heims Kijf, utſofnad Lijf, i þijna Hlijf, O JEſu, virdſtu ad taka.

Þijn dreyrug Und, vid Daudans Blund, driwpi Wærd Ondu minni, ſætt uñtu mier, ſæll JEſu hier, ad ſofna i þier, fraa Synd og Armædunni.

Festu Sæl mijn, Fadmlogum þiin, Fridar og Elsku Bandi, þinn Lofstijr klar, og Heidur haar, um Olld og Ar, Eilijfdar jafnann standi.

Saung-Vijsa af JEsu Nafni.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sæl.

Salve JESU, mijn sæta Von! Salve JESU, Guds einka Son! Frijdasti JESU Fools æ Lard, Frumgietni JESU Meyar Sæd! Roos Himna JEsu Heidri glæst, Hroos Engla JEsu Dijrdar ædst, Lioos Manna JEsu Lyknar hærst!

Sool ertu JEsu Sædi Adams, svarinn JESus Lijd Abrahams, Braut Lijfsins JESus Braud og Hnoss, blessadur JEsus, Gud med oss, Konganna JESus Kongur einn, Christnennar JEsus Auga-Steinn, Hiardanna JEsus Hyrdir hreinn.

Þitt Nafnid JEsus þægst ilmar, þitt Nafnid JEsus vel smackar, þitt Nafnid JESus Þel-sætt er, þitt Nafnid JEsus allt kiæter, þitt Nafned JESus þryckir

Þijn, þitt Nafn er JEsus Bryniañ mijn, þijns Nafns, O JEsu! Dýrd ei dvijn.

Tign ertu JEsu Trwudum, Tilflugtid JEsus Offsoktum, Saalar-Heill JEsus Syndugra, Sadninginn JEsus Hwngradra, Vegvilltum JEsus Vegur skijr, Veikłynt um JEsus Kraptur nijr, Sörgbitnum JEsus Svolun dijr.

Signadi JEsus Sarons Roos, sætastur JEsus Heimsins Ljoos, vertu mier JEsus Vægdar jafn, vertu mier JEsus fyrer þitt Nafn, vertu mijn JEsu Vörn um̃ kring, vertu min JEsu Fridþæging, vertu mijn JEsu Vellysting.

Miñ JEsus þegar Mædann skier, miñ JEsus þegar villt eg fer, miñ JEsus Angrid mijkiande, miñ JEsus Trwna verkgande, miñ JEsus hier aa jördar[n] blijf, minn JEsus ytst vid Daudans Kyf, minn JEsus allt i eilijft Lijf.

Saung-Vijsa i Brwdkaupum.

Ton, Þock sie þier good giörd.

Fridur haar, Heill skiær, hærsta Gud-dooms Anda, siid og Ar oss nær, yfir og med veranda, liise klaar, viss, vær, vor so nædi standa, Velferd aan Vanda.

Hveria Stiett, Ersd, Ætt, og Ond i Christinndoomi, Rottins riett, Raad sett, reisi Nædar Bloomi, giori assett Grand hætt, Guds Elskenda lioome, Sigur og Soomi.

Hioona-Bands Heit sonn, Hag og Skickun alla, bioodi hanns Brioost-Onn, Blessan yfirfalla, Kiærleikans Bir-Boñ, bæti, og Rauna-Galla, grædi giorvalla.

Hier i Stad hærst Raad, hressi þijn Asioona, innsiglad eitt Raad, eiginngiptra Hioona, Minnstu þad, med Daad, Milldi og Heill Korona, sem þinna Pioona.

Trygda-hrein Tok-vinn, Trwar Edli festa, sem Auga-Stein æ þinn, aññast þu til besta, Harma-Grein hvert Sinn, Hugg-un rædi flesta, þijn Myskun mesta.

Nægsta Dygd, Raad, Frægd, nærist þeim ad Yndi, roosomt Trygd, Raad,

Hægd, rijka Blessan mindi, beri Stygd, bræd lægd, breitist i Medlyndi, sem Skwr af-skyndi.

Himin Lioos, Lad, Geim, Lijd og Sklepnur bædi, Foldar-Os, Sad, Seim, og Sool hvad liita nædi, Liifsins Roos læt þeim, leida margfolld Giædi, og eyda Mædi.

JEsu þiin þægst Hond, Pioder hetst kañ græda, Hrygdar-Piin, Blood, Bond, beyskur Daudi og Mæda, þeirra skiine æ Ond, og yfir læti blæda, Gnogtt alls-kyns Giæda.

Daudans Kiif Naa nær, nakiñ Moldu reidir, beggia Hliif veit vær, vidur Fadmeñ breider, eftir Liif Ond fær, Eliæ Vagna-Leider, Grid Beinum greider.

Allann Liid æ þinn, Ast og Naad uñ tiallda, sefa Strijd, Swt gryñ, sykra Heled kallda, Brwdkaups tiid oss iñ, und er Sool ad hallda, Odæens allda! Amen.

Strijds Andvarp Christiennar Maneskiu.

Ton, Upphaf og Hertogenn.

UPP hef eg Augunn mijn, eymstrud og Taara vot, a Hiaalpar Hendur þijn, HErra Gud Zebaoth! Vatns-Floodenn herda Hlaup, hriggelegt inn ad Saal, vid Angur Værdenn kraup, vanast ei Harma Skaal.

Eg er i hættum Heim, hans Kala vid-skiptenn, sveipadur Sorgar Eym, siaa þu þad DRottenn minn, Forsvar ei finna maa, Frelse nie Vægdar Hoot, utan þier einum hiaa, obluguft Meina Boot.

Lijkamans Lijf aa Jord, Lietmagna kr-impar sig, And skotans Heiptar hörd, Hel-skeyte plaaga mig, hanns ofinn Umsaatur, ei rofna þar fyrer, Meins þo ad minn Dug-ur, mædest ad varna sier.

Sverd Andans þa eg svaf, siitælde fraa mier hann, Hiaalpræðis Hiaalme af, Hofdenu svipt eg fann, Riettlætes Brin-iann brast, bilar og Trwar Skiolld, Frid-ar Skoor forveikiast, Feikn er Ovin-ar kolld.

So titrar Saalmijn þeik, saarbeigd i Naudunum, lijka sem Lauf a Eyk, lamed i Hreggvidrum: Diøfull, Holld, Heimurenn, Helviijte, Samvitskann, allt høggur ad i senn, æsande Fridar Bann.

Flest Undannfære hier, saaraadann skorter þvi, Doomarenn yfir er, under Kvalanna Dij, Eilijfdenn andspænes, a Bake Synda Fiold, Armædann umhverfes, allt fram a Daudans Kvolld.

Logmaaled hroopar Hefnd, hatt sem þa Reid wtbrast, er hun þvi a mig stefnd, eg i Synd þrar volkast; Naatturan Glæpa giørn, Gude so fraaleit er, ad hun viist alla Þorfn, andlegrar Heilsu ber.

O mitt Utlegdar Stand! Æ mijna Sorgar Tijd! Hvar mun eg Lijf og Land, laangmæddur hitta um sijd? Miinum Hierviistar Hag, hnignande jafnan fer; Kviide eg vid Doomsins Dag: DRotten Gud vægdu mier!

Allt er mitt Edle spillt, i fraa Getnadar Stund, allt Holldeð Kaunum fvillt, kal-

enn þo sierhvor Und: Hiarted i Harma Skwr, hefit æ vid Meined sitt, lifande Daudans Owr, deyande Liif er mitt.

Als-nakenn, angurvær, olst eg i þeña Heim, marghrakenn, Helber nær, hiarer mijn Saal, i þeim, fyrnare Moodur Mo-lid, mitt verdur innsiglad, loksins nær nak-id Hollð, nableikt og ormagnad.

So er mitt særda Liif, sijfelldur Blood-Vadall, Hrigd, Omun, Hætta, Kijf, Hiegoomenn einsamall, Myrkur, Haf Mootlætes, Mæler Freistingar riett, Kr-ambwd full Kraankdæmes, Keire Sam-vitsku þiett.

Gledenn Hollds græter Saal, Gaaf-urnar auka Synd, Vinsælder vinna Taal, vid Heim, ef slijkar bind; Allt Lijfsins At-giorfe, oll Vilkior Tijmannlig, þad i Vanþacklæte, þvlinga Doom yfir mig.

Punded ei reyneft rijrt, Reikningskap-urenn haar, HErrans Blood harla dijrt, hanns Reide þwng og faar; Lijfed hætt, Heled vijst, Helvijtes Pijna straung,

ognar mier ecke siist, Eilijfdenn Voda laung.

O JEsu, JEsu minn, JEsu mitt einka Rod, ælijttu Þrælenn þinn, þreittann vid Heims Onæd: Orvænting ecke leif, inntake Sælu miin, Diøfuls Magt alla deyf, Daudans Grind, Ogn og Pijn.

Ef þitt Lijf unnte mier, ædur en Heimsenn skoopst, og med orendum þier, alla Synd mijna groofst; Halldtu þvi Happenu, hennar læt Minning ei, uppkoma ad eilijfu, Akiærum segdu Ney.

Þijns Dauda dijrast Blood, drisid wr Hiartans Æd, Heims yfir hriæda Þiod, hreinse mijn Særenn skiæd; Lijf, Huggun, Lausn og Frid, lienande mæddre Sæl, hana so hresse vid, Hiarta þijns Benia Skæl.

Fiøtur, sem Foot og Hond, Frelsaren, kromdu þijn, Glæpanna greide Bond, giorvoll af Sælu mijn: Þolgiædes tempra Ton, Trega Bond oll mijke, Droomanum Daudans og, deyfdum æ burt vijke.

Tær-

Taaranna Floodeð frekt, floted af Augum þier, gief þu að gete dreckt, Gyrnd Hosdþins fast i mier; Enn øll miin Augna Taar, uppriqna laated hrein, i þinn Siood, Sijð og Ar, sem Naadenn wt af skein.

Brenn-heitur Bloode med, blandadur Sveite þinn, yndæle Omæðed, Andlitis Sveitann minn, saa Dauðans Sveita Bað, sefe þo einna mest, Lijffins Votn ellijf að, af mier so framleidest.

So bid eg Saarenn øll, sætaste JEsu, þijn, Angist og Gymd giørvøll, er þu barst vegna mijn, mete so Mootlætes, miñ Skerf aa alla Grein, að Andar Ofrelses, ei sjaaest Hormung nein.

J þier mig lifa laat, laat mig og deya þier, eilijfum Glæpa Graat, Gud Lijffins, forða mier, Heims þegar lijdur Lioos, Liikamans Augum fraa, mijn Andar Yndes Roos, æ siert þadann i fraa.

Feleg i Forsjaa þijn, Frelsarenn Giæðskuhreinn, Ond, Lijf og Æru mijn, Orð, Verk, Sioon, Maal og Heyrn, Esne,

Rææd, Utrietting, Ästvine, Fior og Stand: Þinn Prijs og þijn Vyrding, þrooist um̃ Haf og Land.

Gudleg Huggunar Heilræde til Trwarstyrkingar, kveden̄ 1740.

Med Lag: Riis upp DRottne Dijrd.

NIJs upp ængrud Ond, Ästar-Kveiu sws, Talitha Kumi, til þijn kallar JEsus, þier i Himinenn hætt, hroopar þijns Ovinar skielfan̄de Mætt, hver han̄s Blood-Drope Helgun, Frid og Sætt: Deyfd er Daudans Mekt, Dioful Haus marenn, Syndum nidur sockt, sigradur Heimurenn, Gud strijdde, Gud vann, Guds Lijf til þijn wtrann, og allur sæ Sigur, sem i Gude fæst kann.

Innsigladi allt, Andenn, Vatn og Blood, æ Jord elns Himne, eru þess Vitnenn good, Rettur sæ ei rekst, Rææd DRottenns bliifur, þar allt annad hrekst, Gud svarenn Þorf þinne, þier alldrei bregdst, eingre Vantrw vinnst, ad veikia Sañleik hanns, æ trwfastur finnst, þoo sølne Trygd,

Trygdenn Manns ; Ef aavallt briitur, Arnadar Tal ei Þriitur, Þijns gooda JEsu, þeß yfir allt Þu nijtur.

Hor-Streing hrørlegann, hallda lætur sier, Vijg sterkast Leon ; Veik Trw eins fangar hier, þad Afreks obluga wtgeinged Leon af Kyne Juda, JEsum sigrade; Jacob Aslvana: Hvar sem Trwar Hond, hañ vid snorted fær, enn þo blygdest Ond, af honum Krapte nær; Gied gløggt ei nemur, Guds nær Ryke kiemur, hulenn Gud hann er, og hulda Verkan fremur.

Veikist Vilie þiñ og Von aan Siælfrædes, Krapt Guds wtkallar Kløgun Þijns Mættleyses: Sek ef Samvitskann, sinn Dom uppkvedur og blygdast vid hañ, DRottens þig aafella Doomur ei kann, Audmykt Ofolsud, Allt finnur þægt, þad auma wtvalde Gud, upphoof nidurlægt, þig þar med stidur, þad øll Christnenn bidur, i helgum Anda, þier aukest Naad og Fridur.

Læt nu leidast til, ad lijta æ soddann

Kior, hreſs þig wr hættre, Hugarmædu Kor: Græt ecke Guds Raad, med Grunſemd hanns Oblijdu, tak annad Raad, met ollu nægre þa Myſkunar Dæd, ſem alldrei wtſlockur eitt riukande Skar, enn æ ſier innveſur Ander færædar; Hann veit hvad hagar, hverium þeim hann agar, Kroſs aflar Kiæte, koma ſælli Dagar.

DRottens Aſtar Ond, ſem allann ſtiller Þiooſt, med Lijfe og Liooma, leiptre þier ſætt um Briooſt, Hiartans Ædum wr, Ofrauner burt-rijme Huggaren trwr, og læte þier upprenna Skyn epter Skwr! JEſu Dreyra Dygd, Daude og Kvala Bond, ſtemme þijna Stigd, enn ſtyrke Lijf og Ond; Sende Værd, Sooma, Sigur og Nædar Blooma (a), audneſt þier oll Hægd, i eilijfum Dijrdar Liooma (b).

Andvarp fyrer ſiwkum og naudſtoddum,

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sæl.

DRott-

(a) Liooma. (b) Sumar Blooma.

DRottenn JEsus þier veite Vægd, veite þier JEsus Frid og Hægd, lijse þier JEsu Lyknar Sool, lijsge þig JEsu Naadar Skiool, steme JEsus þitt Stigdar-Kvein, styrke JEsus þiin mariñ Bein, græde JEsus þijn giorvoll Mein.

Augun JEsu þig aliite, Eyrun JEsu þig bænheyre, Hondenn JEsu þier hagræde, Hiartad JEsu þier myskune, Kvoleñ JEsu þinn Kross myke, Kraptur JEsu þinn Maatt hresse, Lijsflaat JEsu þijn Lijsgun sie.

Blood Under JEsu blæde þier Vægd, Blood-Sveitenn JEsu streyme þier Hægd, bloodug Mynd JEsu bæte þitt Kijf, bloodug Taar JEsu gledie þitt Lijf, bloodug Trigd JEsu binde þier sig, Blood-Bondenn JEsu leyse þig, Blood-ruñeñ JEsu bænheyr mig.

DRottenn blesse þig Dijrdlegur, DRottenn geyme þig oblugur, Asiaan DRott'nns þig upplijse, O DRottenn Gud þier myskune, snwest þier DRottens Auglit

lit ad, innsigle DRottens Fridur þad, allt sem i DRottne eg þier bad.

Underbwningur til Daudans.

Ton, Um̃ Daudann gief þu DRottenn mier, etc.

JEsu mijn Edla Yndes Roos, Andar Kraptur og Soome, Heilsa, Fognudur, Leidar-Lioos, Lijfs Heill og Von i Doome! Hæloflegustu Hæatign þijn, hneger sig blygdug Ondenn mijn, saurgud af Synda Groome.

Þu ert einn Gud i Himnum hær, Himnesk re Dijrd um̃vafenn, enn eg er Madur Jordu ær, Jardnesk re Mædu kafinn: Lijfed þitt allt er Lioomenn hreinn, Lijfed mitt Stundar-Skugge einn, hvarflande, senn wthafenn.

Eg reiknast visenn Reir fyrer þier, reinest alls ecke pared, samt hvad eg vera syneft hier, siaa! þad ei leinge varer, Draumur og Hlioomur dvijna skiott, Dagurenn lijdur snart ad Nott, Glased wt, Gros

enn

enn þar er.

Aller Straumar i Vegenn gaa, oll Stund ad Dauda flijtur, allar formyrkvar ein, og þar, innsigla Dimann hlijtur; DRottenn, eg veit hun mæter mier, minnum Fedrum eg betre ei er, þeir syna hvad mig þriitur.

Einn er Skilmaalenn Al-Heims Þiood, eitt er Takmark hid beina, eg er Saad Adams, eg er hanns Blood, og skal þvi Daudann reyna, Ahyggiu, Von og Otta ei þver, i minnu Briooste, fyrr enn þad skier, Stadur og Stund sier leyna.

Vertu þvi Tijd og Merke mier, minn HErra JEsu kiære, laat ei til Daudans deya fraa þier, Daude þinn Liif mitt nære, holla gief Ending Harma-Kiifs, hoolpeñ svæf mig til eiliifs Liifs, i þier Skaparenn skiære.

J deyanda Liife þreye eg þraatt, þad Liif sem hafnar Dauda, fyrr bliknar Hold og feller Maatt, enn finne eg þad aan Nauda: Liif aan Dauda mier lientu þaa, Leitun

Þess ecke framar eg aa, JEsu, Liifs Roos-
enn rauda.

Heimurenn þreinger hætt ad mier, Hia-
rta miins Frelse kesur, Þyrster mig Frelse
þvi epter, Þreyngingar sem ei hefur, Frid-
arsælasta Frelsed þitt, Frelsarenn JEsu,
giordu mitt, Daudans þaa Walld mig
vefur.

Festu mier Trwar Reynslu Raad, rey-
ndum i Þolennmæde, Verka þoluga Von
ár Daad, Wongoodur so eg næde, margs-
kyns afþreya Mootlæting, miina fullviss
um̃ Utvalning, sem þitt Arftoku Sæde.

Giefdu miin Fram̃for grandvarleg,
giorvoll i Heime ræteſt, hooflega bæde hr-
ésseſt eg og heilsusamlega græteſt, hliidug-
ur siide Harm og Neyd, hugprwdur strii-
de fram̃ i Deyd, siidan̄ med Sigre kiæteſt.

Yfir mitt kallda Andlaats Bool, Ast-
varma Lind þiin streyme, Liifdaga minna
siidurstu Sool, so laat mig kvedia i Heime,
ad Skodunar Dags vid skiæra Brwn,
skyne forklaarud, eins og hun, Saalenn
fyrrd

fyrrd Smtar Eime.

Andlaats Andvarp.

Ton, Eius og sitt Barn, etc.

LIfande JEsu lyknadu mier, Lindenn eiliifra Giæda miinar forlættu Misgiørder, eg mæne her, mædd til þiña Hæda.

Hwmar nu Deige, horfdu aa þad, og hægdu mier Lijkams Piinum, sig nalgar Daudans Sveita Bad, eg sie ei annad, enn Sorg fyrer Augum miinum.

Liemegna stinur Liifed allt, Liifs Ædar taka ad dofna, miiktu nu, JEsu, Meined kaldt, mier vid þig haldt, medann eg wt af sofna.

Øll mannleg Hiælp er Enda kliæd, aller senn fræ mier snwa, flytie mig nu þiin fodurleg Naad, æ feigens Lææd, þar fridadar Ander bwa.

So sem minn fyrste Vinþu varst, vert þinn siidarste liika, i Heimenum mig æ Hondum barst, wr Hormum skarst, Hiæstod veit enn so riika.

Ef eckert Auga þyrmde þier, þegar miin varst ad leita, harmþrwngenn, sveittur, bloodugur, ber, þa biargadu mier, i beysk-um Andlaats Sveita.

Þu hefur allar Þrauter miin, þiaadur aa Herdum bored, Skaut gief mier þitt, nær Skeided dviin, Skiepnuñar þiin, skii-na laat siidarsta Spored.

Lioos varstu mitt vid Laugar Bool, Liif gladde þiin Asiaana, vertu mier eiliift An-dar Skiool, og Ununar Sool, ell þaa Heims Liioosenn blaana.

Laattu nu einga Leste miin, leingur Ad-skilnad giora, Drottenn Gud, mille miin og þijn, mier hægdu Piin, myskunsam-asta Vera.

Æ! taktu fraa mier allt hvad mitt, er i Daudans Liikama, enn gief mier siidann aptur hitt, allt hvad er þitt, og Odaud-leikann sama.

Viisa eg allre Verølldar Lyst, virdstu þvi mier ad dæma, eiliifrar Diirdar Ossa Vist, sem allra fyrst, og Angurs Bikar-

eiñ

enn tæma.

O JEsu, kom og ecke dvel, upp tak mig snart af Jordu, O JEsu! þier miñ Anda eg fel, Ast-heitast Þel, allt þad fullkomnad giørdu.

Saung-Vijsa um̃ Dooms-Dag.

Ton, Længar mig i Lijfs Høll, etc.

HJarta, Sæl og Hug minn, hitter Kviida Raun frek, þa eg Dijrdar Doom þinn, DRottenn JEsu, mier tek, i myndadañ, eins finn, ill-daunande Hollds Vrek, stoor mørg og Straffs-sek.

Nædar þinnar Lijfs Lind, leinge Svølun mier gaf, hefur laugad Hollds Mind, Hegningunne stiirt af, og fyrna margre fleitt Synd, fram̃ i JEsu Blood-Haf, olldunges æ Kaf.

Enn þar eg so þræbvallt, þijna Neide sær grem, og illt fyrir gott galldt, Giædsku þinne, miin sem, Brot hulde, byst allt Vøl, er fyrer Doom kiem, ef þar ecke Næd nem.

Þig liwsann lijt hier, Lausnare sæll miñ, æ breida moot mier, Myskunar Fadm þinn; Raust Hirders oll er, iñdæl med Krapt sinn, nu stendur Naadinn.

Enn þar mun eg þig sia, þessa vid Heims Kvold, i Dooms Magt og Dyrd hia, dæmande Verolld, Þiood helga þier hia, og þijn Magtar hærst Volld, reynd verda riett Giolld.

Þaa mun og fullfrekt, formyrkvud Heims Sool, Twungls Byrtu hætt hnekt, Her Stiarna Skyn fool, Stormvidur vodalegt, Vorn er Kvijda sijdst Ol, dunar uñ þinn Doomstool.

Braadt stynur Vær-veld, Bylgiann uñ Hafs Loon, frestar ei Flug-Elld, fyrer þijnum Hæ-troon, ormagna, Swt sveld sier Judæ Kyns Lioon, Heims Alldar oll Sioon.

Hver sem ei Hel-trad, hniiga mun i Dæ, mijser og med þad, Maal, Heyrn og Vit sæ, Umbreiting i Stad, oll verdur giort æ, Holds Edle hvers þæ.

Vekur

Vekur somu vid Stund, vor DRottenn Aiheim, hast eyder Heilblund, Herlwdur Flock heim, er Votn og græn Grund, gripu Daudans vid Eym, eingenn bijr ad Seim.

Ur Straum og eins Fold, andlegt (sem fyrr doo) rijsa mun hvers Holld, Hor-unde klædt þo, Ofreisannleg ein Molld, i Krapte framdroo, med Kvijda, med Roo.

Saude Kidum so fraa, sialfur HErrann deilt fær, hægre skipar Hlid þa, heilögum allkiær, vindstre Sijdu viek aa, vöndum reidur Obær: Saa grætur, hinn hlær.

Fær sijdann fyrr Doom, hin Fidur biarta Guds Orn; Komed blessud, fyn, froom, Fodur kiæra mijns Born, heitins erfid hijr Bloom, hærsta Rijkes aan Porsn, eilijf skal veitt Vorn.

Drekans Ungum dijr selld, Dauda-Reid mun og slaa: Burt þid i Baal Elld, bölvader mier fraa, Ond Heidre fær selld Fiandanum skal hiaa, og mig alldrei meir sia.

Þar svelger þann Hoop, þaned Vijtes Hel Gin, Taña Gniistran og Op, ei skorter þad Kyn, Guds Afar-Grimd hlioop, gegn Ædar, Bein, Sin, Ond kvelur og Skin.

Diøfullenn Doom þær, dærleg fyrer Verk sijn, maklegann mun fæ, (miin Gleds er hanns Pijn) ysfrande heit, hnæ, Helsoott er ei dvijn, plægar þad Pint-Svijn.

Enn DRottenns oll Hyrd, Englanna Kiørhag, med Kiæte mun vird, merker ei Dooms Slag, Armædu alfyrd, eilijfann sier Dag, vid Saungva sætt Plag.

Ad heyrdum Urskurd, Alvelldes mun sied, lioos verda Lijfs Hurd, læst Hende Guds med: Efstann eg Atburd, Eydelegging Heims kved, sannlega er so tied.

Tekur Himen Heid-blær, Hropunar Dyn-Brest, fellur og forgær Fiørbroteñ vid mest; J Ellde Jordenn oll stær, ei gi-efur neirn Frest, allt verdur Lijf lest.

Upp þornar senn Sioor, Salur Vin-

da burt fliir, Heims-Kriinglann heil-stoor, hverfur og øll Dyr, ei sem være, allt foor, annar Heimur þo niir, heiten er Hag-fliir.

Forlaganna Fylling, fær þannig Ver-elld, hun sem ædur um kriing, Illkunar bar Vølld, sinn og vid Ending, æruſna-udann Hoop Giølld, ſeckia lætur ſærkøld.

Lijkt sem Nætur Laun-Proof, Litenn ſiidur ad bar, DRottens Tignar Dag hoof; Dæmeſt hvor sem til var, fundenn ædur fleſt Proof, frekar teked mun þar, eñ margur ætlar.

Hvad Alvitſkann ſæl ſæ, Samvitſkañ þad framber, lioost og huled Mann mæ, medkienna sem drygt er, Oniites Ord fæ, øll virdann Doom ſier, um Viliann eins ſer.

Þa mun Hool og Heims Pragt, Hæ-eygdum Bakvend, Fylge Vina forlagt, Fedyngiann øll brend, ſtodar eingenn ſtoor Magt, Stiett verdur ei kiend, fyrr i Da-uda ſullend.

Vitfkunnar Virt har, vegur sem liett Fis, Klookindenn klock staa, Kappræbur saa Gis, Hugdyrsska fiell fraa, Fegurd Holldsins, Laans Glis, Abl kulnad, eitt Blis.

Einginn Gaafa Guds hrein, gylldir fyrir þeim Doom, utann Dygdinn allein, Oblaasinn, gagnfroom, hinna Dijrd ei heot skein, honum yfir Lijfs-Toom, fauk hun sem solt Bloom.

Þegar DRottiñ dijr ser, ad dæma þañinn oll Lond, Siña Taara Siood ber, sæll adra vid Hond, rodinn Dreyra sijn sier, semur þvi Lykn Ond, Reiknings Hootinn vid vond.

Hver sem aadur hoof Strijd, haadi riett og vel doo, Skiptinn merkia sær frijd, fellur Ach,enn rijs Ho! hier fyrr vid Hels Tijd, Himna Gud so tilbioo, fullkomnast þad þo.

Þegar Tijdinn þwng vond, þesse grijpur Holld allt, minstu þa mijna Ond, minn Gud, og fast halldt, þeirri vid þijna Hond, þeink aa þad giorvallt, Sonur þinn sem galdt.

galdt.

Og þar ed uppſkœtt, eitt Sinn'er giordt mier, hveria ſem i Ætt, Eikinn fordum datt hier, þar liggur hun: Um̃ Lijfs Hœtt, lijkt Vegar ſett er, nær Dagur þeſs þver.

Þvi kvakar Mœl mitt, œ Myſkun þijna JEſu! veittu Fylgi þa þitt, þu min̄ goodi JEſu! nær Daudinn hvetur Sverd ſitt, œ Sœlar Hiwpinn JEſu, ſtill Angur, ſtyrk Trw.

Þiins Hiarta heitt Blood, Hel, Undir; Bæn, Tœr, Andar ſeſi minn Mood, mitt vid hætta Lijfs Fœr, Um̃ſkiptinn gief god, gior Sorgar fyllð Ar, þegar folt fer Nœr.

Nær eg ſkal nakinn, nælægiaſt þin̄ Doom, diirdarfulli DRottinn, dyl Nœdar ſiijſt Rom, Lijkama lœt min̄, Lijf-Dreyra þijns Bloom, hreint bera, en̄ hyl Groom.

Þeſs Dauda Dooms er, dapurt yfir gieck þig, Not gieſdu nægſt mier, nær kiem œ Dooms Stig, utvalinn i þier, eilijflega gior mig, Lijfs Hindinn loflig.

Allsvegar Drijrd, ædſt verdi ſamenn, þi-
er

er Æra, þrenn Dijrd, og Þacklætis framenn, af Hiartans Grunn skiært skijrd, og Skylldunni tamenn, um Allder, Amen.

Nockur Vers.

Bænar-Vers Syrgiandi Mañs.

Ton, Konung David sem kiendi.

JEsus sem Daudann deyddi, deyandi Magtar hæer, og eilijft Lijf innleiddi, læti siin bloodug Tæer, sikra vor Harma Sæer, hellst i Helfarar Naudum, hanns Fadmi Dreyra raudum, læstir so lykium Bræer.

Kvølld-Vers.

Ton, Hærsti Gud Herra milldi.

Dags Lioominn dviinar sætur, Dimuñi þokar nær, gief þu oss goodar Nætur, Græðarinn JEsu kiær, Engla Vorn, Værd Lijkama, veit oss og Andar Frid, allri ver Stygd og Ama, unni þiin Milldinn sama, lioosann Dag vøknum vid.

Annad Kvølld-Vers.

Ton, Kiær JEsu Christe.

Þiir Dagsins Lioomi, dviinar eñ i Stad, Luiss Lyst og Bloomi liidur þañinn ad, Mædu Molld og Dauda; Milldi JEsu geym, Sofnud þinna Sauda, Sol hes-landi þeim: Hrygd og Otta hrind oss fræ, hrek æ Flootta Synd og Prær, ytstu Nott i Yndi hæ, Andar, Vend af Heim.

Pridia Kvølld-Vers.

Ton, Eg veit eina Brwdi sk.

HEims Mind, Hafid skyggir biarta, Hwmi slær ad Ott, sæt Lynd, Svol-unar vors Hiarta, send oss gooda Noott, burthrind, Boli Hrygd og Soott, Hug-urinn hiæ þier vaki, Holldid bluudi root.

Andvarpan

Ut af Christi Pijnu og Andlaats Ordum.

O Gud O Rottiñ, allrar Skepnu Fadir! sem Arfleifd Sonar þiins mier tilskick-

Lofgiörd þiina lystir mig ad vanda,
liifga þu mitt Hiarta fyrir þiñ Anda;
Kenna lææt hann klockvu Brioste mijnu,
Kiærleik þinn ad skoda i JEsu Pijnu,
Og þad Lausnar Gialldid edla gooda,
er giordi hañ þier fyrir sekañ mig ad biooda.
O minn JEsu ædste Kongur Dyrdar,
Eymdum framiñ framar eñ verdi skiirdar,
(ædur sæll og yfirklæddur Liooma,
enn nu vafiñ Sorgar hördum Drooma!)
Hveriu sætir? Hvers æ eg ad niioota,
ad hverskyns Kvalir liidur þu mier til Bo-
Er þitt Silfr allt og Gullid Jardar, [ota,
alsnakinn þig kremia Stootir hardar.
Samson sterka sie eg nu reirdañ Böndum
sææ mig leysti þo af Daudans Gröndum.
Deyddi Samson Dalilæ Svikrædi,
daudur er JEsus fyrir mitt Synda Ædi.
Josephs Brædur Jacob Sorgir tvinna,
Jeg nam meir til Hefnda af Gudi ad viñæ:
Syndir miinar Syni hañs afla Nauda,
so hann giördist hryggur allt til Dauda.
Og ööthelltur eins og Vatnid þuña,
Und-

Undur slijk ei siaast edur heyrast kunna,
ad Skapariñ sa sm̃ Skiepnu hveria giordi
Skøm̃ og Kvalir af henni liida verdi,
Ad hañ, sem tignar Himna Sveitiñ friida,
hlijtur aa Jord sem Madkur eiñ ad skriida,
Og Læknir sæ, sem Lijdum ollum biargar;
sem Lamb er staddur medal grim̃ra Varga;
Siaalf Natturañ sundur glidna nærdi,
er signadur JEsus deya hlaut aa Landi.
Sool vard mis vid siina Byrtu ad gaanga,
er sinn Skapara leit aa Trienu haanga,
Noglum festann nakinn med Koronu,
nijstu Broddar hennar Guds Asieonu,
Taarug Augu tiidt uppfyllast Bloodi,
tæmist Sioon: Eñ Blæriñ folnar rioodi.
Mun Korona miins JEsu þess Liiki,
er Magtar Kongur Salomon bar hiñ rijki,
sem gaf hm̃ Moodir Gledi hañs a Degi,
graatiñ JEsus trwi eg af siñi þreye.
Saal miin, það maa Sorgar Efni heita,
saarlega hofum vid Drotteñ giort ad þreita.
Hendur og Fætur hañs med Noglum setta,
hvaða Odæmum, Saala miin, er þetta?

A Brwdguma þiñ Bolvan Logmaals strijd
sem blessar þo og helgar alla Lijdi.
Þu frydarsta Fodur Elskann hreina, [dir,
Forsmaan, Brykl og Hœdungar maatt reina
Edar dynia eins og Vatna-Straum?, [na.
allt i krijng er Spott og Hœdnis Glaumur.
Sundur-rifiñ sijnist Hræe lijkur,
Syndarañá Lijf-Vartskiermn rijkur.
O þu Guds Lamb, O þu JEsu froomi,
æ hvar er þiin Guddooms Tign og Somi?
Angraz Saal mijn allt mitt Siñi og Hiarta
þvi allt mijns Jesu Holld er slitid i Parta.
Hvernig er þad hreina Gullid blacknad,
horfid Lioos, eñ Nœtur Kvœinld vaknad?
Er þad JEsu Asynd þijn hin frijda;
sem allir Englar tilbidia og hliida?
Er þad sa sem uñmyndadist fordum,
wthellandi Lijfi og Nadar Ordum?
Er þad sa sem audgadi blaa-snauda,
auma gladdi, lidna vakti af Dauda?
Er þad sa, sem inn i Borg nam riida,
og allir hielldu Zions Konginn frijda?
Er þad sa, sem Anda Diofuls hrekur,
enn

eñ eingañ hryggvann burtu frá sier rekur?

1. Ordid.

O Þu Lijfsins edla fögur Roosa!
Eptirdæmi þitt mier skijn hid lioosa.
Forlæts bidur fyrir þeim þig kvelur,
Fodur þijns i Reidi medann dvelur.
Undarlegur ertu i Verki og Ordum,
Esaias þad Vitni gaf þier, fordum.
Usiam deyddir, Ørk er snerti Hendi,
eñ hier lifa þeir þig beria Vendi.
Spæmenn þá er spiødu, slööst i Brædi,
eñ Spottara þijna leidst med Poliñmædi.
Gehsi Lijge Lijkþrá komi Vanda,
Liugvottar þier heilir mooti standa.
Fyrir adra framdir þu Vandlæti, eñ
Fødr þins Refsing tookstu med Packlæti.
Vondsku mijna vardstu dyrt ad borga,
verdt er ad eg mætti af þvi sorga.
Hvad er Madurinñ? Moldar-Rik og Bola,
sem má i eingu neitt uppá sig stoola.
Hvad er Gud? su hærsta ellijf Vera,
hañ kañ allt med sijnu Ordi giøra.
Æ! mier stendur Ogn af Drottins Brædi,

en einka Barn fyrst leggur slijkt Kvalrædi.
Hvers skal eg þa hans Utlagi vona,
og hiñ sekasti allra Manna Sona?
Minna eñ Job, eg mun honum kuña ad svara:
ef Magtiñ hans i Spurningar vill fara.
Halldi hañ Domiñ hlijt eg ollu ad jáata,
heimti hañ Gialldid, fært hefi til ad láta.
Hold Uxaña og Hafra Blood ei þiggur,
hañs er allt, sem Maduriñ sitt þo hyggur.
Audgiort er, eg eckert hefe ad biooda,
utann JEsu Lausnar Verdid gooda.
Fyrirboon hañs og Frid-hroopandi Drey-
fel eg mig i Guds Myskunar Eyra. [ra,

2. Ordid.

Dijrkud sie þijn dæmsamlega Mildi,
Drottiñ Jesu Bruñur Gædsku fylldi.
Sem Ræningianum Rijkid Himna giefst,
riett so fliott hañ Bænar Kvak upphefur.
Mikid er um Mættiñ þinn, O HErra,
og Myskun þa sem alldrei kañ ad þverra,
Þrælbænuegur þurfti Job ad vera,
þo honum Vitni gott nam Drottiñ bera:
Daga

Daga og Nætur David segist kalla, eñ
Drottins Fiarlægd giøri sier þungt ad falla.
Þrælega Spaameñ þeirra i Bænum kveina,
þo nam Gud sier opt um̃ Stund ad leina.
Prisvar slatt þu namst siaalftt græta
þijn var Kvol ei sijdur herdt ur Mæta.
Eñ undir eins og Illvirkiñ þig bidur,
er honum heitiñ Dijrd og Sælu Fridur.
Huggun stoor er Hiarta mijnu þetta,
Harma-Bylgiur nær sem æ þad detta.
Þvi eg veit, ad þu ert JEsús samur,
þiaadum hrelldum æ Myskunar-tamur.
Æ laat þu mig Ord þijn somu heyra,
i Andlaati med Trwar miñar Eyra!
I Dag skal eg þier Dijrd veita aan Efa,
Daudañ mykia og Syndir fyrirgiefa.
So ad eg allri sviptur Neyd og Hormum,
sætt wtblæsi, JEsu, þier æ Ormum.
Giefst þa eilijf Gledi Værd og Fridur,
genginñ er mier Babylons Vatna-Nidur,
Gefst þa allt hvad Gyrndiñ mijn utkrefur,
Græatur og Kveinan laangt sig burtu hefr.
Giefst mier sialfañ Gud miñ þar ad lijta,

gladt berandi Edal-Steininn hvijta.

3. Ordid.

Blessadr siertu Blómstrid allra Drooda,
blijdi JEsu, Vordur Lijfs og Naada.
Moodur þinz mæddri af Sorgar Ecka,
Munadarlausri Forsvar gafst hid þecka.
Einstædingum eykur þetta Gledi,
enn yngra Foolki Lærdomur þo skiedi.
Forelldrum ei Fulltingis ad neyta,
eñ Fylgi, Stod og Athiwkrun ad veita.
Elsku og Virding eirniñ þeim ad færa,
allt maa gott af JEsu Dæmum læra.
Sæll er hver um sijnar Æfi-Stundir,
sem hañs Dygda Merkium geingur undir.
Eñ hverju sætir, HErrañ JEsu goodi,
ad hijngad kiemur nu þijn blessud Moodir?
Hafdir þu ei Hormung noogu stranga,
þo heñar Sorg ei tæki þig til Fanga?
Sverdid þad er Simeon fordum spaadi,
sarlega heñar Moodur Hiartad þiadi.
Er Briostmilking siñ blessadañ nam hun lijta,
blodugañ, nakiñ, þyrstañ veina og sijta.
Eñ

Eñ maatti ei Svolun miñstu hier tilleggia,
milli streingdum Illvirkiaña tveggia.
Ecke Taar af Augum herra hreinum,
edur skijla saar=titrandi Beinum.
O hu Saal mijn! illa er ockur farid,
ef vid klocknum hier vid ecki parid.
Hvada Staal? ja, hardara Demant øllum
er Hiarta Omykt af Jesu Taara Føllum.
Mosis Stafr midlar Vatni af Steini,
eñ Mildiñ Guds fraa ock snijr med Kveini.
Saal mijn, Saal mijn, so bwid maa ei stanslaaum ockur bædi komiñ i Vanda! [da,
Mun had hæfa mier ad sie eg kaatur?
miins er JEsu Fædsla eigiñ Graatur.
Sem Barn æpandi er beyska Hegning kieñ-
Brwdgume hiñ Taar af Augum reñir. [ir,
Laatum ho hañs Læke Hvarma skiæra,
Lysting ockar til hañs Elsku hræra.
Graatbænandi uñ Gisting i hñs Saarum
Grædarans Undir kissum vid mz Taarum.
Þær so meigum hur og vorm iñbyggia,
hegar Lijfsins Harma Jel æskyggia.
Frijdi JEsu, fyrir hijn Taar er dundu,

Forsvar vertu mitt æ Dauda-Stundu.

4. Ordid.

Hvert er sem mier heyrist Kall i Duma,
hafiñ Sool eñ Nætur-Skuggañ ruma,
Þenur Odum þar miñ JEsus Grætinn,
Þrongt af Gudi klagar sig forlætinn.
Ertu ei þad sem Fadiriñ skijrdañ fordum,
fogrum kvad di Velþocknunar Ordum,
Og þig Son sinn elskulegann tiædi,
ofann midt so Roddinn kom ad Lædi.
A Vandlæting þijns Fodr huss mig furdar
fyrir hana gæir þitt Megn til Þurdar.
Uppþornadañ eins og Skurnid toma,
Unnusta þinn lijttu Sæl mijn frooma.
Margplægadur Moises var talinn,
miklu þijngri Pijsl er JEsus kvalinn.
Kalladi Jon af Kvidi Helvijtis ædur,
Christur er meir eñ nockur Madur þiædr.
Saklaus Joseph særa reindi Mædi,
særara er þo Belials Strauma Flædi.
Einginn Madur uñ þad noog kann bera,
eilijfum Gudi mæ þad kunnugt vera.

Þo Hiïnar Bref, eñ Hafid ad Bleki yrdi,
helld eg einginn fullreikni þa Byrdi.
Sandi þiingri sijna Eymd ried greina,
sœrdur Job, og villdi lijka meina,
Ad Metaskaalir mundu henni ei vallda,
meira er þo Heims fyrir Syndir giallda.
Forsþaa Davids farinn er sig ad herda,
Forsmaan Lijdsins tekinn ertu ad verda.
Jaa, ein Bolvan, Jord og Sool er grœtir,
JEsu minn, sem allra Meininn bœtir.
Myrkur Daudans megtug uñ þig flioota,
Mordingianna Brixlinn eckt þrioota.
Þier er geingid Guds Dijrdar Haasæti,
og Gull-Horpunnar Loffsaunguriñ mœti.
Þad Guds Englar þijnum Heidri jaata,
Þrælar Satans fram i Spotti laata.
Heilsan, Lotning, Hefdar Titla vidur,
Heiptar Atvik þo ei falla nidur.
O Gud naadi! eckert maa eg duga,
þo ad þier, JEsu, feiginn villda eg buga.
Keppinn var eg i Kvalir þig ad hijda,
Kraptalaus ef med þier skal eg strijda.
Þo kann ecki þess mijn Trw ad dylia,
þijn

Þijn er Kvol ad Fodursins eiginn Vilia
ملyktud, og ad þu skulir deya,
eingum til so hafir um̃ þetta segia.
Lionid sagt ad Lambinu kunni vægia,
Lijdan þinni einginn biidst ad hægia.
Allir Vinir eru aa burtu snwnir,
allir, jaa, sem Rijk fyrir Vindi flwnir.
Her er ei nema hryggur Sveiñ og Moodir,
harmandi vid Kross þinn JEsu goodi.
Einginn þinni Ognar Mædi liettir,
Angursleigiñ Hugurin miñ ad friettir,
Hvar er nu allur Hoopur þeirra Liida,
sem Heil, Ord þijn mentudu so viida?
Hvar er þad Folk sim̃ Hatign þiina leiddi,
heim i Borg, og Veg mz Soma reiddi?
Hvar eru nu þau niiu Þusund Maña,
er Nægdar Sadning fiekk fyrir Hwngr ka-
Hvar er blindr, halltr, liikþraa, daudr, [ña?
og hver eiñ grædd Jsraels Borgar Saudr
Hvar er taarugt Tunglsiuks Fodr Auga,
þvi tekr þad ecki, Jesu, þig ad lauga?
Hvar er Karar kraankur Dijkis Madur,
þvi kiemur hañ ei þar JEsus er fiotradur?

Hvar

Hvar er Kvinna er kysti þiina Fætur,
kann hun JEsu eingar Harma Bætur?
Hvar er Kvinna kvitt vid Floodid rauda,
kiennir hun ei til, JEsu, þinna Nauda?
Hvar er Canversk, kiæn i Bænar Ordum,
þvi kallar hun ecki, Jesu! nu sem fordum?
Hvar er Liiflaus Hoorkonan med Kviida,
heyrir hun ei hvad JEsus verdur ad liida?
Hvar er himnesk Herskaranna Priidi,
þvi hialpa þeir ecki, JEsu, þier i Striidi?
Hvar er Fødurs Hiartad Elsku heita,
hefur þad einga Myskun þier ad veita?
Hvar er Dwfann diirdleg H. Andi,
þvi dylur hun sig nu Huggun þier veitandi?
O þu Jacobs Edla Stiarnann skiæra,
allt mætti þiin bloodug Tilsynd hræra!
Þinn Gud smurdi þig med helgum Anda,
þo er Liif þitt komid i sœrann Vanda.
A nu Liioosid allra Manna ad deya?
O minn JEsu! hver kann meir ad Þreya?
aa nu Kongs Tign eiliif þiin ad þrotna,
O þu hærsti DRottinn allra DRottna!
Edur Ordid eiliifs Liifs ad þagna,

af hveriu skal Hiartad mitt þa fagna?
Edur Spekinn Upphædanna dvijna?
O minn JEsu! hressu Trwna miina!
Pad sem David þig um giorir rita,
þad er i Sorgum Gledi mier ad vita;
Ad eiliifu, segir hann, Ar þiin giorvoll stan-
og eingin Rotnun kuni þier ad granda. [da,

5. Ordid.

Jsraels Lindir allar senn til forna,
ai Eliæ Dogum tooku miog ad þorna.
Pvi Himinin ini hiellt þar Regni siinu,
heyri eg, JEsu, Jmynd þinnar Piinu;
Er þig Brunur allra Liiffins Giæda,
ofur-pressar Daudans Hiti og Mæda,
Og sa Porsti er eykur Megnid Kvala,
O ad Tar miin kynnu þier ad svala!
Hvert er ei þetta han sem fordum giordi,
Haf og Strauma, þo med einu Ordi,
og ollu þvi sem Andar Drottin hefur,
Endurnæring, Liif og Krapta giefur.
Samsons hættann sefadir þu Porsta,
svo Forgiftin bliidst þier nu til Kosta.

Piin

Wijn i Cana veittir Hiaalpar þiidur,
Wokvaleysis Brúna-Kvol þo liidur.
Samson Kiaalkin̄ Svala-Dryck ei spardi,
Sinai Klettur draup er Moises bardi.
Kallid Spaamanns Krwsir fylla naadi,
Kveinandi saun Agar Brunn aa Laadi.
Zebaoth Drottin̄! segdu mier hvad velldr',
Svölun einga JEsus fær ad helldur.
Saa þo trwr og sannordur maa heita,
sem og giordi forsiaallega ad breita.
So sem Job bad siinum Degi fyrsta,
svarta Myrkrid JEsus fær ad gista.
Hann med David helld eg spyria megi,
hvert þier gleymist Myskunseminn eigi?
O minn JEsu! ei mun þad so heita,
in̄an Skams mun Hviild þier Drottin̄ veita.
Gud er sams i Giær og i Dag aan Efa,
en̄ Grimdar Reidi han̄s ertu ad sefa.
Þorsta eilusan̄ þetta fraa mier rekur,
þo eg sie vid öll þiin Bodord sekur.
Trwar og Elsku Taar miin skalltu hafa,
enn Trygda Pant þin̄ kys eg miet til Giafa.
Medann i Eydimerkur Bygd eg hiari,

so Minning Piisla þinna hiaa'mier vari.

6. Ordid.

Sigur bodar Sool yfirliisandi,
segir JEsus allt fullkomnad standi:
Fyrirheit, Logmaal, Figurur, Spaadomar,
fridstillt Reidi, kvittadar Syndir groomar:
Einig sundrad Oked Daudans straanga,
tot hefur JEsus leyst o,s siina Faanga
Volldugur af Viites Hel-Grifiune,
Vatns hvar Drope einkis svalar Munne.
Goddum bundinn, gistur Angistinni,
af Grifiunni, hvar eckert Vatn er inni.
Allt er uppfyllt, O minn JEsu goodi,
oll Forlikun skied i þiinu Bloodi.
Allar Kvalir Illvirkianna siindar,
allar þiinar Tilfinningar piindar.
Fullkomnustu Foorn maa þetta greina,
frii slapp eg med Bloods Adreising hreina.
Hellagt Klædi hlaut Aaron af Gudi,
hann þa kiende Israels Sofnude.
Enn eiged Blood sitt ædsti Biskup hefur,
og allann sig i Sloppi þessum vefur.

Bloomleik þiinum bliiði JEſu hrooſar,
Brwðr þiin, ſem Salomons Diktr gloſar.
Við Gull og Liliur gloandi hun þier jafnar,
af Gyrnd og Elſku til þiin, ollu hafnar.
Enn Eptirliiking ertu nu hin meſta,
Ormi þeim ſem Moiſes nam uppfeſta.
Hindar og Raadyrs hun þier Lyking velur,
Harma Leit, ef fraa hem̃ veikſt, ei dvelur.
Enn Madki nær enn Manni eg þig dæmi,
Mail þad hygg eg Spaman̄s Vitnid ſæ-
[mi.
Þvi Saar, Kaun, Beniar, Svide, Hrygd
og Piina, ſie eg kvelt Hiartans Elſku miina.
Cedrus Vidar Salomons Hwſid friida,
ſyniſt og hun vilie uppaa þig þiida;
Enn hier aa Trienu heſt eg þig ad ſkoda,
hætt inngeinginn Daudans ytſta Voda.
Æ þau Undur oll yfir Undur gaanga,
ad þu O Rottinn liidur Kvol ſo ſtraanga.
Meiri Furdu mier allt þetta giefur,
enn Moiſes af logandi Runni heſur.
Og eg mætti ut af nærri deya,
þvi Ork herteckna Sattmaalans ma ſegia.

Nu af Flocki Philistea Maka,
sem festann þig a Kross til Heliar blaka.
Hvad skal mier ad herma um̄ þetta fleyra,
Hiartad vefst i Sorgunum þvi meira.
Klystrud Bloodi Klædi þijn ma skoda,
sem Kirtil þañ, er Jacob Hrygd nam boda:
Hel-rifenn er Himna Joseph goodur,
miin Hiartans Gledi Lyst og Sælar Fodr.
Vegferdar þo vonda reini eg Daga,
veit eg þetta allt mun siidar laga,
J Gosen Himna Guts Son Dijrdar frægr,
gioraft mier þa horfinn Rauna Dægur.
Fws vil eg þvi Fødur-Hwsa leita,
af feitum Kalfi Sadning mun hañ veita.
Utsooa þo Arfi hanns eg nædi,
eflaust mun hañ giefa mier Dyrdar Klædi.
Þo ad Barns Nafn þurfi hañ mier ei
veita, Þræll hŭs kiis eg gratfegiñ ad heita.
Fullt mitt Hiarta fyrir þier jafnañ standi,
Fadir Sonur og Gud heilagur Andi!
Fullt af Jdran, fullt af Astar Trega,
Fullt af Trw og Dygdum alla Vega.
Fyll mig Krafti Fullnustunnar þinnar,
Full-

Fullkomnari Saaluhiaalpar minnar.
Fullkominn þiin Forþienustu Priidi,
Fullkomnunar Dyrd mig siðar skrijdi.

7. Ordid.

Fool siñ Anda Frelsarinn Guds i Hendur,
solur a Krosßi þvi nærst vard orendur.
Hiartad stungid hanns var midt i sundur,
hveriu giegna, JEsu minn, þau Undur?
Sannlega maa mitt sundurrifna Hiarta,
sem Musteris Fortialldid i Parta.
Er nu, Saal miin, ockar JEsus daudur?
Ut af mætti eg falla þvi a Haudur,
Dug-minni enn Daniel vard fordum,
þa Drottiñ taladi vid hñ Sættar Ordum:
Og Manoha, sem meinti sig ad deya.
Mik.d er JEsu, eptir þig ad þreya.
O ad eg mætti ort upp hiedann leysa,
og med þier i Diird himneska reysa!
Æ! Hvor mun mig Okeypta Nauda,
og aumañ frelsa af Lijkham þessa Dauda?
So sem Hiortur Svolun girnist faanga,
Saalu miina allt eins til þiin laangar.
Þvi bad gooda giora sem eg skylldi,
giet eg ecki, JEsu minn, þo villdi.

Bid mig lod'r Vondskann meir enn bæri,
og viller fyrir mier Lijfsins Sioenar Fært,
Heims af Lwa og Hiartans Angri saddur,
her em eg milli Vonar og Otta staddur.
Æ mig længar Ofediandi Hugar,
upp i Hæd, þvi Sorginn frekt ad bugar.
O ad þu villdir ofann um Himna gaanga,
og mig leysa bundinn hier þinn Faanga!
Enn medan Stundin miin er ecki ad deya,
mænandi til Himins vil eg þreya.
J Blod-Undum, blessade JEsu, þiinum,
og bidia um Vægd a Syndagioldum miin-
um.
Grunda, Saal miin, gior Tijdindin þessi:
Gud i Christo deyr a hordum Krossi.
Astmenn JEsu allir harma og græta,
æleingdar, sem vissu hans Kvol ur Mæta.
O miin Saal! ef eckert Tar þitt hrinur,
ætlar þu ad JEsus sie þinn Vinur?
Hinn heilagaste Helltu kannar saara,
hverninn skyldi sekur bindast Taara?
Miña var þad, Moises Guds Mañ deydi
i Mork, þo Folkid lengi eptir hann þreydi,

miñna

Minna ad David margar Konur þrædi,
minna þegar hann Barnid grata nadi.
Minna þa hann mesta Vin sinn þreidi.
minna þo ad Absalon hanns deyde.
Minna ad Agar mæddist yfir Syni,
minna þo vier grætum holla Vini:
Einginn hefur þo Ordsok til ad græta,
eins eg eg, þad skyldt er mier ad jata.
Þvi øllum meira eg hefi Syndir framid,
æ hvad hafa þær JEsum niist og kramid!
Hærstu Nædar Hylli maa þad liisa,
hann mier segir þeirra Kvittun visa.
Jeg hefi Rioodur, Jonæ fegra, hlotid,
JEsus er mitt einka Barnar-Slotid.
Opid stær hanns Elsku-Hiartad gooda,
Arma rauda gierir hann mier ad biooda.
Hanns er Nafnid: Hetia, Nædd og Kraptr,
hañ kañ sig af Dauda ad reisa upp aptur.
Fadir eilijfur, Fridar Hofdingi þægur,
fyrr varstu eñ nockurt Veralldar Dægur.
Þu laukst upp Muñi Lambi hveriu frægri,
lijka Book æ Johannis Sionar Dægri.
Helldur vil eg hiaa þier vera i Sorgum,

eñ Herrum Lands, þo riјkum styre Borgum;
Fari allt þad sem fænijtt er æ Jordu,
þad frelsar ecki af Daudans Kijsi hordu.
Hijngad fyrr i Heiminn barst eg nakinn,
hryggur, snær af Modur Liifi klakinn.
Sæ mig þa af Synda Bondum leysti,
saddi, grædði, honum eg einum treysti.
Þo i Daudans dimum ræsi eg Skugga,
Drottins Nalægd kañ mig sætt ad hugga
Þo kveini eg stundum kurrandi sm Dwfa,
mig kiætir JEsus Meina Bootinn liwfa:
Þo i Ofni Piiaaninganna eg lendi,
þadann leidir Gud mig sinni Hendi.
Þo bui eg eñ vid Babylons Vatna Hlioo-
[minn,
ber ad señ, eg heyri Dijrdar Roominn.
Upp, upp, Saal miin Elskuga þiinum moti,
inn til þiin so Liif hanns Dauda flioti.
Likt sem fordum lwinn Dwfa Noa,
leitum ockur i hanns Hendi Frooa.
Eins og Brioftiñ Barnid siigur þyrsta,
bergium Saft ur Undum JEsu Rista.
So sem Fyllinn sig vid Eikur stidur,
Sann-

Sannleik JEſu holdum ockur vidur.
Sem einn Hiortur Sunds-lwiñ vill breita,
Sigur-Styrks af JEſu giorum leita.
Sem Nautilus Svefn-Berginu ahangir,
ſækium Trauſt og Værd i JEſu Fangi.
Tokum ockur Tilfinning og lijka,
af Teiknum þm er Kvol hañs Mædu-riika
vitnudu, ſem og Valdid Maktar hærſta,
viknadi allt med Harma-Deiling ſtærſta.
Jord titrandi jafnann mig tilleidi,
JEſu miñ, ad hrædaſt Fodur þiins Reidi.
Biorgin þau, er byrtuſt viida kloſna,
blygdi og eymſtri Hiartad mitt ſteindoſna.
Liifgun Daudra Liif-hreſsi minn Anda,
af Laſta-Grof ſo nædi eg upp ad ſtanda.
Jdran þeirra er Oſkudu þier Dauda,
Jdrunar mier veke Lyſt Otrauda.
Sveipum nu med Sinnis Æru biarta,
Saal miin, JEſu Liik i ockar Hiarta.
Yfir honum ætiid ſkulum vaka,
ſo einginn kunni hann fra ockur ad taka.
Sarons Roos og Sions Steirnin friidi,
þig ſegi eg betri eñ þuſund Veralld Priidi
upp-

Upp upp, Sæl miin, upp skulum vid fliwga
i opid JEsu Hiarta og þadann siwga
Allt þad sem ad Angraads Þorfinn krefur,
Þvi alla Hluti JEsus minn til hefur.
Jeg gledst meir ad JEsus slapp ur Kiisi,
enn Jacob þegar Son sinn visti a Lyfi.
Hier er, JEsu, hiaa þier gott ad vera,
Hiartans miina Tiallbud vil eg þier giora.
Mun þad Anda miins Liikþraa umbreita,
meir enn Jordan Naaman kunni veita.
Þvi betur eñ Dijkis Bad er Engill hrærir,
Bloodid JEsu Heilsugiof mier tærir.
David kætur DRottins Ørk liek nærri,
dægilegri Gledi er þetta og stærri.
Hañ kvadst glad: Huss Drottins til ganga
hier maa eg þo sætari Unad faanga.
Þo med Pauli þurfi eg margt ad liida:
þad er vel, þvi senn mun bwid ad striida,
Skeyd Liifdaga skiott mun komid a Enda,
i Skaranum Diirdar fæ eg þa ad lenda.
Koronu mun Christur mier þar veita,
og Klædi hrein, sm Josuam vid nam breita.
Enn ecki mier þo einum, Paull ried svara,
ollum

ollum helldur Riett-trwadra Skara.
Gud Himnanna giefi oss þad ad hlioota,
og Giædsku sinnar eiliiflega nioota.
Honum Priis og Heidur verdi saminn,
hier i Naad og siidar uñ Eilijfd, Amen.

Sijdari Partureñ.

Iñehelldr Versa Flock, i Sam-Sætum til ætladañ, Oska Liod, Eru Miñingar Vers, og añad fleyra smaaveiges.

Versa Flockur,

Sem brwkud hafa vered i Brwdkaupum og Erfis Dryckium.

Fyrer Brwdargange.

1. Vers.

Ton, Lofid Gud, Lofid hañ hver sem kañ, etc.

Allt vort Raad, Aform og Hattalag, i Fride og Raad, farsæle Rott sem Dag, Grædarans JEsu Sijdskann þijd, og giefe þad bæde, til Fødursins Dijrdar fyrr og sijd, framkvæmast næde: Kollum Grid, af Kraptarins Sæte; Føllum vid, Frelsarenn giæte, øllum Lid, Lyknenn hans bæte, Inngæng, Framgæng, Utgæng vorn, halde i Snilldar Hiartum riett, Heilagur Ande, valde Skylda Sættum sett, Soma styrkiande.

2. Vers.

Ton, JEsus sem ad oss frelsade.

LJfande JEsu lættu vort, Lijf-Skeided jafnann renna, þangad sem liggur Lijfsins Port, Lijfed so mættum kienna, til þessa Lijfsins Prautum fræ, þitt Lijf oss fordum riede, un voru Lijse æ þier hiæ, eilijfrar Brwdkaups Glede.

3. Vers.

Ton, Upphaf og Hertogenn.

Af

AF Hug þess offum vær, aller til sam-anns hier, fylge yckur fiær og nær, fr-ægur Guds Engla Her, allre Lijfs eyde Neyd, æstwdlegt Berndar Lid, gænged so greida Leid, i Grædarans JEsu Frid.

4. Vers.

Med sama Toon.

GUds Fodurs Giædsku Dæd, Græd-arans volldug Hlijf, og heilags Anda Næd, yckar bevare Lijf, gænged i good-um Frid, Gude befaladar, hanns greide Hiælpræded hvert Spor til Fagnadar.

5. Vers.

Ton, Himna Roos, Leid og Lioos.

DROTTens Næd, Lijfs um Læd, lææte skarta, hveriu Sinne, wte og inne, eg bid, yckur Frægd, Yndes Hægd, og Audnu Blooma, gænged þid, Guds i Frid, giæddar Sooma.

6. Vers.

Ton, Siea þig, miin Sæl, um krijna.

Födursins Fridar-dæd, Frelsarans IEsu Naad, og heilags Anda Giæde, öllum Liifs-Heillum giæde, yckur, so alldrei þrotne, allskonar Hægd i DRottne.

7. Vers.

Melodia. Rerum certa Salus.

Frelsarans fegur Naad, Fridur og Hiaalpræde, med hærstre Hlijsdardæd, hans Eingla jafnañ sie, aa öllum yckar Wegum, Saalu og Liife sætt Skijnande.

8. Vers.

Þegar Hioona Skaal er iñboreñ.

Ton. HErra þier skal Heidur og Lotning greida.

HErra Gud sem Hioonabandid setter; og hefur þad blessad fram yfir adrar Stietter, þijnum Raadum, giørst adgaadum, giefdu baadum, filgia i Raadum epter, AMEN.

* * *
* *

Fyrer Hioona Skaalum

(Vanda laustra.)

1. Vers.

Melod. Pаа Jsrael for af Ægypto.

DROTTenn Gud, sem Elsku og Naad, audsijner þeim er Kiærleiks Daad, hallda med Heidre sonum, wtvalenn Brwd-Hioon Æru verd, Andar og Lyffins Giæsu Mergd, Hønd þijn begææse þrønnum: Lættu þau gaunga wt og inn, i þynum Fride, DRottenn minn; Veitta þeim Styrk i Vandanum, vert þeirra Lijf i Daudanum: Æ gief þeim heppnest Unun stoor, i eilijfum Dijrdar Jorsala Koor, Haleluja! Haleluja!

2. Vers.

Lon, Rijs upp DRottne Dijrd, etc.

Naadenn Giædsku giørn, Guds æ Himna Troon yckur umsadme, Æru-digdug Hioon, eckert ame Taal, Ord, Verk, Sioon, Heyrn, Mæal, og allt hvad æhrærer, yckar Lijf og Seal, annest alla Stund, almaattugur Gud, i Voku og vær-

um Blund, vered marg blessud: Frelsar ans Fõdur, fagur veitest ydur, hier, og um alla, Eilijfd halldest vidur.

3. Vers.

Ton, O Gud vor Fader sem i Himnariike ert.

Sæ Gud er ædstur sette i fyrstu sinne Hiörd, Hioonaband veglegt Heims æ Land, helgum priidt Nædar Giædum, yckar sie Farsælld, Audna, Lijf og Ynde æ Jord, Inngeinged Stand med allre Dæd, umgyrde Krapt af Hædum; Heilags Kiærleika liooine List, længgiædar Efe-Munder, yckar æ mille, enn Omun byst, oll hverse Lijfs um Stunder, frelsed Hiervistar fullkomnist, Fridarens Merkium under.

4. Vers.

Ton, Eilijft Lijsed er æskelegt.

UNNe yckur JEsu eilijf Nad, i hanns Myskunar Skaut, innvafenn sieud æ med Dæd, eingenn so grande Praut, Hioonabands Trigdar heilog Ast, halldest

med Æru og Spekt, Lioos yckar Digda Lioome skarst, Lof eßled DRottne þeckt, allskyns Farsælldar hlijum Hag, hann yckur giæde Nott sem Dag, inn til þess Fridar eilijfa Nægd, erfid at Himna Troon, hvar Mæda, Kijf og Mein eru lægd: Mettud af Dijrdar Sioon, lifed þar æ mz Yndes-Hægd, Andar vid skilenn Toon.

5. Vers.

Med sama Ton.

JEsu Nafne eg þess bid, alleina sælañ Gud, Yckur Brwd-Hioonum legge Lid, Lyknar-Villd hanns blessud, under hanns þijdum Astar Væng, Ynde, Vernd, Heill og Raad, i Gaungu, Stodu, Sesse og Sæng, sie yckur jafnann tiaad; Framgaanged so med Lijssins Lyst, lofed og prijsed JEsum Christ, allskyns Mann-Rauna mi:ke Praut, hanns Myskunar Hondenn good, fram til þess helga Fridar Braut, fraaskilenn Hrigdar Mood, inngaanged beint i Abrahams Skaut, þar wtvalenn

valenn fagnar Þiood.

6. Vers.

Ton, Lijfs Reglur hollar heyred eñ.

ALLskyns Farsælldum Æru og Dygd, umſadmeſt Brwd-Hioonenn, þrooeſt i Gude þeirra Trygd, þryckeſt øll Hormungenn, Von og Polgiæde verie Stigd, vid Andar Skilnadenn, hroope þau inn i Himna Bigd, hver JEſu Blood-Dropeñ.

7. Vers.

Ton, HErra þier ſkal Heidur og, etc.

HÆckeſt yckar Heidur og Stod ann Galla, hlijde bædum Fridur og Glebenn ſnialla, ſafneſt Trigder, dafne Digder, doſne Hrygder, ſoſne Stigder allar.

8. Vers.

Med ſama Ton,

LEingeſt yckur Lijf med Heilſu Blooma, Lucku, Dædum, Ynde, Frid og Sooma, heppenn ſtrijded, ſtodug bijded, St-

anded

anded prijded, Guds innlijded Lioома.

9. Vers.

Ton, Far Heimur farsæll.

Vsed æ Lof sæl! lifanda Gude, so Hiart-anns inndæl, ad allar hanns Trigder og Ast-Hille neit, æ yckur skyne, sem Morg-un Sool heit, Heid-Geisla Rosaña heller æ Kranns, Himnar giefe Ans, H. g. Ans.

* *
*

Forelldranna Brwdkaups Vers.

1. Vers.

Melod. Upphaf og Hertogenn.

Blessa þu Börnenn mijn, blessada Mi-lldenn hæ, bygge heim Blessan þijn, blessad Hws Jordu æ, blessadu Trigda Band, blessadu Verk og Maal, blessa nu beggia Stand, blessadu Lijf og Saal!

2. Vers.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sæl.

HImneske Fader! Hondenn þijn, Høgunum dille Barna mijn, audga þau Vitsku, Alldre og Næd, annastu þeirra Lijf og Raad, Elska þijn bid eg eirnenn sie, Astvina þeirra Hiaalpræde, alla Naudþurft uppfillande.

3. Vers.

Med sama Toon.

BArnanna minna blessa þu, Brukur Mysknnar, O JEsu! Lijf, Ond, Astvine, Heidur, Hag, Heilsu, Raad, Efne, Verkalag, allskonar Digder þroaa þeim, þau ad afdrifnum Sorgar-Eym, set vid þitt Bord i sællre Heim.

4. Vers.

Ton, Nu bid eg Gud þu naader mig.

JEsu Briooſt-Harmur, Svida Saar, Sveite, Kvøl, Under, Bæn og Taar, oll Fyrer-Boon og eilijf Trigd, allann Frid, Blessan, Heidur og Digd, Saalar Fognud og Synda Boot, Sigur Ovinum fast

fast at moot, Huggun og Poki hverskyns
Pijn, hærst yckur veite, Bornenn mijn.

5. Vers.

Ton, Tunga mijn af Hiarta hliode.

Bloods og Teingda Bornum mijnum,
blijde JEsu veittu Lid, wt-ryck þeim
af Angurs Pijnum, allar Synder kvitta
vid, ver þau under Vængium þijnum,
veit so lokſins Himna Frid.

* * *

Barnanna Brwdkaups Vers.

1. Vers.

Ton, Mikillre Farsælld mæter sæ.

MJJns Kiæra Fodur, Millde þijn,
minn OMottenn, eble Hægd, Æru
frooma Stiup-Moodur mijn, mettadu
Sooma Nægd, heilagt inngeinged Hioo-
na-Band, hier i Stad blessa þeim, æ med-
ann Lijffins Leidar Stand, lienar i þessum
Heim, innbyrdes Frid og Eindrægne,
Elsku, Von, Trw og Gudrækne:
Lautta

Lœttu þau styrkia bæde best, Bloods und-
er Merkium þyn, gief þeim Ydrunar
Gyrnd og Freist, Gied-Froo og Pol i Piin,
sijdann þaa Glased Lijfs er lest, lifendra
Glede Vyn.

2. Vers.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sœl.

Allskonar Blessan audga þu, elskuleg-
aste minn JEsu, Fodur þijns under
Fridar Krannis, Fodur miins Rœd og
Kvinnu hanns, bestu Mann-Digdum
bæde prijd, blessada gief þeim Sœlu Tiid,
epter Hiervistar unned Strijd.

3. Vers.

Ton, A eiñ Gud eg vil trwa.

Lœttu Giof Liknar þinnar, lifandi Gud
i Himna Rann, Unnusta Moodur miñ-
ar, mier i Fodur-stad stickadañ, alla Tijd
endurnæra, audgadu beggia Rœd, hveriu
sem heitir Æra, hirdir og eykur Dœd:
Synda Boot, Sœlar-Fridinn, Samvit-
sku Roosemе, veittu þeim Lijfs, enn lidinn,
leid

leid heim i þitt Rÿke.

4. Vers.

Tón, O vier Syndum selnir.

Blessa þu Gud minn gooðr, giorsamid Egta Raad, Stiwp-Fodur mijns og Moodur, med þinnar Giædsku Dæd, Veittu þeim Værd og Yndi, vernda þau Noott sem Dag: Eiska þijn ad sier bindi, allann þeirra Lijfs Hag, gief Styrk og Þol i Þraut, þaug leid um̄ Fridar-Braut, inn i Abrahams Skaut.

5. Vers.

Ton, Pa likir hier mijn Lijkams Vist.

Forelldra miña fundinn Hag, farsæl þu JEsu goodi, Nædar-Hønd þijn um̄ Noott og Dag, nægstar þeim Heillir bjodi. Æ gief þau lifi i Ast og Trw, Egta-Stand þeirra blessa þu, veit Hægd enn vårna Moodi.

* *

Systkyna og Ætt-Manna Brud-

kaups Vers.

1. Vers.

Ton, A Eiñ Gud eg vil trwa.

GUds Hiarta Giædskann froma, giefi yckur nægst af Krapti siin, hærstann Frid, Heill og Sooma, Hiartans astudleg Systkin miin! Egtabands Edla Trigder, Elskonn hanns vardveite, allar andlegar Dygder, innplante Sælunne: Brot kvitt og Boot a Mædum, bædum eg yckur kiis, Siidann a Himna Hædum, heilagann Sælu-Priis.

2. Vers.

Ton, Upphaf og Hertogik.

GIefi yckur Gledi og Frid, Gud sem a Hædum skijn, Al-Dygdum audgist þid, astwdleg Systkin miin, Trigd halldi Kiærleiks Kaup, kiesiest allt Rauna Safn, iñ til þess Aefi Hlaup, endid i JEsu Nafn.

3. Vers.

Ton, Riis upp DRottinn Dijrd.

GUds at Himna Hæd, heilög Vijsdo-
oms Raad, Systkin miin sælu, sendi
yckur Hiaalpar-Raad, blesse Trygda-
Band, beggia fylli Stand, Heill, Aftum,
Yndi, ei so kienni Grand: DRottins Ek-
ka dijr, Dygdum krijni Saal, hreise, blesse
hijr, Hyggiu, Verk og Maal, Lijfs Leider
allar, lææti sijdann falla, tryggvar med Æ-
ru, til Israels Fialla.

4. Vers.

Ton, Hærsti Gud Herra mildi.

LUcku med Lijfs Fögnudi, Lofstijr og Æ-
ru Skin, verdi yckur veitt af Gudi,
Virdugleg Ætt-Sijstkin, Hiöonabands
helgar Tryggder, heit verme DRottins Ast,
lifande lijse Dygder, Lioöma Guds epter
Hrygder, gledie yckur Skodun skiærst.

5. Vers.

Ton, Maa eg Olukku ei mooti staa.

SIstkina minna Sæmd og Raad, sæt-
urstu Raad, Fögnud og Fridar Si-

ædum, begæsa DRottinn Þrennur Þu, Þeim æ og nu, forða Synd, Faare og Mæðum, innbyrdis Trygd, allskonar Dygd, Lof, Laan og Fe, Þeim legg i Tie, hoolpinn gior loks a Hædum.

6. Vers.

Ton, Mikilli Farsælld mætir sa.

Festi nu JEsu Fridur og Raad, Fadmlogum Kraptar siin, yckar Liif, Heidur, Aand og Raad, Elskuleg Systkin miin, hans Ástar Giæda logandi Lioos, lysi yckur Jerdu a. Liifsins Kior-Yndi, Heill og Hroos hreppid enn einga Pra: Unni Farsældum yckar merk, allsheattud DRottins Handaverk, ratist æ sefud Rauna-Goll, riiki Manndygda Bloom, lifid so blessud Árin oll, Ást-heit og Trygda-froom, fagnandi loks i Himna Holl, heilogum eptir Doom.

* * *

Brwdgumans eiged Vers.

Med sama Ton.

HErra

HErra sem kosid hefur mier, Hiuskapar veglegt Raad, veittu mier Styrk, ad vel sem ber, Vilia þins feingi eg gæd, kroptuga Von og Kiærleiks Dygd, christinn Frid, helga Trw, Giædsku, Hreinlyndi, glæsta Trygd, Gud, mier innplanta þu; Æru, Kior, Eigner, Minni, Maal, mitt Raad, Athafner, Lyf og Saal, fel eg himneskri Forsiaa þijn, forda mier Glæpum vid, Tilgiefna laattu Misgiord mijn, mæddum veit Helgiædid, eirnñ, ad deyfdri Daudans Pijn, dijrdlegann Himna Frid.

Brwdarinnar.

Med sama Ton,

EG þig og beidi O JEsu! æ vertu Styrktur minn, ad eg i Hiartans Ast og Tru, umfadmi Viliann þinn, Hogværd, Skijrlijfi, hreina Trygd, heilagann Frid og Spekt, jaa allskyns Sooma, Æru og Dygd, unn mier ad stunda frekt: Biood þu ad himnesk Blessun þijn, bevari giorvoll Efninn mijn, og ollu hvi mier ama kann, um-

vendi so til Lags, Helid þa særir Hyggiu-Rann, haf þu i Fridi strax, mig og Astkiærann Egtamann, til eilijfs Gledi Dags.

Eckiunnar Brwdkaups Vers.

Med sama Ton.

EIlijfe Gud! eg þacka þier, þitt Raad sem hulid var, Sorganna Braut þu synd- ir mier, sijdann Veg Huggunar. Taktu nu enn vid Maali mijn, mitt Raad og Lijf- sins Hag, fyrirheitinne Forsiaa þijn, sadm- adu Nott og Dag. Laat mig hier hærstañ Heidur tiaa, Hioonabands Skylldu þar med gaa, i allri Mædu legg mier Lid, fyrir Lausnarann JEsum Christ, hærstu Mañ- Dygdir halltmig vid, hreß Synda Giold- inn utst. Aund minni gief so eilijfann Frid, eptir þessa Heims Vist.

Eiginngiftrar Eckiu Vers.

Med sama Ton.

MIlldasti Gud, sem mier hefur bætt, Missir Astvina þann, sin ædur hafdi Giedid grætt, enn Gledina sett i Bann;

Snw

Snw þu enn æſtar Augum þijn, ad mier uṁ Dag og Noott, breid yfir Hws og Borninn mijn, bleſsada Fridar Gnoott, farſæl mijn K:or til Fagnadar, fyrirgiefdu mier Syndirnar, lææt ecki Dioful, Holld nie Heim, hrekia mig þier i fraa: Sveipa Kvenn-Dygdum Sinnu-Geim, Snot ein-gva lææt of þiaa, Aund mijna Dijrdar ſed-ie Seim, Sioon þijns Auglitis haa.

Brwdhioonanna ſameiginnlegt Vers, med ſama Ton.

O DRottinn Gud, ſem hier i Heim, Hionaband ſkickader, allra Lijfs Heilla ſætum Seim, ſijdaṅ beg:aſader, bædi ſ:m-huga bidium þig, bleſsud Heill ſyndugs Manns, fær ockar oll aa Fridar Stig, Fot-Spor til Himna Ranns, mijk allan Kvij-da, Mein og Grond, Mijſkun þin hwki Lijfe og Aund, æ giefi til Naadar alebled, innbyrdis rækium ſkærſt, Hiartans Ein-drægni hoogvært Gied, Hreinluſt, Trygd og Aſt, unn ockur ſijdann æ þier med, i eili:f-

ri Dlird ad siaast.

2. Vers.

Ton, Lofid Gud, lofid hañ.

HJ JESU! Ad hier i Myrkun tak, ockr nu, og yfir Lijfs Heillum vak, giorvoll Rad og Efneñ oll, Ast hijn vidhresi, ræte Frid, enn kumi Goll, rijk Hogum blessi. Heitust Trygd Hiartans ei hiaist, neitust Dygd nær ockur siaist. eitrud Stygd, oll i burt mæ ist. Lættu Drottin Lijf og Ønd, hiaa hier sidann hliota Nôt, himneskrar Sælu, hiaa hier sidann hliota Not, h. S.

3. Vers.

Ton, Upphaf og Hertogiñ.

GUld DRottinn Giæd sku hreiñ, sem gof gat ir Egtastand, blessa þu ockur einn, inngeingid Hioonaband: Veit Yndi, hafna Hrygd, heir Bæner, Lykn ei tef, þrick Syndum, þrooa Dygd, Pol magna, Sælu gief.

Fyrir Kongs Skaal.

1. Vers.

Ton, Mikillri Farsælld mætir sa.

VOldugi Fadir vernda þu, vors Kon-
ungs Hæasætid, halldt honum æ vid
helga Trw, hans Rijkium veittu Frid, Sty-
rkur þiins Anda stidie riett, Stioornend-
ur Christnennar, sierhver ad lifi i sinni Stie-
tt, sem þitt Bod mwiisar. Varna Stiris-
olo og Villuroom, vidhalltu þiinum Christ-
inndom, heilaga Trw og hreinann Sid, hel-
stiing Andskotans Megn, bleßa vort Land,
og Bygdarlid, bistur oß allldrei hegn, hand-
leid þitt Foolk i Himnabigd, Heims alla
Mædu giegn.

2. Vers.

Ton, Upphaf og Hertogenn.

AUk þu med Æru Plag, alls-konar Lijfs
Fognud, Kongsins Hatignar Hag,
heilage sterke Gud, hanns Rijkes Raad og
Lond, riettum Frid audga þu, veit eingiñ
Villu-Grond, viele sann-helga Trw.

3. Vers.

Ton, Pu Gud i þiinu Riike.

Gjædska þiin Gud bevare, giorvallann Kongsins Tignar Hag, Lijd hanns og Lond forsvare, lang-giædann veite Stiornar Dag, yfir- og under-Monnum, eble Frid, Heill og Raad, Styrk i Embættes Onnum, eirnenn kostgiæfed Raad, þijna Dijrd, sinn Veg-Sooma, Sid og Hag Fodur-Lands, eble med Æru frooma, örugger til Daudans.

4. Vers.

Ton, O vier Syndum setner.

Christi Krapta Giæde, Kongsins Tignar-Stool, stidie, blesse bæde, besta Hlijfdar Skiool, vid Ovina Stigdum, vere DRotten hanns; dirfe i ollum Digdum, dirann Fodur Lands, allt hanns under Raad, audge Frid og Raad, Drottenns JEsu Daad.

5. Vers.

Ton, Bliide Gud, Børnum þiinum ei gleym.

KOngsins Raad, Kyn, og Þiood Riikesins, Styrk i Raad, sterke Gud Fridarins, veit hanns Hiarta ad Vilia þijn, ver ollu Grande, gief ad Skylldu giæte sin, giegn Hyrd i Lande, Christindooms, Kior Heill so næde, Fridar Blooms, filgia laat Giæde, Villu-Rooms, varna Skadræde; Veru Lande veit Forsvar, bliida Roosemd, Blessan Auds, og Brauds Liifsins Orda, bl. R. B. A. og B. L. Orda.

* * *

Vers til Heilags Anda.

1. Vers.

Melod. Eiliift Liifed er æskelegt.

EJ sæ eg, Sannleiks Andenn kiær, upreiknad Giafer þiin, Ometannlegar eru þær, ollum Skylninge miin, þu giefur Hiartans Hægd og Kyrd, Huggun og Þolgæde, kallar, uppliiser, helgar Hyrd, HErrans a Jordunne, riettann Kiærleika riiskar þu, ræter Guds Elsku, Von-

og Trw, Arfleifdar Pantur wtvolldum, upptendrar Bænrækne, Sannfæring Heime setur um̃, Synd, Doom og Riettlæte, ver ollum Sælar Vandrædum; Vegsemd Þijn eilijf sie.

2. Vers.

Ton, Bliide Gud, Bornum, etc.

MStar Þijn, Ande Guds heilage, sæta Viin, send oss af Hædenne, DRottenns JEsu Dreyra-Lind, og Dropum Guds Naadar, samañbyrlad so med Hind, ad Sælernar Þiadar, lifne-hradt, Lofgiörd frambere, bliidt og stadt, Bænhreffar vere, danse gladt, i DRottenns Mustere: Allann Fognud eble Þo, Brwd-Hioonann, Brioeste mest, i brennheitum Trigdum, B. H. B. m. i. b. h. Trigdum.

3. Vers.

Ton, Alltiid er gott ad ydia.

KOm Þu Kiærleiks Ande, Kraptur Guds af Hæd, oss i Raad uppfyllande, alla

alla Frid-Heillum giæd, Brwd-Hioona beggia Trigder, bloomge þitt Astar Lioos, auk þeim allskonar Digder, Ynde, Farsælld og Hroos, Christninnar, Heims um Hring, halldtu vid, Gud, Eining, villtum siert Veg-Lijsing.

4. Vers.

Ton, Twnga miin af Hiarta hlisode.

FYrerheitenn Fridar Ande, fullur Nædar; sie med oss, Brwd-Hioonanna Brióst helgande, bædum Astar giefe Koss, lykne þeim i Lijfsins Stande, lidnum veite Sælu Hnoss.

5. Vers.

Ton, Heidrum vier Gud af Hug og Sæl.

HIngad innbodenn hijr og fiær, himnesta Dwfann, komdu nær, hreinsa vort Gied, enn helga Saal, hrestu Þankana, styrktu Maal, tendra Bæn, Von og Trwar Safn, Trigdanna lattu rijkia Dafn, eg þig grætbæne i JEsu Nafn.

6. Vers.

Melod. Upphaf og Hertogenn.

MInne Saal miög inndæll, megtugur Aftar hiir, kalladur, kom þu sæll, Kraptarens Ande skiir! helga, stid, hætt upplijs, Hiortu vor allra senn, Fognud, Heill, Frid og Prijs, festu vid Brwd-Hioonenn.

* * *

Fyrer Brwdar Sæng.

1. Vers.

Med Ton, A eirn Gud eg vil trwa.

HEppenn sie yckar Hagur, Heidurleg Brwd-Hioon alla Stund, Fodursins Geisle fagur, fære yckur Lioos i Voku og Blund, Kviida giorvallann kefie, Kiör-Ynded fylle mest, Vodunum Aftar vefie, Værdar so niooted best; Fridarens biört Abreida, broten ad yckar Sæng, verme Liifs Glede greida, Guds under Hlijfdar Væng.

2. Vers.

Ton, Soolenn upp runeñ er.

SOfed nu sætt i Frid; signud Brwdhisooninn! Guds Hlijfdar-Vænge vid, vendest Hug Siooneñ, hiir, heilskygn ad, Hædum Israels Fialla, Bricost JEsu Blood-doggvad, bivode yckur af þeim Stad, Andar Værd alla.

3. Vers.

Ton, Bliide Gud, Börnum þiinum, etc.

HAñ sem bioo, Hioonabands Vil-Fognud, Værd og Roo, veite yckur DRottenn Gud, en Briooſtum Andar Brwdgumans, blunded i Nædum, Lyknar biarta Lioosed hanns, lijſe yckur bædum; Eining þrenn, Eining vid hreſſe, Fadmlog tveñ, Fadmur hanns bleſſe, Vin-Koſseñ vidmynneſt þeſſe, Sæng, Abreida, Svæfle med, vere DRottens volldug Hond, enn Born Engla Tiallded, v.D. v. H. eñ. V. E. Tiallded.

4. Vers.

Ton, Upphaf og Hertogen. etc.

MEd yckarn Brwdhioon hiir, bevare Drotten hier, Fadmur hans fadme diir, Fadmlog yckar ad sier; Blunded so bliidt og roott, beggia Saal medlætist, giefe yckur gooda Neott, Gud fyrir JEsum Christ!

5. Vers.

Ton, Hærste Gud HErra millde.

EJnn Gud sem yckar Trigdum, eina Sæng bwa ried, vid allskyns Voda og Stigdum, vernde yckar Hioona-Bed! Blessud i Trigda-Bande, blunded nu værtog roott, fræskilenn Fridar Grande, Fader, Sonur og Ande, giefe yckur gooda Neott!

Eitt Valet fra Brwdkaupum.

1. Vers.

Med Ton, Eiliist Liifed er æstelegt.

GUde sie Diird sem gaf oss enn, good Bijte Samvista, kiætte vorn Hug vid-

Kiol-

Kiorenn tvenn, Kiærleiks og Veitinga, þigge nu Hiartans Packer mijn, þijder Boods-Rædendur, eins fyrir Digdar Atvik sijn, aller Nærverendur: Ydur Farsælldar Oskum med, eg i Vinfeme-þanneñ kved, gled ie ydur alla, gooder Meñ, Gud fyrer JEsum Christ! Skipe so Dvöl og Skilnadenn, Skeid Lijfsins bevarist, inn til vær hittunst aller senn, i eilijfre Dijrdar Vist.

2. Vers.

Ton, Pü Gud i þijnu Rijke.

SA Gud oss. safna riede, samoñ til. Funda hier i Stad, holla so hreptum Glede, hefur og settann vorn Skilnad, verduga Virding hlioote! veglegañ Selskapiñ, kved eg af Kiærleiks Hoote, kyssed Gud Brwdhiooneñ, hañs Kraptar hærste Fridur, helgastaRaad og Vorn, margfalldest yfir ydur, elskuleg Drottens Born.

* * *

Eftirfylgiandi Vers tilheyra

Erfis Dryckium?

Fyrir Minningar Skaalum Foreldra.

1. Vers.

Melod, Rerum certa Salus.

FAder minn Sigursæll, sofdu nu blessadur! þier laungum þokti ynndæll, þiins JEsu Bloodfadmur, þvi var hann þinni Saalu, midt i Daudanum mitvkastur.
Eia! þitt Angur hvarf, Mrunnar skiijn Forpriis, þiina Dygd eg i Arf, Audæfum framar kiis, fliiti nu Frelsarinn goodur, ockar Samfundum i Paradys.

2. Vers.

Ton, Avi! Avi! mig auman Man,

O Fader minn! Fader minn! eg felle Taar, af þvinu, ad eg veit þu, ertordiñ Naar, sem gladder fyrr miin Ungdooms Ar, oa elskader mig i Trygdum klaar, þiins mier Dauda sviidur Saar, solidur Saar.
Dæmenu, þaa Dygd og Trw, mier DRottinn skier, i Arf sem hiar, þier sialfur

ur ſœ, var ſii-fembær. Þar til Angurs Undinn grær, og eg þig hitti Fadir kiær, hægri JEſu Hendi nær, Hendi nær.

3. Vers.

Melod, Rerum certa Salus.

SOfdu nu Sorgum fiær, ſæl i Guds Akur Molld, miin Hiartans Mooder kiær! mun þitt forklarad Holld, ſiidar um̃ Eiliifd alla, bleſſad Lifendra byggia Folld.

Laung er nu Liiffins Eymd, langt þier burthorfinn fra, enn Sælinn glødd og geymd, Guds Fridar Troni hia. O! ad eg feingi hid fyrſta, þig i Fognudi heim ad ſia.

4. Vers.

Ton, Upp upp, min Saal.

PO hier um̃ Sinn, Kroſs bleiti Kinn; kiætir bad Hyggiu Sloodir, jeg kiem til þiin, þu ei til miin, þiidarſta Hiartans Moodir, æ ad Stund ſw, nalægdiſt nu, nær eg Takmarkinu! JEſu þiin Trygd,

 ſkijne,

skiini mier skigd, Kiæraſt i Andlæ tinu.

5. Vers.

Ton, Gudi Lof ſkallt Þûd miin ſña.

GUd ſem fyrr gaf, og ſvipte, greidenu Þogum lágſæring, vid mig i Myſkun ſkipte, munádarlauſann Veſæling: Hugg-un, Frid, Heill og Raader, Hierviſtar alla Tiid, Forſvar og Fridar-Daader, særi mier Raud hanns blyd, veika Trw virdiſt næra, vidhreſse þiæda Lund, Saalar-Heill ſendi væra, ſijdañ a Dauda Stund.

Fyrir Minningar Skælum Barna. 1. Vers.

Ton, Alltiid er gott ad ydia.

GUd ſem mig ædur giæddir, godu Liifs Aſkvæmi, Kyrtle Riettlætis klæddir, kvittad fraa Mædunne, heim til þiin hafdir, ſiidann, i himneſkt Gledinnar Lioos, beindu mier Fadminn bliidann, i Bylgium Eym-da

do Sivos, O JEsu, minnstu miin, i Myrk-
unar Ydrum þiin, loks þegar Liifid dviin.

2. Vers.

Ton, Hvar mundi vera Hiarlad milt.

Nof sie þier Fridar Fadirinn 'trwr, sem
færdir Barn Kind miin, Hierviftar Mæ-
du allri wr, i eilliifa Dijrd til þiin, vertu nu
hinna Verndar-Mwr, vid Diosli, Synd
og Pijn, allt undir væran Andlaats Dwr,
afskeink so Gledinnar Viin.

3. Vers.

Ton, Upp upp miin Saal,

O DRottinn Gud, sem i Fognud, ei-
liifann tekid hefur, mitt Afkvæme, þitt
þo være, þad miina Sorg ei tefur, kom nu
sem fyrst, Krossburdar Vist, kaldri gief
sælann Enda, Mootsollum hrind, minni
Barn-Kind, mier uñ so hiaa ad lenda.

Fyrir Minningar Skalum Ætt-
manna og Astvina. 1. Vers.

Mele

Melod. Rerum certa Salus

GUd gaf og Gud aftook; Gud veri lofadur: Gud miina Ględi jook, Guds er nu, harmadur, af mier eptirþreyande, Ett-Brooder minn og Aſtvinur.

Huggar þo Hiartad mitt, hann i Guds Fridar Borg, elur nu Yndid ſitt, alla vid-ſkilinn Sorg, fyrir Blund hægann hafiñ, hiedann a Lifendra Lyſti-Torg.

Eirn Gud ſem ockar Sætt, aſtriijke Brooder miñ, firr batt, enn giørdi grætt, Giед mitt vid Skilnad þinn, hiaılpi mier heims ur Naudum, til þiin ſem hradaſt i Himininn!

2. Vers.

Ton, Bliidi Gud.

Opnar Und, aſtvdlea Miñing þijn, vid Daudans Blund, Dygdariijk Syſtir mijn, Elſku þijna og Adhiwkun, alla eg þreyje, til Fullnadar mier ei mun, mædaſt ſa Tregi, firr enn Gud, Forlogum breitir, og Fognud eiliijfaınn veitir, þar ſijdſt ørvud,

Sm,

Swt, Kiñar bleitir. O ad eg fem allra fyrſt, þangad numinn Þrautum wr, þier mætti fagna! þang. n: Þ. ur, þ. m: f.

* * *

Sorgar Vers Eckiu-Mañs eptir ſijna Kvinnu.

Ton, A eirn Gud eg vil trwa.

HVEgdu nu Hiarta mijnu, himneſka Nædar Lindinn good, Aſtar Atlæti þijnu, afþerra Kiñum Tæra Flood; Mijn er nu Molldu kafiñ, Medhiaalp og Augna Lyſt, enn þo til Heidurs hafiñ, i himneſka Dijrdar Viſt, veittu þvi Værd O HErra! vel fooſtra Borninn ſmaa, hvergi lææt Huggun þverra, hept alla Neyd og Praa.

Giefad eg gladur þreye, giæddur heilögu Þolgiædi, eptir þeim Dijrdar Dege, þa DRottinn, þu mitt Hiaalpræde, lætur mig faa ad finna, Frelſe þar Mædañ dvijn, og mijn ſæl Ekta Kvinna, allre Sol fegur ſkijn, ſeddann Samfundar Yndi, ſijdur

þu

þu undann drag, helldur gief hryggu Lyndi, himneskann Gledi Dag.

2. Vers.

Ton, Hærsti Gud HErra milldi.

HRoopa eg Handar-vana, Hugarins þiaadur Pijn, aaliitu mig Einmana, Myskunar Augum þijn, heilage Hiartans Fader, hept giorvoll Rauna Tæar, oll mijn Kior Heillum hlader, himneska Dijrd ad-lader, sijdann um eilijf Ar.

Eitt Valet.

Ton, Sool. ũ uppruñiñ er.

HVijldu nu Heilla sæl, Hiartad mitt ki-ærast, þar Engla Dijrd ynndæl, dillar þier værast, hiaa Lambsins Tron, laus vid oll Mædu Taarinn, Grand Lijfs og Giæsu Troon, Guds Dijrdar mettud Sivon, um eilijf Arinn.

Eg mun þig sijdar sia, sveipada Giæd-um, Lifendra Landi aa; leystur af Mæd-um, æ Glede Stund; O þau Huggunar

Mæte,

Mæti, þegar eg fæ þinn Fund, fullhreſſer þiaada Lund, allt Eptirlæti.

O JEſu, mi nnſtu mijn, miik Ebli Nauda, fyrir Blood-Beniar þijn, og beyſkan Dauda, legg Hogum Lid, læt ecki Myſkun þverra, Þraut vinni þolug Bid, þar til eg eignaſt Frid, hiaa þier, miñ HErra.

Eckiuñar Sorgar Vers epter ſinn Mann. 1. Vers.

Ton, Mikellre Farſælld mæter ſoa.

ALLsheriar DRottenn aumka þig, yfir mitt Sorgar-Stand, Hel-Skeite Daudanns Heiptarlig, hafa mier unned Grand, æſtudleg fallenn er i Molld, Æru Corona mijn, ſkeikad Lijfs-Ynde ſkielfer Holld, Skilnadar Sorg ei dvijn: Kom nu til Hiaalpar HErra trwr, Frigdanna Bondum leys mig wr, þijn fogur Naadar-Fyrerheit, fyll oll aa mijnum Hag, vid mig ſem kiæraſt Barn þitt breit, bætallſkyns Rauna Lag, epter Hierviſtar A-

naud veit, tillijfann Glede Dag.

2. Vers.

Ton, Gude Lof skallt Ond mijn inna.

GUd sem gladder mitt Sinne, þaa gafst mier kiærann Egta-Mann, og wr Heims Armædunne, i eilijfa Dijrd nu leidder hann, styttu mier Sorgar Stunder, still Wese-Raunernar, Ast þijn æ allar Lundir, unne mier Hiwkrunar. Læt ei Þolgiæde þverra, þar til eg sie ad siaa, hans og þitt Auglit, Herra, Himnaña Bigdum aa.

3. Vers.

Ton, Þaa Israel foor af Egypto.

O Drottenn Gud! sem af mier tookst Augnanna Lioos, eñ Myrkur jookst, i Daudans kolldu Kijse, Sambwdar Ynde swipter Holld, setter miñ Krans i græna Molld, þyrmdu nu þiaadu Lijfe; Tapadann sijn ei Trwskapinn, tak mig i Naadar Fadmenn þiñ, bevare Hws og Börneñ mijn, blessud Forsioonar Milldeñ þijn;

Þijn: Uñ oss þaa Lijfsins Anaud þver, i eilijfre Dijrd ad sijngia þier, Haleluja! Haleluja!

Eitt Valet.

Ton, Maa eg ei Olucku moote slaa.

LJfdu nu sæll vid Lambsins Stool, lãngt fegre enn Sool, heilagur, heppenn bæde! Glede þad nægsta giefur mier, Gud veitte þier, eilijf Ununar Giæde, hanns Hondenn klaar, hefur þijn Taar, oll afþerrad, i Fridar Stad, leiddañ wr Lijfsins Onæde.

Þreyer mijn Hiartans þiaada Lund, þa Glede Stund, er þig mier aptur færer, og i Guds Fridar-Fadmenum, forklarudum, sætustu Sambwd nærer. Eñ medañ Lijf kañar Helms Kijf, Astar Elldiñ, O JEsu! þinn, Briooftenu bid eg tærer.

Oll þijn Fyritheit aa stiwdleg, aa allann Veg, mier til Myskunar kome, Þolgiædis eirnenn drijge Daud, þijn dijrdleg Naad, so alldrei eidest Soome: Vertu mijn Sool,Værd, Ynde, Skiool, Heill Hiartannlig,

lig, halldt mier vid þig, i Lijfe, Dauda og Doome.

* * *

Fyrer Syrgendra Skalum

1. Vers.

Med Ton, Eilijft Lijfed er æſkelegt.

MJñ Gud, ſem þinne Myſkun hietſt, Munadarleyſingium, og af-þerrud mz ollu lietſt, Eckiunar Tar fordum, ſiaadu nu þetta Sorgar Hws, ſiertu Gud naud-ſtaddra, mijk þeſs Anauder milldeſws, marenn Bein um̃reiſa, himneſkre Læknirs Hende þijn, Hiortunum geſdu Svala Vin, ſiins er Aſtvinar ſyrgia nu, Sambwdar-Ynded miſt, Hogunum diller þeirra þu, Þolgiædes tem og Lyſt: Lijffins vor allra Leidum ſnw, loks inn i Dijrdar Viſt.

2. Vers.

Ton, Loſed Gud, loſed hann, etc.

MJñ JEſus, myſkune þeſſum Hoop, Lyknarſws, lægiande Stun og Oop, Eckiuna ſadme faſt ad ſier, og forſvar' Born

Børnenn, þeirra Sorgar Hogum hier, hanns fylge Børneñ: Grææt þu ei, Gud-hrædda Kviña! þol og þrey, þessu mün liña, Ol þann Mey, er æ skal þier sinna, þvi eilijfum ertu Gude gipt, sa þier giefur Hønd vid Hønd, hiñe mæatkare, sa þier gifur H. v. H. h. mætk.

3. Vers. Med sama Toon.

OLL þijn Born, añast þu DRottenn kiær, Heill og Born, harmande Saalum fær: Dreyra raudum doggva þaa, Dropum Lijf-Æda, Hiarta þijns, og Huggun lia, þeim Hrigdernar mæda, Verndar Mwr vert Einstædingum; Fadertrwr, Fodurleysingum; Vid Andlaats Dwr, eid Mootlætingum, allra þinna hier i Heim, Skugganum hnecktu Skodun med, skijnande Dijrdar, Sk. h. Sk. med sk. Dijrdar.

Miñingar Kvediu Vers.

Ton, Soolenn uppruñiñ er,

O Þu hin sæla Saal! Sorgum af-lwða, sem beidst i Bæn forsieal, Brwdgum-ans prwda, hvijl Heillum giædd, hanns vidur Dijrd margfallda, Roos-biort af Raunum grædd, Riettlæte JEsu klædd, um̃ Allder Allda!

* * *

Vers til Heilags Anda.

Ton, O JEsu hijr, etc

Þu sanna Lioos, Lijf-Reos, Lind Gled-innar, Guds Ande klaar, sem Kroſs-ens Taar, Kyñum afberrar, higdu ad Hormum þinna, Huggun lait þar finna, stodva Stun og Kvein, styrk oll maren̄ Be'n, yfir Megn eingann rein, græd vort hid sijdarsta Grafar Mein.

* * *

Vers til Heilagrar Þrenningar.

Ton, O Gud minn HErra aumka mig.

HEilog Þrenning sie haa-blessud, heidr-ud, lofud og margtignud, fyrer oll sijn Astar,

Altar-Giæde, Andar og Lijfs Hiælpræde! Fødurnum greidest fagurt Lof, fyrir sijns Sonar dijra Giøf; Synenum Sæmdeñ mesta, er Sigureñ gaf oss besta; Anda heilögum Æra og Dijrd, af öllum Tunguñ verde skijrd, fyrir sitt oblugt Astrijke, öll heilög Þrenning tignud sie, uñ eilijfar Allder Allda!

Luckú Ósk,

Til Sr. Biörns Scheving og Mad: Sigridar Jons Dottr, a þeirra Brwd-kaups Deige, 17. Octobr. 1736.

Ton, Far Heimur farsæll.

Nú lijt þu öll Verk, af Alvitsku Drottenns sem giörd voru merk, so skalltu siña það Syrach sær kiennt, sett hefur Skaparans Vijsdoomur tveñt, hvert i moot ödru til Hag-Sælðar þvi, sem Heimenum skoop i, sem Heim. skoop i.

Skugganum Skin bræ, Skwr enda

Þurvidre, Blæ-Kirrur þim, Visnan til Frioofgunar vijkur alskierd, Varmans og Horkuñar som er Adferd, vidtekur Sumar, þaa Returen dvijn, med Verkunum sijn, med Verkunum sijn.

Þess miña Heims Hag, helld eg vid festann uñ Æfeñar Dag, þau Bijte Forlaga, þo añann Veg, þræ-skipud hver ødrum gagnstædeleg, Sælld, Anaud, Missier, Happ, Swt og Fognud, sender oss eirn Gud, sender oss eirn Gud.

Giof hanns er giorvoll, Gallalaus, heilnæm og fullkomenn øll, i hollum Stad fram reidd, æ heppenne Tijd, af Hiartgroonum Kiærleika, þurfande Lijd, margfolldum Averte midlar af sier, Meinsemdum æ ver, Meinsemdum æ ver.

Heilla-rijk hanns Raad, hyller þad Giædskunnar furdulegt Raad, ad fyrer Sioon-vana Sofendum Oñ, sijnum, þær best elur, nær þeirra grønn, Framsijne gietur ei grundad sinn Hag, hañ greider þad i Lag, hann greider þad i Lag.

Fyrr

Fyrr jeade jeg tvent, Jardar og Himensins Edle gagnvendt, þar Sumared utþenur Friosfgun a Folld, sem fellur ad Haustenu kaleñ i Molld, þessa vier Skapnadar Skipte-Kior tveñ, skodum i Dag eñ, skodum i Dag enn.

Eñ eg lijt af þeim, Alldinis Lit-Klædum varpande Heim, til þess O-aar borna, tignara þo, sem tendrast i Friosfgun, er hins Pryde doo, Varma þvi Lijfgunar Vokvum jñdrack, vid Kvistu Zemach, vid Kvistu Zemach.

Ho! Ho! þitt Haust Bloom, HErrans Vijngardur, sem kræser vel Goom, allra Samfagnenda þeim Grooda þijn, þu giefur ylmande Gledennar Vijn, af Kiærleikanns Lilium, þo komenn sie nær, kiæll Vetrar Andblær, kiæll Vetrar Andblær.

Sijn Lima-Laufgræn, leggia til samans þijn Bloomsturenn væn, kyssast algloeande Knappanna Flug, Kronsunum under þau flietta sinn Bug; Heliotropia samteingia sig, siaa! Tvo daa-vænlig, siaa!

Tvo dæ-vænlig.

Rijme nu rok Sorg, Raddar-Kyn heilög um̃ Pænkanna Torg, hvella, med Lofgiördar Hörpu-Slag Nid, so Hæ-Tindar Goomanna klyngia þar vid, Amphions, Pindari, kvædust ei kiæn, Chromata jafn væn, Chromata jafn væn.

Hvad tefur mig meir, mijn Kvök ad upphefia lijka sem þeir, andlegu Saung-Fuglar æ Lijfsins Trie, aller til Hædaña samkvakande: jeg vil ei fresta, þo Faung verde sinæ, fylla þann Hoop, Jæ! fylla þann Hoop, Jæ!

Gude sie Lof sagt, sem siet yckar Wil-Fögnud, Heidur og Agt, þrifna vid Haust-Yrkiu þessarar Mund, þid gofug Brwd-Hioon, med al-diggva Lund, ad Trigdaña veglegre Tenging æ Folld, tvo bigd i eitt Holld, tvo bigd i eitt Holld.

Sem Josuæ Sool, sitt yfer Gibeoñ stödvade Hiool, iñ til þess Kappaña Sigur var sien, um̃ Saal, yckar Trigdanna gloande; Men, æ bid eg skijne til Utfarar

Lijfs,

Lijfs, og Endingar Kijfs, og E. Kijfs.

Verde sw veitt Bon, vaxed og margfalldest, Æru-digg Hioon! Vaxed ad loflegre Vitskunnar Daad, vaxed i Kiærleikans Edle samraad, vaxe yckar Lofstijr og Ynde med Art, oll Heill og Gied-Skart, Oll Heill og Gied-Skart.

J margfalldre Mañ-Digd, margfalldest, æ blessud, frammumeñ Hrigd, margfallde Gud yckar Medlætis Kior, margfalldest Heidur og Vinsællder gior, margfalldest Lijfdaga Mæling af Nægd, margfalldest oll Hægd, margfalldest oll Hægd.

Jlme so aavallt, i Ast, Heill og Mann-Digdum Lijf yckar allt, betur eñ Jericho blomkande Roos, Basans og Libani Skoogvidar Hroos, vinne þess Prijde med Vegsemdar Room, veittum af hvers Goom, veittum af hvers Goom.

Vid Mara Vatns-Dryck, Vonar og Holgjædes felled ei Skick, jeg bid og Eik Lijfsins Umbirle þeim, og Elims af Bruñ-Votnum sikre þann Keim, distillerudum

vid

vid sijna Blood-Sast, med svalande Lijfs Krapt, med svalande Lijfs Krapt.

Innsveipud, eg bid, oll verded Grædarans Fadmlogum þid, Haust-Yrkia Daudans nær Hel-Sigdenn ber, i Hnota-Gard O Rotterns og Liliur afsk:er, yckur sem Skrwd bwnar, skærst vorud þar, i Skijrn plantadar, i Skijrn plantadar.

Bæsivnu hvellt Hliood, Heims þegar dofnada vekur All-Þiood, uppriised Guds Dijrdar eirneigen til, sem eingenn ber Liioossens og Dimunar Skil, sæl, heilog, ytvalenn sijdann med List, Saal og Lijf gledieft, Saal og Lijf gledieft!

Sumar Ofk

Kveden til Claustur H. Sr. H. Scheving, og hans Kiæruftu Mad. G. B. D. 1739.

Ton, Gott Ar. i Gude, etc.

NIjr Nædar-Dagur, nijrra Tijma Skil, nijr Nædes Hagur, nijtt Fagnadar Spil, endurnijar

Aúllbum, Edles hijrna Bræær, Hreggs og Hrijdar kolldum, Hiwpe steiper Ar, Kiær-um hiller Kiæte Stand, kiesur, stiller Audnugrand, ofann-gyller Unn og Land, Orions Tiallda Skiæar.

Vod Velldes-Geima, Vinda-Hiodlinn blææ, Hafs Nordur-heima, hrinda Bylgiæ æ, Grosum Groodrar-Ondin, grædir Sa fr i Root, Lifna Dijr um Londin, leika kvik æ Foot; spekir Kransa Fugla Fiold, Fidur Glansa hreifer Olld, Lijfga, dansa læængt æ Kvolld, Lærden broser moot.

Fræ-folgum Reite, færer Smurningar, dijr dropin Feite Drottens Vagn-Leidar. Magt hañs Guddooms Giædsku, girder Jardar-Horn, vender Olld i Æsku, yngast Gros og Korn, deiler Miallar Dampann i, Daggar salla: Giorer þvi, Saft utkalla Sæden nij, su þau bleikte forn.

Vitiar so Vægur, vors fætæka Lands, Gud Giædsku nægur, gledur Milldenn hañs, allt hvad er og hræræst, ysir og nedar Sool, hm Heidur tæræst Heims uñ

K giør

giorvallt Bool! Dæd hanns hrooſe Dægur twenn, Dijrd hañs glooſe Fylkeñ þreñ, Jord og Looſen oll, er eñ, Alldar glæſa Hiool.

Sool Sumars biarta, ſig fram geſur nu, hijrt Aſtar Hiarta, HErrans bodar ſw, oſſ er hiukad heſr heitt ſkijnande i Næd, Geiſlar enn og gieſur, gladaſt Hiælpar Næd. Vor Lijfs Hræring i honum er, alla Næring hann oſs lier, mliker Særing, Meinum ver, megtar Frid og Dæd.

Skioott ſkipaſt Mædur, Skin af Dogg frambar, Tijd tekenn rædur, til Samfagnadar, Guds Aſtvinum goodum: Gledſt eg eirn þar med, horfiñ Huga moodum, hreſſer Lijf og Gied, i DRottens Hende, (hvad ſem ſniiſt) Heill mijn ſtendur, kviide eg ſiſt, oll hans Vending batar viiſt, er Boot vid Swt ſær lied.

Allt Aform heſur, afmarkada Tiid, Gud ſvipter, gieſur, græter, huggar Liid, orkar ævallt ſiinum, ollu þo til Goods, heſur Hogum miinum, Hryggda varnad Moods:

Moods: Þo eg liide um litla Hriid, Lausnaar Tiida Von er blijd, allt um̃ sijder ſtema Strijd, Straumar JEſu Bloods.

Þvi ſkal afþreya, og Þacker DRottne tiær, hanns Villdum hneigia, og hañ eirn vona uppaa, framar Loſgiord færa, fyrer lidna Stund, Nafne hanns Nædar ſkiæra; Nu vid ferſka Mund, ſkal og rataſt Rijrigum Þioon, ræken̄ Gratulation, Yckur matenn Edla Hioon, wt af diggre Lund.

Liifs Luctu Bloma, Laade og Hæduni af, Aud, Ynde, Sooma, og ollu þvi er gaf, yckur DRottens Elſka, inn til þeſſa Dags, i Fridar-Heill æn Folſka, friooſgad enn til Hags, utann Þagnar Þeled dæſt, þvi Samfagnar mitt af Aſt: Oſker magnar eirneñ ſkærſt, Audnann geyme Lags!

Sem VarmaSædes, Sumarbliidañ Ol, hærſta Hiælprædes, heit og fogur Soool, Geiſle nu og Gledie giorvallt yckar Raad, Liifed Sooma ſedie, Sinned frioſge

 Dæd.

Dad. Hormungunum hrinde fiær, Hag-
selldunum þoke nær, Fiors i Unun fadmist
kiær, Fooftur Guds a Laad !

Um Yckur skijne Astenn JEsu hrein,
Vidsmiore og Viine, veite a yckar Mein;
Allt hvad Gleded græter, gange Purda
til, hitt sem Hugañ kiæter, hneigest fast i
Vil, Lijffins Dygda loflegt Safn, leise
skigdast Æru Nafn, Kiærleiks Trigda
Kostur jafn, krapte Værdar Jl !

J Esus Liifs-Lynd hrein, Lage Synda
Goll! Heims atteñ hver ein, og Handa-
Verk hañs oll, Byr og Blooma skijrum,
blaase ad yckar Hag, Himens Liooma hiir
um, hliite Giæfulag, Jordeñ blæde Blessi-
an bo, Biorg adhlæde Botneñ frioo,
hlioored bæde Heilsu-Roo, heppeñ Sum-
ardag !

Giedsellt agiæte, Giædsku hreina
Trigd, Astwd, Orlæte, og alla Hiartans
Digd, mier og miinum tiaada, margfalld-
lega hier, bid eg Bruñur Daada, borge
yckur med sier; Oll tilhægest Uppskierañ,

eins

eins og pæge siælfur hann, hun sier dræge himnesk ann, Hag, þar Liifed þver.

Allt yckar Efne, af insta Root eg bid, skidie Gud, og stefne, að stodugt Hella Mid: Annest æ giorvallañ, Ástvinanna Krans, i Fridar-Fadmeñ sniallann, sel eg yckur hanns! Lided, Preyed, Liifs med Daud, Lifed, Deyed Guds i Nad, Hugarfeigen sijdan sæd i Sælu Dijrd-ar Rañs.

Nijars Osk til somu Hofdings Hiona, 1744.

Ton, Kiær JEsu Christe.

Gott Ar i Gude, Gofuge Hwss-Fader! Zions Sofnude, senn að Laade hier, Ungur Allda-Þaattur ofann hefst i Raung, hreiser Edles Hattur hær-te Lioosa Rang. Sudur-Seima grætur Hiool, giad Nord-heima lætur Sool, nid-ur sveima Nætur Rool, nemur Dags Uppgaung.

Med Makt yndællre, i Merkium sig

fram̃droo, er oñur sællre, uppreñande þo; baadar sem Brwdgume, bruna af dijrum Sal, Hiartans Hørpur þrume, hefie Þackar=Tal. Birtast Liosa Bruñar tveir Bloomañ Roosa viña þeir, Heidur kiosa hver þo meir, hinum ædra skal.

Lynd Lijf=driwpande, Lijfs af Hædum sw, Liif allt Lijfgande, Liffsins Dreiranu, ferskum til vor fleiter, ferskann Bloods af Und, Friidgiof ferska veiter, ferskañ vidur Mund. Fadme Lijdur feinged Hnoss, fagraun biidur Astar Koss, JEsus friidur ollum oss, Eja, Glede Stund.

Gladværdar=giæte, gefur mier i Dag, sw Saalar Kære, sendest ydar Hag, Kiære Fooſtur Fader, filger Bæn af Root, ad i Gude glader, Giof hans taked moot; Siñed varme Simeons List, sveiped Arme JEsum Christ, bliwguni Hvarme Barned kist, bliidke Trigdar Hoot.

Hañs Heited ædsta, hanns Um̃skurnar Saar, hanns Milldinn hærsta, hanns hin fogru Taar, lijfe, leide, hresse, Lijfsins

ydar

ydar Hag, bevare, styrke, blesse, bædi Nott og Dag; hwpi Dadum Hiartad mest, hylie Nadum allann Brest, Vilia og Radum vendi best, vijkie Rauna Slag.

Dygd ydar dijra, daglega til mijn, Guds Giædskann hijra, gialdi Launum sijn, Happa Grosdur hæfi, hennar Sæd i Old, Uppskierunnar Æfi, alldrei finne Kvolld, fram so prædid Tæra Tijd, tepp-ist Mædi, Faar og Strijd, ydur blædi Ar og Sijd, Ast inn Guds margfolld.

* * *

Gott Ar i Gudi, Gofuga Hwss-Mooder! Frid med Fognude, fæder eñ af sier, Undir-Landa Liooma, Lijf-Gyll-ini Roos, ydar Sæmlar Sooma, siinged ORottne Hroos. Upp er runninn Soel-inn sw, sem þier unnid best i Trw, Hiart-tans Grunni hlijed nu, hennar vidur Lios.

Leikid Los-Streingenn, Lyfting hefiest oll, frægur framgeingenn, Fyla-Beins af Holl, ydur er nij-fæddur, Andar Brwd-

gume, klaarre Myrru klæddur, Kejiu og Aloe, Hanns hid fri da Hofud Gull⸗Haariñ prijda Daggar⸗full, bloodug Lij⸗da Brot sem Ull, Biæ⸗hvijt g⸗orande.

Mijuku Maalfærl, Munns og Hiarta sijn, kallar hinn kiære: Kom þu, Dwfañ mijn! Mynd Fegurdar mæta, mig lat þij⸗na siaa, Gledi⸗Raust angiæta, gloggt og heyra faa, Hiartans dijra Milldin mijn, Minning skiira ber til þijn, Briooſtid hij⸗ra bijdur ſijn, Blijd⸗Vik þier ad tiaa.

Eja! Gott Ynde, O þau Vilkiorinn, Andar Aſt⸗Lyndi, ydar frambodiñ: Njot⸗id nu ſem krefur, Naadar Grædarans, allt hvad i ſier hefur, Edla Mildinn hañs, ydar ſkiine Heidurs Hag, og Heillum kriij⸗ne Noott ſem Dag, runneñ ſiine Rauna⸗Slag, raadinn Gledi⸗Dans.

Lijf, Lauſn og Yndi, Leikar⸗Styr⸗kur jafn, Sool, Sigur⸗Lindi, ſie ydur JEſu Nafn, Bleſſan þeſs innblædi, Brioeſte og Hoodmum, eins og Aarons Klædi, um⸗flaut Balſamum, DRottins Varma⸗

Dreif⸗

Dreirinn klaar, deyfi Harma giørvøll Saar, ydar Hvarma ilne Taar, i hanns Blood-Dropum.

Guds Rœdar Rægda, niøotid hveria Tijd, og allskyns Hug-Hægda, i Heime fyrr og sijd, Aldre og Æsku minne, alinn Dygda Slood, gialld: ydur Giædsku siñi, Guds og Meyar Jood, aungvar feiliſt Ofka-Spaar; af so deiliſt Baungum Taar, ad siñid eiliiſt Fagnadar Ar, Fooſtr Mooder good.

Nij-Ars Kvedia til Aſtmanna.

Ton, Pa Iſrael foor af Egypto.

Bleſſadur JEſus, Brooder minn, beſti ſie Nij-Ars Groode þiñ, Nafn hañs þig endurnæri, Umſkurn hañs Hiartad uñiſkiere, wtrunnid Blood af Synd hreinſe, Taar Hugguu ſerſka fære, Reiſar hañs Helgun reiſi Sæl, Rauſtin Omaalga ſtyrki Maal, Mættvelkiann hanns þinn Mattur ſie, Munadarleyſed vijſt Hæle, Øll hanns Lœging þijn Hefd og Hlijf,

Høgg

Hogg Vægd, Bønd Frelsi, Daudi Lijf.
Ach! Eymd, Oroo, Eya! Dijrd, Ho!
Fagni þier Giædska Fødursins, Fagni þier Myskun Sonarins, Fagni þier Andans Fridur, Fagni þier Eingla Filkinn good, Fagni þier Guds utvalin Þiood, Fagni þier flest hvad stidur, Fagni þier Lijfsins Farsælld merk, Fagni þier Drottins Handaverk, Fagni þier Mannords Frægdinn dygg, Fagni þier Heilsu Kiørin trygg, Fagni þier sierhvør Fiørstundin, Fagni þier lokfins Silijfdin, Allt hvad Guds er, Æ fagni þier.

Aunnur.

Ton, Mikill Farsælld mætir sæ.

NIJ-Års Tiid holla nu framber, Nijtt Lioos af Hædum skijn, Nij-fæddann Jesum nefni eg þier, i Nijaars, Giøf Syster mijn, Nijrrar Umskurnar niootta hans, Nij sie þier Helaun tiad, Nijskerdist hverskins Neyd og Vans, Nij-bloomgist allt þitt Raad, endurnijest þier Lijf og Lioos, Lann

Lain, Heilsa, Fridur, Yndi, Hroos, allrar Naudþurftar Uppfylling, oll Ment og gudleg Dygd, JEsu Dreyra Roosraud Smurning, Riettlæti, Naad og Trygd, i Dag a Morgun, Arum kriing, og allt inni Himna Bygd.

Sumar-Vijsur til Christinar Joons Doottur, 1741.

Ton, Kiær JEsu Christe.

GOtt Ar i Gude, gooda Sumar Tijd, ferskum Fognudi, friooßgada eg biid, þier af Huga hreinum, Hiarta Syster miin, mesta Boot a Meinum, midlist Hogum þiin, Sem nu grooa viidt um Voll, vid Jl-Frooa Sædinn oll, Audna prooist þijn giorvoll, af þeim er hærstur skiin.

Allt endurlifne, Aform þitt til goods, Dugdriwgar prisne, Dygder Hyggiu Sioods Saungvum Sædfuglaña, samstemi þiin Raust, Drotteñ Diirdar Ranna, ad diirka mædulaust. Hiartans Yndid hann sie þitt

þitt, Hug þinn bindi fast vid sitt, Astarlyndi, Kala kvitt, Krapte Vön og Traust.

I Lund Fridar liosum; Lausnarans undir Hond, Riettlætis Roosum, riikbloomgist þiin Aund, fogur Lysti Lilia, lifandi Guds æ Hæd. Verk þiin, Ord og Vila, veite sier næstæd, i ærunetri Dæd og Dygd, Dreyra heiturst JEsu Trygd, hanns þier Sveitinn sesi Stygd, og svali Hiartans Ed.

Hvad Hug þinn grætir, hiadni og dofni allt, hvad Hiartad kiætir, heppnist þier æ valt, fagni Farsæld þinni, Fuglar, Diir og Sæd, blædi Blessaninni, bædi Vötn og Læd, Heilsa, Fridur, Hægd Ospor, halldist vidur oll þiin Kior, Vinsæld ydug, fadmi Fior, og fleiti Mann-Ords Dæd.

Alls Goods þier unni, almættugur Gud, JEsu Blood-Brunne, blessudum ædoggvud, lifdu Frid umflotinn, frooma Syster miin, Grædarans Giedsku Notinn, geysle æ Hogum þiin, allar Stundir Esitooms, eptir Mundir Lausnar Doms

oms, sittu ad Lundi Sælu Blooms, þar Sumarid eiliist Skiin.

Sumar-Wijsur til Laurits Hans Sonar Schevings.

Ton, Tunga mijn af Hiarta hlioote.

NEnnür Osk af Hug og Hendi, Hiarta Froome Lauritz miñ, allar Tiidir sælar sendi, Saalu þinni Lausnarinn, frar hanns Engla viist ei vendi, Vogtun helldur Liikaminn.

Eitt er þad sem Hug miñ hvetur, Heilsan slika ad inna þier, þu hefur morgu Barni betur, Booknæms Menter ydkad hier, Fim um lidna Lærdooms Vetur, liwfur, giegn og hliidinn mier.

Þvi skal Bæn af hreinu Hiarta, i Himinin sendast vegna þiin, ad aukast megi og aa þier starta, Alldur, Nææd og Vitskan, fram til þess i Fridnum biarta, Forlaganna Skugginn dviin.

Nu med Sumars bliidu Bloomi, beinist ad þier Giæfan sterk, nunn Giedspekt-

ar Fuglinn ſtöome, ſagni þier Gud og oll hanns Verk. Eins i Liifi, Dauda og Domi, dugi þier hanns Trygdinn merk.

Þig umſliie Faar og Piina, frá þier ſpyrniſt Heimurinn, undir Fætur þrickiſt þiina, Þuſund Viela Smidurinn, rekiſt æ þijn Lucku Liina, laung og viſs i Himiniñ.

Hag þinn allann gledie og greide, Gud ſem Hiælp æ Jordu lier, Aſtar Fadmiñ bliidann breide, bleſsadur JEſus mooti þier, heilags Anda Huggun eyde, Hrelling, þitt ef Brioóſtid ſkier.

Lifdu æ med Dygd og Dæudum, diirt Nafni ſvarandi, hladinn Sooma, Heill og Nædum, hier um Dægur varande, giarnann hliidiñ goodum Rædum, Gudi Liif þitt ſparande.

Nær ſem þinni Hiervist hallar, Heims vr ollum Naudunum, Herrans Engla Hyrdiñ ſnialla, heſie þig med Saudunum, ſtandi JEſu Undir allar, opnar þier i Daudanum.

Yfir þig ſem Dogg hanns drioþe, Drey-

Dreyra Foss vid Heliar Grønd, siinum rauda Hiartans Hwpi, helgur svelpi þijna Ønd, midt wr kolldu Daudans Diwpi, dragi þig hanns Liknar Hønd.

Efni, Raad og Æru þiina, Ord og Verk, sem Heyrn og Maal, Heilsu Kiør og Hagi siina, Hugsun, Minni, Liif og Saal, fel eg Gudi i Geimslu siina, giefna þigdu Sll Mat SKaal.

Erfi Liood epter Saal. Ingvølldc Solva Doottur. 1735.

Melod. A eitn Gud eg vil trwa.

SO lijda Sorgar Mundcr, sinna Liifs Rauda kienner hver, medañ Christs Merkium under, mæddañ Lijkama Daudans ber; Forløg ad Erfdum falla, fædest i Heimenn Jood, Glebennar bijdur Galla, Gra tur, þess fyrsta Hliood, Otignum Edalbornum, aud er Bok sama Kiifs, ser ad Skilmaala fornum, Fæding og Ender Liifs.

Hiervistar Tiimenn tæpur, tefst under Lioðsá Skiptunum, Sælidar og Swtar, hæpur, sijkasenn margskyns Tiptunum, Heimur ei liett vid leikur, lijr Holldeð Andar-Matt; Samvitsku Svidañ eikur, Syndernar fiolga þratt, Heilsunnar Byr og Bloome, bregdur, sem kulne Strä, dregur so Fior ad Doome, Dauda Stund loksins ä.

O! hvad sæll er sa Madur, afneitar jafnann Heimenum, geingur syrgande gladur, giefur sig allann Himnenum, Trigdar og Bænar Tareñ, til DRottens elur skiær, ei þo margfalldest Areñ, Elle med Digdum nær, JEsu Frid-Sioonar Funde, fagnar, og medlætest, Burtfarar hægum Blunde, boreñ i Dijrdar Vist.

Hanns Lijf er HErrann Christur, honum er Daudenn Abate, hann er oss hvörge mistur, hañs eigum Von a Samfunde: hann skal med Heidre kriina, hañs Miñing Æru-verd, hanns Ond ei hitter Piina, hanns eru Tar af þerd, hañ er til Sigurs

hafenn, hanns Ynde ſtaar Ovallt, hann er Guds Heillum vaſeñ, honum er JEſus allt.

Sæter nu ſoddann Priide, ſinn epter Heigeñ Lauſnar Doom, ein med urvalldra Liide, Ingvølldur Sølva Dootter froom; Guds epter goodum Vilia, gietenn, fædd, helgud var, lyſteleg DRottens Lilia, lifande Digder bar, ung i Guds Otta nærdeſt, unte Skapara ſiin, heñar þvi Hogum tærdeſt, Heidur og Bleſsan ſijn.

Froom-artug, Fridenn æfde, Forelldrum hlyddeñ, Aſtar þeck, Menter vid Mannann hæfde, mañvdlig, ſettlind æ frameſt, Almæles hafde Hrooſed, Hille-rijk, dr og greind, vid Lijſſins Orda Liooſed, Liſt hennar mlog var eind, goodvikeñ mæ oddra Meinum, Medaumkun yfir bar, valla Stigd veitte neinum, Verdkauped loks uppſkar.

Under ſiñ Tvijtugs Alldur, allmiog i Ogdum þrogdeſt, villde þaa Gud alvalld,

ur, Vitiunar-Stundeň nalægdest, Hierpistar-Heilsu Tijma, hratt ad sijdarsta Punct, laungum Kroß-burdar Lijma, lwde miog Hollded ungt, bloodug Christs Venia Saarenn, Briwosted liet hugga þo, Andvarp og Augna Tareň, oll hennar til sijn droo.

Krainkdæmes kafen Mædu, kroptug i Trwňe mettadist, sannhelgre Saalar Fædu, sveipade Hiartad JEsum Christ, Himneskn Dijrdar Hnosse, hlackade til ad nia, Kvediu med Astar Kosse, kiæra gaf epter aa, sijnum sameigeňlega, sierhverium Astvin þar, þackande, þo med Trega, þm ollum Digdernar.

Fieck sijdann faar Stunder framdreiged, þar til Veralldar Lioos, hennar gieck Augum under, utvaleň JEsu Digda Roos, hnie fyrir hægann Dauda, hanns i Myskunar Fadm, ollu svipt Angre Nauda, uner vid Lijfsins Badm, Vitnes-Burd hæfann hefur, hloted i Paradijs, Minning þar glæsta giefur, Gud hennar

Digda

Digda Prijs.

Ilifande Liifsins Blooma, Lof-sæl um̃ Allder, fegur Skyn, heidbiortum Himens-Liooma, hreinast inndreckur Gledennar Wijn, wtvalldra-kiören Kranse, Kronu Riettlætes ber, DRottens Lofgiördar Danse, dreiser af Vorum sier, oll hennar Dijrd og Æra, Odaudleg þar af staar, ad Skaparans Auglit skiæra, hun skodar um̃ eilijf Ar.

Vier sem i Von yndællre, vid-hiörum Liifsins Taara Slood, samfögnum hennar sællre, Sigurvinning fyrir Lambsins Blood: Eñ þo Kyss Under-Rooten, oss beiske Forlogen, ryfust er Rauna-Booten, riett ad vier aller senn, oruggver, heilum Huga, heitum a JEsu Briooft, eins mættum ysirbuga, allrar Heims Mædu Piooft.

JEsu þinn Bönd og Beniar, bloodugur Sveite og Dauda-Strijd, miske so Adams Meniar, med oss a þeirre hordu Tijd, er Liifsins Andar værer, uppþorna lijkt sem Hioom, og Daudans Sverd utsærer,

særer, Saalina fyrir þinn Doom, ad vier
þar ijnsveipader, allre þijns Hiarta Trigd,
heimleidunst Hugar glader, hiedaň i Sælu
Bigd!

Epter Mooder Skalldsins Saal.
Þorgierde Eyvolfs Doottur.

Melod. Kiær JEsu Christe.

SEll Engla Soome, Saalar Heidur
Manns, Liifs Dyr og Lioome, Lynd
Odaudleikans, þu sem þijna talder, þinne
Dyrd er stein, Heimsins aldur Allder;
Upptok hofdu nein, milldar sijdaň Munder
offt, Mann og frijda Kvinnu skoopst, begg-
ia, þijdar Hogum hoofst, Heiller utann
Mein.

Forvitsku Frægder, fagurt Heimkynne, hv-
ersdonar Hægder, og heilagt Siailfræde,
skiæraň Skilnings Anda, Skiepnu Raad
og Valld, lystug Giædeň Landa, sem Liifs
sins Magtar-Halld, gaf þijn frooma Gi-
ædskaň heim, giorde rooma baadum tveim,
Bods hid grooma Brot i Heim, bijda
mund-

munde Giallð.

Alls Edles Hofund, untu þau ſo rijkt, ad, Andſkotans Ofund, ecke þolt ſlijkt, rigndur Reide Dimpe, rende Svika Bönd, ſkreid i Hoggorms Hiwpe, helvijtſk Flærdar Ond, Manen veidde Viela Hind, van, og ſneidde Guds Jmind, hann inleidde ſier med Synd, Sælar eilijf Grönd.

Beitſk Lagabrotinn, bæru Nidium Giolld; Hier wt af hlotinn, Heims er Mædann kolld, Orbyrgd, Hwngur, Otte, Omun, Kvijde, Tæar, Sorg, Armæda, Sotter, ſijdarſt Daudenn blaar, þreingiſt Hollð i Heims Oværd, hnijgur Molld, um ſijder tærd, undir Foldu ſveipud, ſærd, ſedur Orma Naar.

Nijſtur Neyd ſtrængri, nakinn fædiſt Mann, Eymdum og Angre, yfirklædiſt hann, ſaddur Sorgar Braude, Svolun Tæra hlaut, hafnar Heill og Audi, Heilſann þegar laut, Snaudum otur ſnakar Blygd, ſnijr ad Lotum Vina Trygd, freſtar

ſtar Rotum fægud Dygd', færri mijkia Praut.

Byr Lijfs og Blooma, bregdur þañinn ſkiott, , lijka ſem Liooma, Leide Dags ad Nodtt, þad ſem Fognud færdi, fyrr. at Æſku-Tijd, burt vid Alldur bærdi, bitur Mootgængs Hrijd, Læd ſem Hafed læſer krijng, Lijf er vafed Umbreiting, heitum grafid Harma Sting, hremiſt ut um ſijd.

Ad ymſer Tregar uppæ falli þm, Daa‐ ber daglegar, ſem drijgdu þo i Heim, vott‐ ar Wiisdooms Andi, var þad fyrirſpaad, ferſt at Fridar Landi, feingiſt Hviild ei næd, utann giegnum þreingiſt Piood, Pr‐ autir megnar Lyndis good, Chriſts um dr‐ egna Kroſsins Sload, kramin, hryggog þiæd.

Hormungar-hæſt, harla Mæduriikt, Efra Hlut Æſi, undirlagdi ſliikt, minnar kiæru Moodur, Magtar Hondinn ædſt, frek vid Taara Foodur, ſteck þo Dygd ei mædſt, Þolgood ſijnar Prautir bar, þeg‐ ar Piinann Hollded ſkar, og bloodug Lij‐

na Lijfs Stundar, laa sem Heliu nærst.
Særd Sorgar Eynie, Sæmda-hrein og klaar, hier bar i Heime, Hrygd um̃ Þr-ettan Ar, knwdi Kross Ovægur, klockvañ Harma Saung, risinn Rauna Dægur, rekja þeokti laung, heit vid stundi Hiart-ans Ed, hrønnum dundu Taar hagstæd, girntist Funda Guds æ Hæd, Gied wr Eymda Þraung.
Andvarpsins Ydiu, æ þvi meira jook, sem Sorgarvidiu-Særing herda took, ort ad Fim̃tugs Aldri, Æfi-Glasid rañ, hun þa Hiervist kalldre, hætt ad þreingia sañ, HErrans Christi Holld og Blood, heñar twistann gladdi Mood, Lausnar-þyrsta, Lindinn good, Lijfs þa hressa vann.
Fææm Dogum fiærri, frij vid Harma Grond, Vist Engla værre, vidtook henn-ar Ønd, eptir Hrakning hlotinn, hefur ei-lijst Skioel, Fognud Lijfs um̃flotinn, fyr-ir Lambsins Stool, i sætum Blundi hvijl-ir Holld, heilagt undir vijgdre Molld, uns ad-grundar feigins Folld, fagurt eins og
Sool

Sool:

Hægann Svefn Hofga, hlaut vid Andar-Slit, Guds Milldin gofga, gaf hen̄i Mal og Vit, fram̄ til þess ad færdist, friid af Holldi Saal, Hiartad æ vid hrærdist, heilog Bænar Maal, sem þa Liooma svipt af, sitt hid frooma Lijf upp gaf, Dijrdar Blooma hefur Hæf, hlotid utann Taal.

Gladværdar-giæti, giefur Saalu mijn, ferst Fridar Kiæti fengin̄ Aundu þijn, Hiartans millt a Mooder, mig sem gladdi best, og um̄ Efi-Slooder, untir jafnann hrest, hlinti skærst ad Hogum mijn, hugsul Astinn Dygda þijn, kunni ei þvæst i Kvol og Pijn, Kiærleiks Hylling mest.

Af Elsku Brunnum, Andar-heit og klaar, twveittust unnum, Augna þinna Taar, nu er so feingist Fridur, Frelsi og Heill a Jord, blessadar Bænir vidur, brunnudu þau Osvord; þad er Otæpt Þanki minn, þeirra flioott Krapturinn, mier til Boota sierhvert Sinn, af Saalar hærstum Bord.

Von væri eg mindi, Vansalaust til Þijn, æ kvadst þier Yndi, ad Nævistum mijn, Huggun holla tiædir, Hiartad til mun skreid, med Æru og Astar Dæder, allt i raudann Deyd; Gudi hlijdug gladdir Piood, Giædsku þijd, nær Hagur stod, audvelld, lijdug, Lyndis good, Lijfs þa kiendir Neyd.

Oll er nu unninn, þijn Eymd og Sorgar Bad, tioodust upprunniñ, Roos i Pirna Stad, Kvijda kafid Lyndi, Kvelling Op og Vein, snuid allt i Yndi, eckert bagar Mein, Svida kronu Særinn þijn, siæst ei fremur, Giædskann mijn, gleymd er Omun, Grand og Pijn, glediast marinn Bein.

Eckert Angræde, yfir meir þitt Holld, saunheilagt Sæde, sæd ert þu i Molld, Hugurinn Heidre saddur, Harma fyllist Boot, Eirn i Strijdi staddur, Stofn af þinni Root, yfir Leides Pilur þijn, þesse breider Laufenn sijn, tært utseider Tæra Vijn, og tregar æ þitt Moot.

Gud sem hier gladdi, Giæfu þinnar Lioos, mieg siidann mæddi, og Myrkruin ysirjoos, Liif Angistar ludast, leisdi þo um Siid, syndi Frelsid prydast, Frid og Sælu Tiid, auni minnar Andar Sload, upp til þinnar, Mooder good, JEsu vinne blessad Blood, Bug a Mootgaangs Hriid.

Og viist vona, veit og trwe fast: Giædskann Guds Sonar, giefur þad audnast, so sem syr eg sa þig, særveinandi hier, so munt þu og sia mig, samfagnandi þier, Lambsins Trone looisum nær, Liifs þar Kronu Skartid grær, og Guds Asioonu Gledi skiær, Geislinn alldrei þver.

Þig þanniñ kvedur, Þacklætisins klar, miñ, Eru medur, Muñur, Gied og Tar, Sofdu Sæl i DRottne! sveipud Andar-Værd, bloek þo Beininn rotni, bloomgast þau vid hræru, þegar skiin af ædri Olld, oll so dvijna Mædu Giolld, sem og hlijna Sædin kolld, Saft ylmandi nærd.

O JEsu! unne, allskins Hægdar þin, af Giædsku Grunni, sem gloddu þig i He=

im, Hrelling fraa þeim hrinde, h'wki sætt i Neid, eiliijst sie þeim Ynde, epter værann Deyd, Dyrdarliooſum Degi aa DRottiñ kiooſt mier ad ſiaa, under Rooſum alla þa, sem Or þijns Hiarta ſveid.

Lynd Lijſſins Daada, ſem lagade ſkiær aa Kroſs, Mind Kijſſins maada, meti værast oſs, þegar Hogum hlotid, hiadnar Audnu Rwm, og ad Augum flotid, idar Daudans Hwm, hrade Maalum blijdaſt Blood, bade Saalum, eyde Mood, ad forſkaalum Gledinn good, greidiſt med Jomfrwm.

Eptir Fødur Skaldſins, Saal. Þorarinn Þorlaaksſon, hver ed i Gudi ſætlega burtſofnade 1739 þann 17. Dag Maii Maanadar.

Med Ton, ſem Kroſſviiſur.

Allre Taara Tijd i Heime, Takmork hefur Dijrdar frægur DRotten ſett, ſem ad ſkierdtum Skwrar Eime, ſkiine Sool i Heide nægu, Hriggd er liet, hver-

ium þeim sem Himenenn kallar, Heims og Tiima Kiorum fcar, sveipast Unun Sælu Hallar, Saaler allar, Guds er Fognud gyrnast æ.

Anaud Liifs þo yfirgnæfi, Eptirlætis Tiidir Manns i Taara-Dal þad er Stund enn einginn Æfi, innann Skams er hafinn Dans i Himna Sal, liikt sin Vatna liide Straumur, Leidarbeint i Hafsins Flood, wt so rennur Yndisnaumur, Æfi-Draumur, skipast Aund Umskiptinn good.

Einginn Hagur, einginn Soomi, einginn Pryde veitter sw i Verolldu nein, ad HErrans Otti hanns fyrir Doomi, heilog Bænar Ydia, Trw og Ciska hrein, endalaust ei yfirgangi: Audur, Speki, Virt og Magt, allt i Daudans folnar Fangi, fleyer Range, Dygd og Æra drottna spekt.

Mannkostanna Minning hreina, mæa vel kalla lyfsegustu Liikhriinging, Umsal gott og Bloomgun Beina, Bloodoggvad-

rar

var Guds Unnustu-Heims um Hrijng, dillar Hug og driugum grædir, Daudans Harma lifandi Saar, Huggun sw i Hiar-tad blædir, Hrygd ef mædir, muns er Vinar Minning klaar.

Swran Skierf af Sorgar Ecka, Sikriþessu birladann finn eg Brivosti mijn, Guds af Hendi giefinn ad drecka, Gledi og Angur leifir Minning Lysta þijn, i allre Dygd og Æruprijde, Audnu minnar Gimsteirn klaar, Hiartans Astar Elsku þijde, Fader minn frijde, þijn eg harma þrotinn Ar.

Eins sem Gud mier uppa lagde, Ast og Hylli verduga Lijfs ad veita þier, lijka tier med liwsu Bragdi, Lidsemd, Æru, Þægdann Kijfs og Hlijdne hier, blessadra Moll-da Bloomgan þinni, byriar so eg uñi fast, medann Verkan vallda Sinni, Vit og Minni, Tijd og Kraptar tilendast.

Christi Brwdar Kyngott Sædi, kvik-nad undir Fridarins Vængium fæddist þu, skrijddur helgu Skiirnar Klædi, Ek-

aparans bioo þitt Hiarta, Sæng, hiñ hre-
inu Trw, Lamed, Heilsu, Proska þaner,
þig bar Gud a Hondum sin, Efsnyd
med Eru kiæder, ugsu Nader, Heill og
Blessan Hogum þiin.

Erlegrar Kvinnu Egtabandi, under
hier i talinn Sex og Tuttugu Ar, Sorger
dyrde Astar Ande, ycker Sæng, an Hv-
ilu Fl-cks var h. lldin klar, Fiogra Bar-
na Friodsgun þade, fagnar eitt i Himna-
V st, h n m Lussins harm Rade, Heims
m rade, dyggvann freya Fødurin fyrst.

Ota Guds um Efisinnir, Astarhell-
ur, tæ i Kvinnu Born og H w, þraufam-
lega þar á minntir, þacklatur og bænræk-
inn, med Taar og Trw, Hyggiuspakur,
Happanægur, Heilordur og Good v kiñ,
Froomur i Hiarta, Fridgiarn, hægur flest-
u n hægur: Sa er Hroodur sañ kvedinn.

Elsku Merkinn Ogunar sinnar, at þier
O Notrinn þægur byrte, hiñ Huss-Kross,
hærri barst um Hlut Efinnar, HErrans
Tiftum æ þier virdtur Astar-Koss, Stirk-

ur Trwar Striids folgeddur, stoduglega bar dist Pinn, þar til beyskur Harma Hnioodur, minnar Moodur, fullneríst i Fognudinn.

Sælu Himna sijdan þreide, Saalenn Piin, til Guds Heimkyña fyrre fwß: Ei var loked Arfins Skeide, ædur hennar Leid bar iñ i lifendra Hws; Sannaudmiwkur sijdarst þader, Salar-Bord aa Kyrkiu Fund, Heilsu brugdenn hægt þig tiader, heim so næder, sagder lijda ad sælle Stund.

Furdu viss um Freiß-d hradast, framleidst under HErrans klærum Hlifdar Væng, Andvorp heit i Gude gladast, græteñ hoofst og dogg vider Tarum Dauda Sæng, lofader DRottens Adstod alla, æskelega hiedañ bioost, Vinunum Blessan vallder snialla, Vits aan Galla, sæll i Gude sijdann dooft.

Tignar Verdlaun trwrra Piiona, took Piin Saal i Frid heim bodenn friaals vid Mein, leiptrar henne Lifs Corona, Lausnarans JEsu Blode roden, biort og hrein,

hafnar Synda Hugraun kiællre, hverge Daudans kienner Fær, allre Vitund Soomasællre, Sioon indællre, fagnar Guds, jum eiliif Ar.

J þeim Heidre skiært ad skarta, skoda og smacka Drottenns Hwsa Diird og Nægd, añ ez þier, mitt Astar Hiarta, ä Verolldu mier goodfwsa miog vanst Þægd: Þijn var Digdeñ holl i Heime, Hagur, Lioos og Unun mijn, sætt hafnade Siñugeyme, Swtar Eyme, Tilhuxuneñ Trigda þijn.

Hag munn gierder hefia og stidia, hvatter miog æ allskyns Digd, eñ einkum þo, ad ottast Gud og æ tilbidia, Ord hanns rækia, stunda Bligd og styrkia Roo, siaalfur æfder somu Dæder, sællrar Audnu badst mier tiitt, alldrei særdann Hug miñ hriæder, Huggun tiæder, mig ef þeckter Mæda lijtt.

Nu er þessu loked Læne, Lijfsins ockar Daudenn skilur Stad og Stund, i Audn er sem fyrer Augum blææne, Andlaats Skugge

ugge Þinn, mitt hilur Lioos og Lund; Mier
þinn Sess a moote grætur, mijn vid hañ
eg selle Taar, so munu eydast Eymda Næt-
ur, Angurs Bætur, jafnhefiest og Ju-
bil Ar.

Senn uppskijn (Þad svalar Giede,
Sofendra þo hwmeaf Lioosum), Hagur
indæll, kved eg Þig med Graat og Glede, i
Guds lisendra Bindines Roosum badadu
sæll! Digd ad Erfdum dæm Þina, DR-
otteñ JEsus miñe Saal, so meige hun ept-
er Mædu sijna, med Þier skijna, sam-kved-
ande Sigur Maal!

Allra Heilla-Faderenn frijde, fyrir
saarann Grædarans Dauda, Kvein og
Koll, mete oss Boot a Mædu og Strijde,
marenn smyrie Bloode hanns rauda Be-
inenn oll, serskum Oska Fundum blande,
sol þegar Heliann dynur a, eilijfrar Sælu
under Stande, a Yndes Lande, Vist oss
feste Vinunum hiaa!

Sæluñar Sigr-hroos i Himn-
enum.

Ton

Ton, Upphaf og Herlogeñ.

O HO, miñ diirstañ Arf! O hoo! minn Frelses Hag! Eya mitt uñed Starf! Eya miñ Sigur Dag! Eg sem fyrr dopur droo, daudlegañ, Sorgum mædd, Lijkama, þolug þo, þeim er nu loks afklædd.

Minn fyrer Synda Seck, Seraphims Klæda Skart, Nædar þyrst nu eg fieck, nærsta miog hreint og biart, Gud Lijfsins gaf mier sæll, grætiñe Lausnar Doom, hanns Fadmur hijt, yndæll, hefgar minn Sigur Noom.

Sw diña Sorgar Noott, sem æ bar Glede Þorfn, horfen er furdu fliott, flaug eg sem bræ dur Orn, hætt upp wr Dauðans Dal, Diirdar Guds Hæda til, komenn i Kongsins Sal, kliingia læt Glede Spil.

Allskyns Værd vafeñ hier, vid Lijfsins Eik eg stijn, hun giefur Hunang mier, af hverium Kvisle siin, hennar Vijnberia Bloom, blessad og ylmande, gioret mier sætann Goom, Gledenne mettande.

Græter ei Gieded neitt, Geislar af siin-
um Stoel, allañ Veg ad mier heitt, eiliif
Riettlætes Sool, Ved mitt er bwed kriing,
blankande Liliunum, Horpu Nid allt i
Hriing, heyre eg med Dans-Leikum.

Eingañ hef Edles Brest, Andvaralaus
er Værd, Kiærleikans Kiæte hrest, Kr-
aptanna Styrking nærd, Girndeñ i Gudi
oll, gior opnud Peckingeñ, Heilsunnar
hverge Spioll, Hugur Mæal fullkomeñ.

Sem Eingell Sool fagur, siing eg i þm
Fognud, Heilagur! Heilagur! Heilagur
DRottenn Gud! Lambenu Lofgiord viis,
liikt verde æ samenn, Heilsa, Magt, Heid-
ur, Priis, hædst Walld og Diird, Añ.

Graf-Skrift.

AUrendur Heidurs Hærum, hier sæde
loks til Næda, Porareñ Pegn hinn
diire, Porlæks Son Æru boreñ, Sæ-
lld jook vid siotugs Alldur, Samblundar
Egta Sprunde, byggia Diird Ander begg-
ia, Vein frioosgar Minning hreinust.

Ut-

Utfarar Miñing Saal. Hoskulld-ar Joons Sonar, 1737.

Melod. Lijt upp mijn liwsa Ond.

Allt hefur Umbreiting, ad Skipun For-laga, sæker ean Tafar Heims um Hr-ijng, hvad til sijns Uppruna.

Votuenn sem falla fraa, flædande Si-eafar-Hil, i Djwped Hassins aptur gaa, Uppsprettu þadann til.

Skwrenn sem draup i Dag, dregur sig Lopted i, samgroðenn Sky med sodañ Slag, senn giefa Dogg ea nij.

Eins hvad af Jordu Ox, aptur til Jar-dar snijr, Eikur, Saad, Ruñar, Alleen Ploogs, Ormar og giorvoll Dijr.

Mindud af Jardar Mollð, Mañeskiañ er til Sañs, þvi verdur lided hennar Holld, ad hnijga til Upprunans.

Nær sem þad Kall a knyr: Komed þier Manna Born; Trwudum Stundenn Trega rijr, tæmer sw alla Þorfn.

Oijrmætañ Andlats Owr, ORott-eyn Gud metur þeim, uppheider Sælu Skyn

Skyn af Skyr, Skaprauna fyrrei Heim
Hverfa þeir hiedanntil, heilags Uppruna siins, setter vid nægann Svala Hyl, sætarsta Gledi-Viins.

Hætt ysir Helar Diwp, heimleidder Sorgum fraa, Riettlætis JEsu raudum Hiwp, reisader Sigre naa.

Byggia sitt Edlis Bool, Beininn til Grafar færd: Andinn veglegur yfer Sool, i Gude tekur Værd.

Siinum þvi Saudum bioo, siaal'ur hann Gledi-Hag, aller þeir findu eilifa Roo, epter sinn Mædu Dag.

Og sem hier yfirgaar, Imyndan, Heyrn og Sioon, DRottins Utvalldra Heidur haar, hærst fyrer Lambsins Tron.

So mikil Sorgum þaa, Sælu Gnott eptir fer, þeir alldrei miinast þadann i fraa, Prauta, sem baaru hier.

Sofnadur Saalar hress, sætann vid Andlaats Dwr, Hlutskiptis notid hefur þess, HErrans Astvinur trwr.

Vor Brooder alinn eirn, under Ver-

alldar Lioos, Ellipr wdur og Æruhreirn, eptir sig lagdi Hroos.

Merkis Manndygda siin, medann oss þreyde nær, hanns Minning sæl a Himnum skijn, hun skal oss eirninn kiær.

Bloomgast hanns Beiniñ kolld, Bygd Andans sællri moot, þar var sa Madur einn i Olld, er elskade Gud af Root.

Hatignum einatt hanns, Helgidoom kiepptist ad, goodrar Sidveniu gaf ei Stans, Gudrækinn saung og bad.

Hollur sitt Hws aan Kriis, hañ i Guds Diirdkan jook, Piæningar Byrde þessa Liifs, þolugur jafnann took.

Fañst honum friid af Agt, Fridseminn Hiartans þeck, eins og þad Lioos er logar spakt, Lundhægur aafraiñ gieck.

Skilrikur Skiptum i, Skap-or aa Goodvillder, aagiætrar Mann-Ords Æru þvi, ablade Froomur sier.

Fyrir þa Fridar Ast, frekast er æfde þo, Jafnngiar hanns nu færri faast, fyrnar so Kyrd og Roo.

Med

Med greindum Sooma Sid, siin Dagur giorvoll Ol, inn til vid hægast Andlaatid, Aundina Gudi fool.

Sem fyrr um segir lioost, Settlyndis Dagfar hanns, eins hier ad lyktum inndæll bioost, Afgangur Dygda Manns.

Vid Heilsu Vana Proott, veikann þo miog um Stund, sig bar æ Footum, syd-ârst roott, sofnade Nætur-Blund.

Ad Morgne Mattar-hreſs, meir Venju kvadst, æ nij, hoſgadeligtt, enn Sælu Seis, Sealenn took ort i Þvi.

Lijka sem annad Lioos, lidenn af þessum Heim, vid Sarons unir rauda Roos, rijkur af Dijrdar Seim.

Hann Drottins Heidur jook, hann Drottins Ok vel bar, hann Drottins Fadmur hiedann took, han Drottni lifir þar.

Lijk hanns er lagt i Mold, lijſlegast Ondinn skijn, sællrar Uppriſu heilagt Holld, harmalaust bijdur siin.

Hanns Dygda Minning mæt, med hô-

num ecki þo, Heidvirdum skartar hun aa-
giæt, Hellogum fezur þo.

Far vel, þu frooma Saal! Fridin sem
æfdir hier, Fridhelg vid JEsu Fridar-
Maal, Fridar-Von saadir þier.

Heimsins Ofride fiær, Fridur Þinn
bloomgist nu, eins og þad Lauf aa Lundi
grær, lykstast ei Friðsgun siw.

Afleystur allre Pijn, eg megi fagna þi-
er, Holdsins þa Eymdar Hagur dvijn,
hærstur Gud veite mier.

Andlaated eina þitt, O JEsu! Mariu
Son, Hel-dosed nære Hiartad mitt, him-
neskr r Sælu Von.

Og sem þad firrist Aund, af þerrud gið-
re klaar, Mijkunar þinar miwkust Hond,
thiliu oll af Kinnum Taar.

Kvittum vid Rauna Rool, renna laat
Saalar-Hag, eilijfs Riettlætis eilijf Sool,
eilijfann Gledi-Dag.

Andlaats Minning Systranna
Gudrunar og Gudnijar Ingimundar Dætra, sem burtkolludust a Sumar-

Deig

Degi Arsins 1738.

Ton, O DRottin allsvaldande.

SU tekur senn ad hæcka, saar Harmas Klögun Davids ein, Heilager fyrnum sæcka, fiolga Trwlindra dofin Bein, Nooser lijkt, Neyrnum falla, Nauner slijkt mä vel kalla, Daudenn rijkt, Duptinu pekur alla.

Vinsælder, Vitsku, Trygder, Vænleik og Hreyste Lykamans, Mannvit, Aud, merkar Dygder, metur eirn Skugga Brædin hanns, þa so ber, Hogum hage, Holldbed sier, Molldinn drage, en Sælld Dyver, Sælunum fornæge.

Skilmælinn er so skaptur, Skiepnu mannlegri um allann Heim, einginn Lijfs Anda Kraptur, Abl hefur til ad raska þm, Noomur skær, Neidar Slaga, riis upp hær, Dooms Forlaga, þu skallt Nær, þinna saddur Daga.

Huossed þo annars hliooda, hverier sem elska JEsum Christ, þegar Lijfs Arinn

Þrioota, þeim er tilbwinn Diirdar Vist, geimder vid, Græte og Trega, giædder Frid, alla Vega, hiaa Skaparans Hlid, skiina þeir eilijflega.

Mootlætis ecki minnast, Medlætis Hagur skiin so hreirn, Þusund Ar þessum finnast, þvilik sein være Dagur eirn, hwatt vid Stool HErrans dansa, heitri Sool fegur glansa, eilijft Hool, alldrei maa þeim stansa.

Þeir sem Dags Þwngann sveitter, þolinmoodlega baaru hier, siid og Ar samt Opreitter, Saadverkinn Dygda komdu sier, Fognud aa, Fridarins Landeferskum naa, uppskierande, Verdlaun haa, i Vegsemd Odviinande.

Lifandi lærdu ad deya, Liifed i Dauda hrepptu þri, þeir giordu Liifs ad þreya, þad Liif nu sialfer glediast i, Roosin Liifs Liif þeim greidde, Lioos ein hliifs Vegar reidde, Hroos aan Kiifs, hafa þeir slikt hann beidde.

Guds Barna Glede slika, Gudhræd-

dar

bar Systur bygdar Trw, Gudrun og Gudny lijka, Guds hafa bar ar heiged uu, Sælu nær, Saalei grætur, sooktu þær, Harma Bætur, ærlegar tvær, Jnginundar Dætur.

Oñur i Eckiu Stande, Elsk-hugum tvæ eintur skilen fraa, Hin geimd i Hioona-bande, Holldsins Utfarar Deige aa, skærust Kior, Christi Brwdar, kiær ofvor, Gistu lwdar, væraft Fior, vistudu Ellepwdar.

Misseret minde sama, Mælingar Lijfsins Dagga jook, badum Fillingu Frama, fridur Gud sein þær ad sier took, hypte Flood, Harma Nauda, Holld og Blood, JEsu rauda, Synda-Mood, svipte þær i Dauda.

Ad Lijst og Lijfsins Dadum, likar sem fylldar voru þær; Blessun ad-minde badum, Breitne þeirra var Gude kiær, rijka Trigd, Rausn haglega, Nædu Bigd, Andar-Trega, og bestu Digd, baru þær marga Vega.

Mentaner Hugvits hæfar, Hag Sæld og Mann Ord Æru-neitt, Raads og Mines gior gnæfar, Gaafur þeim hafde DRottenn veitt, hlijder Grein, Happs til-leggia, hitteft ein Rooten beggia, Kosta hrein, Kynstafana tveggia.

Af Gude fegurst fæddar, fræddar af Gude sonnum best, Guds Anda Krapte giæddar, Gudlegre Dyrkan siñu mest, Gud um Naad giarnañ badu, Guds Hiaalpraad jafnann þaadu, gudleg Said, Guds Korn-Hlødu naadu.

Sæll er nu Sigur feingenn, Sæmd, Hagur, Ynde, Lijf og Prijs, Gladværd, enn Grautur eingenn, Guds Lilium þeim i Paradijs; Vidur Tried Lijfs þar livoma lada Gied, ollum Sooma, reifdar med, Riettlætesins Blooma.

Hagur Kijfs hepte Dægur, hier i jardnefkum Taara Dal, Hagur Lijfs þeim er þægur, þar i himneskum Glede Sal, Aft vid Christ, ad margfallda, epter Vist, Heimsins kallda, þrooar Lyst, þeirra um Allder

Allder Allda.

Heiller so har-blessadar, hoolpeña þar i Dijrdeñe, sier kresia Samfagnadar, Syrgendra hier a Jordunne, Stund ad ber, Stigdum hafnar, Styriolld þver, Angur kafnar, liiwsum sier, loks þaa Gud heimsafnar.

Þeir semi Rottne þreya, þreyande i Rottne finna Roo, i Rottne sier þaa deya, deyande lifa Gude þo, i Lioossens Heim Lijf aan Dauda, lienar þeim, Hyrder Sauda, svipter Eim, Sorgar, Hels og Nauda.

Þaa eru þeigenn sællre, Þecking, Lijf, Heilsa, Gyrnd og Magt, Asioonu Guds indællre, yfirgeislande furdu spakt, skulu þar, Ander una, wtvalldar, Swt ei muna, Vellystar Votneñ ad þeim bruna.

Allt hvad til Armaneider, allañ Veg burtu rijmt er þaa, allt hvad Mañs Ynde beider, alldrei kann veikiast þadañ i fraa, eilijf Nægd, Guds Hwss Giæda, giefur Þægd, Lof ad ræda, ut af Hægd hverra

Lijf-

Lijfsins Eda.

O! ad vier settum Sinne, soddañ Fagnadar Vist ad naa, Æ! ad vor Ond hun kynne, eilijfann Gud sem fyrst ad siaa, Upprunans, i Riettlæte, og vid hañs Tignar Sæte, magna Dañs, mestu Sigur Kiæte.

JEsus sem doost og deidder, Daudañ fyrir þitt Magtar Horn, þar med i Lioes frāmleidder, Lijfed og Odaudleikañ vorn, veit oss hier, Værd ad þreya, vel sñ ber sijdañ deya, lijka þier, Lof um̄ Allder seigia.

Andlats Vers.

Ton, Gud Fader Sonur og Andeñ hreiñ.

LIjf-kroptug Eda Lyndeñ þijn, Lausnarenn JEsu kiær, oll Hugar-Mæda, Eymd og Pijn, Angurs Boot sie mier vær, hunneskra Giæda Heilsu Vijn, Hiartans blæda lattu mijn, dapur þaa Daudenn slær.

Miscellanea.

Uñ Ostodugleika þessa Lijfs og þess Armædu Frelse.

SO liña Tregar sem Tijder, Mañsins Æfe hier i Heim, hvijgur fast ad Merkium þeim, aller Dagar eiga Kvolld uñ sijder.

Leit eg standa Lyliu netta, lijka Roos hiaa (a) henne spretta, Rwdu, Stor og Reireñ lietta, reña upp añars Vegar: So linna Tregar: Skepn þaa Prijdeñ Roosar rietta, Reyr-Staungiñe fegur Olld; Aller Dagar eiga Kvolld: Loks ad jøfnu þad og þetta þryckta Vetrar Hrijder: Aller Dagar eiga Kvolld uñ sijder.

Sw rann eingenn Sool i Heide, Sældar Skyn ei epter leide', Raka Noott af Uñar Eide, eymer Kiælu þegar, so l. T. Æsku jafnt og Elle-Skeide, yfir dyma somu Giolld, aller D. e. K. Forlaganna

(a) af.

rosken Reike, riett og boged nijder, aller D. e. Kv. um siider.

Rædu spakur sijn forsiælum, Sy-rach þannen hegdar Mælum, engen sæll i Heimie hælum, heite fyrr enn þegar, so l. T. ad Dróttens Mysskun dæmer Sælum, Dægur lokenn Harma kolld, aller D. e. Kv. heita nu þar skipt ad Skælum, Ek-wrir Sool afh:jdir, all. D. e. K. um s.

Eins og þreittum Hvijlden hagar, Hu-ggun þeim er Sorgenn agar, Svölun mæddum Lynden lagar, lisnar Kiæte þeg-ar, s. l. T. Hraked Flei ad Hofnum slag-ar, hvar ei stynur Alldann kolld, a. D. e. Kv. Gleyma so þvi Gledena bagar, Guds wtvallder Lijder, a. D. e. K. um s.

Þeir sem hier a Eymdar Arum, einatt snedu nidur i Tarum, skulu Dijrdar Kranse klærum, krynder fagna þegar, s. l. T. Ad Vyndene kvitt af Synda-Sarum, sijn wtgeingenn stamber Olld, aller D. e. K. Skyp ei leingur skieksk a Barum, skijna fegre Tijder, aller D. e.

Kvolld

K. um̃ siider.

Sem af Okrum sveime Lioome, Sauns gva Mökum bregde Hlioome, veise Roku Vatna Hioome, Vonum skyndelegar, so l. T. Eydest sokull Ase-Droome, eins og sprokud Hwsa-Tiolld, aller D. e. K Lwdum Vok ad Lausnar-Doome lidnar boda Tijder. A. D. eiga Kv. um siider.

Þar til hlackar hveriu Sinne, Hiartad mitt i Verolldiñe, ad eg hulinn Fesiood fiñe, æ Fridarenns Akre þegar, Lijfs lin na Tregar; Sætt mun skiina Sælu minne, Soolar fyrirheitenn Old, þæ aller D. eiga Kv. Holld i Jardar Hvijlu sinne, hármar ei nie kvijder, a. D. e. K. um̃ s.

Nær mig Omun Synda sveitir, Samvitskunnar Doomur þreitir, Heimur Styggd og Hneigslan veitir, hugsa eg annars Vegar, senn linna Tregar, hveriu sem miñ Hug æreiter, hvet eg moot þann Vonar Skiold, all. D. e. K. Gud i Fognud Grcæt umbreiter, giesur sælli Tijder, aller D. e. Kv. um̃ s.

Siwkdooms ef mig særir Piina, Soknud ar eptir Vini miina, edur Gipta Fimr ns fiina, fallinn utan Vegar, sol. T. Ver eg Von i Briooſti hlijna, bætaſt munu þau Vanhollð, all. D. e. Kv. Rettiſt boginn Lucku Liina, lokſins þegar ſtriider, a. D. e. Kv. u. ſ.

Einginn ſkal þvi Andar Mæda, einginn Porſnun Heimſins Giæda, eingiñ Krapt ur Hug minn hræda, Holds ei dviine þegar, Tiider ſem Tregar, DRottins JEſu Dreyrinn Eda, deyſde ſo miñ Glæpa Volld, ad þeir Dagar eiga Kvolld, Eñ i Stadinn yfirblæda, allar Heilla Tijder, allir Dagar eiliiflega bliider.

Til S. J. D.

ALphabetid uppteiknad, ungri Veiganiſt eg ſel, bid Frum-gietiñ Brwder ad, beri ſig ad læra vel.

Mikels Viiſir mioor er tiidt, Menta Safnid liikt uñ ſer, þad ſem Griiſer næmu niitt, Næatturunni tamaſt er.

Som

Gomlum Hesti gillder vart, Gang ad kienna, þad er miin Trw, þvi er best ad Ungum Art, orugg taminn verdi sw.

Menta Rootinn miog er beysk, midlar sætu Bloomi þoo, þeim er Bootinn þege treysk, þeirrar Saft er vel inndroo.

Lysting være legdu þvi, Liwsañ gooda Stofun æ, Byrtu skiæra Bookum i, Barna-Gullid finna maa.

Med Stokunum Maals af Reir, mig, (ef Skyldann giætir siin), Heilrædunum hreisa ber, hvetur Dygder Foreldra þlin.

Fyrsta; besta og frægsta Raad, siñ eg, Vella Soolinn þier, Otta mest og Elsku Daad, æ til DRottins þu geymer.

Hygdu vel ad hann sier allt, heyrir, dæmir, gieldur Laun, Vondum selur Kauped kallt, kiesur Goodum alla Raun.

Trwdu þvi hañ tryggur er, tiptar vægur, elskar heitt, einginn miia megnar þier, medann hanns er Fylgi veitt.

Bid hann vilie blessa þig, byggia, stoda, varna Praa, Misgiord hylia, mooðurlig,

mæddre og gladdre Augunn liaa.

Skopun, Myndan, Fiored friidt, Fæding, Stoon, Heirn, Krapt og Raad, Hreinsan Synda og Heilsu tijtt, hañs eilijfre þacker Naad.

Fostur, hafinn Heilla Krans, Hægd, Umsorgan, Fridar-Vist, og Otal Giafer allar hanns, enn einna mest fyrer JEsum Christ.

Honum fel þitt Aform allt, Eigner, Heidur, Lijf og Saal, ad hanns vel þig Ordum hallt, under tæmda Daudans Skaal.

Æskubloomed ætte þitt, einnig hyllast Forelldra Raad, þad er Soome helldur eñ hitt, hefyr Lijf og giefur Naad.

Ætijd skyllder inna þeim, Ast og Heidur Gude nærst, fegre gylldum Foornar Seim, fraa er Barna Hlijdne tærst.

Þol Ogunar, Packlæte, Pioonkan lðiñ, hæf og Trw, skarta mun og Skylldune, Skaparans Bod ef ræker þu.

Bid þeim allrar Blessunar, Bresti þeirra kiær umlijd, Hæsi smallrar Hagsældar, heyr-

heyrir þetta fyrr og sijd.

Vendu þig ad vera stillt, vid Offkiæte sijdur tom, Fridar-Stigum siær ei villt, sæfkiptinn og jdiusöm.

Verka-dygg og Vidmoots hijr, Vinum trygg ad Jofnude, sæum stygg en Reide rijr, Rædinn bygg a Framsyne.

Elska Frid, enn Eyru gief, alldrei þeim er hylla Roog, þeirra nidur slædu Slef, slijker aka Fiandans Ploog.

Hvar sem betur haga mæ, helldur skyllder koma fram, ecke metur Vrann hæ, Illkvittinna Packar Vam.

Lættu geymt þad leyna ber, legg i Minni Velgiorning, hafdu gleymt vr Huga þier, hitt sem þeckter Avirding.

Vert ei Bleckenn helldur Holl, hæfelaat og goodvikinn, drag þig ecki i Drengia Soll, nie Dryckiumanna Selskapinn.

Syndu millda Medaumkun, Munadarlausum hvar þu kannt, Hiælpar-Vild og Hugsvolun, hygg þad vijsann Sælu-Pant.

Ef þu gledur Giædskann mijn Guds
framadann Vesæling, sijdar Giede svalar
Þijn, sialfur Gud i Mootlæting.

Or til Moods ei odruni bæg, agta hv-
ern vid skipta ber, hugul, good som, hijr, ein-
læg, Hylle Granna festu þier.

Vertu um Of ei Grooda giørn, Garf-
ur Mottirs þo vel hyrd, Heyrnar Lof ei
legg a Born, lædir Heimskann Pootta
vird.

Hvar ed, nær og hveria sem, hitta kunn-
ir Parnka Stygd, Þolgieds Æru þier vel
tem, þad er blessud Edla Dygd.

Ollum skyllder unna goods, ollum kioos-
sa Mottins Naad, oll er Snillden Ætt-
ar Bloods, undir slijku falinn og tiaid.

Uppa Heimsins Aud og Prial, ei þig
reida skyllder fast, þad er Eymsins Imind
haal, Edlisgiorn ad foreydast.

Einser Trygdar hafid hans, Hiastod
oll eg Mannvirding, Raunar bygd a
Rosum Sands, reikar eins og Hiool i
kring.

Himna

Himna Giæden hellstu þvi, heilög, væri og tryggileg, allrar Mædu Frelse frij, fylla þau æ bestann Veg.

Poott ad Hendum komi kiær, Kior, sem Eru gylli Sess, Daudans Bendum dregur nær, Dwsann gooda, mistu þess.

Þinnar Æfi þrijtur Hlaup, þegar kañske varir minnst, Sierhver hæfer sijdar Kaup, sem i Dauda verdur finst.

Eptir lided Lyfsins Bloom, liggur Eyk i Boole sijn, Forlög midast fyrir Doom, frekt munar Sæld og Pijn.

Þessa Minning hier vel tem, þvi sw finnur Gudi hiaa, hærsta Vinning sijdar, sem, Saalu þinni gagna maa.

Gud sem ædur gaf þier Lijf, giördi firr og innplantad, undir Naadar ædstu Hlijf, æfinnlega geymi þad.

Menter sniallar þrose þier, þinn sem Heidur auke liost, Dygder allar safne sier, Sætann unga þier i Briost.

Happa-skiær og Hyggiu-froom, Hag Vinsælda naadu Dug, Mann-Ords Æ-

 ru

ru Byr og Bloom, beine Giæsu þinnar Flug.

Þijdarst vere þitt Forsvar, Þrennur Gud um̄ Æfi-Stig, Obænir og Aligar, eingar laati snerta þig.

Fridar-Giædum fylli Daad, forþi Galla Synd og Pijn, þitt i'Mædum rietti Raad, og Raunir allar sikri þijn.

Nær sem hier ad Hondum rædst, Holds og Andar Skildaginn, komi þier til Hiaalpar hærst, hver eirn JEsu Blooddropinn.

Vid brwsandi Heliar Haf, hvar sem ber ad stander mædd, Saalar Grande ollu af, i hanns Fadme siertu klædd.

Gledi-Dægur eilijf oll, epter vægann Lausnar-Doom, findu næg i Himna Holl, HErrans þæga Liliu-Bloom.

Þundar Vister þar eg fel, þrotid kiærist Ofka Vijn, Frooma Syster fardu vel, fylge SIGUR Nafne þijn.

Til G. J. D.

Fulrdu lited Fræda Kver, fyrstu Bookar Menta, Skyckiu nijta Skordenn þier, straad

ſkræð i Flijter ſende eg þier.

Lijnu birgdann Leturs Moo, lijka Prꝛ yckıng Handar, bid eg virder betur þoo, Baugs enn Hyrder Peña droo.

Kaup æſkil eg Hrijnga Hlijn, herdtu þig ad læra, Menter vil eg þriſne þijn, þeſs eidylur Beidne mijn.

Pad og Glede ferſka fær, Fodur og Moodur þiñe, Hiartans medann Vøk er vær, vettu Giede þeirra kiær.

Hæfer milldum, HErrañ kvad, Hlijdꝛ ne Forelldraña, reikna Skylldu þijña þad, þeirra Villdum hneigaſt ad.

Mundu Raadenn mijn æ vallt, mun þær DRottenn biarga, þeim æ Laade þig adhallt, þær vid Dauder una ſkallt.

Æ þinn Gud med Trw og Trigd, tilꝛ bidiande ſiertu, ſa Fognudur hafnar Hrꝛ yggd, hua bleſſud er þviliijk Digd.

Legdu jafnañ Lijf og Ond, liwſt um Kvølld og Morgna, i JEſu Nafne hañs æ Hond, hreint ſo fakne Synda Grond.

Eirnenn vinneſt vel og hægt, Verked

hvert

hvert sem byrlar, hvad sem finnur Hug O-
þægt, hafdu i Sinne Digda Rægt.

Vertu froom og vel sinnud, vor og mi-
lld i Rædum, allañ Sooma g'elldur Gud,
giæt hanns Dooma riettsiñud.

Þar um ætijd þeinkia skallt, þegar un-
er Glaume, Holldsins Kiæte, hier med
allt, Heims Dælæte stendur vallt.

Adgiæt þu ad aller Menn, eru i Daud-
ans Skugga, aumleg bwast Umskiptenn,
vpt vid snwen Forlogenn.

Það er mijn Gæta Þels um Far, þeg-
ar DRottenn kiemur, margur græta
mune þar, mest er kæta Siñed bar.

Hinna Vaungum, veit eg, hañ, viist
af-þerrar Tærenn, hverra laungum Hei-
ms i Rañ, Harma-Saungvum una vañ.

Heimsins Glaum ei þraæ þvi, þitt hid
unga Hiarta, soddañ Draumur svipar
frij, Sorgar-Straumeñ flestum i.

Audnu fremur under lagt, ydug Still-
ing gietur, þar af kiemur Æra og Agt, ef
þier temur Siñed spakt.

Vond-

Vendud lættu Verkenn þijn, varast Onenningu, Ydnis Hættur Eigner siin, Æru Pættur sæ vel skijn.

Holla Trigd og Hlijdne veit, Hwsz-Forelldrum þijnum, Þolgieds Digdar þu æ neit, þau til Stigdar ecke reit.

Higg vel æ þau Heitenn sijn, Heilletz munt uppskiera, Digd ef sæer, Owfann mijn, O Rottenn gæer Verka þijn.

Brædu Sinne ver þig vel, verti i Ordum giæteñ, Ræde svinnu Reide sel, Rædu minna Skape sel.

Hirdtu skalldann Hyggiu Gruñ, hælfkiendum ad opna, tiudu Skvalldre tæpast unn, tem þier alldrei lausañ Muñ.

Hverke Rædur Lag nie Lyst, legg vid kæta Dreinge, þeirra Slædum þu veriest, þinn æ Hædum Gud ottest.

Frooman, hyggenn, þecktañ þier, þu skallt velia ad Rædum, þeink sæ triggur ödrum er, eins man diggur verda mier.

Jafnkijt alldrei Illhrissing, ert ei Born til Reide, Vonskvballdenn Vitsirring,

vantar

vantar ſkialldann Formæling.

Heim er minna þaðe Laan, þier, af DRottens Hende, giæt, að iñer ei Forſmaan, utann finner Digða-Raan.

Þann ei hirder ſialfum ſier, Sæind og Æru kiooſa, lijtels virdañ laattu þier, Laſt i Kirdum þo geymer.

Minſt, an Sakar, mija ſkallt, Mundarleyſingiunum, ſier þad makar Meined kalldt, morgum bakar Ynded hallt.

Harma-ſiwkum Hugſvolun, hæfðu Liwſann gooda, DRottens miwka Medaumkun, mun þier ſwka ſætt Umbun.

Aumann hlæer alldrei þu; Uppa Drottenns Nærder, veſ þig æ med Von og Trw, vel i Hagann fyrir þig bw.

Hrigd er fleckud Hierviſteñ, halldtu þig ad DRottne, ſtooladu ecke miog a Meñ, margann blecker Verolldenn.

Sett vid Eymenn Sorgar ert, ſijdur feſtañ laattu, þinn vid Heimeñ Þranka bert, þijns Ogleymeñ Dauda vert.

Hugleid ſannañ DRottens Doom, dyſſt

dylst ei vid, hann kiemur, lijkt sem annad
Lauf og Hioom, Lijfs-Stundanna fike
Bloom.

Dagar þijner driifa hratt, dregur ott
ad Merkium, Bediu sijna bygger stadt,
Biorkenn sijna þar hun datt.

Eñ þar Stundeñ hellst er haal, Hugar
dofnu Meinze, varastu Blundeñ vid Heil-
ms Taal, vertu, Hrunden, Mey forsiæe.

Oll mun dafna Dauden þijn, digg, ef
Heims aa Folldu, ræker jafnañ Raudenn
mijn, Roduls Hafnar Laadeñ fijn.

Þijn munu svæfast Synda-Giolld;
Sem og Uñum vara, Lofed hæfa Lijfs um
Olld, Laun og Giæfa Þusundfolld.

ORottenn saa er ollu ann, Æru-Ska-
rte þijnu, hreke fraa þier Heims i Rann,
Heilla-Praa og Glede-Bann.

Hverskyns Giæfu, Gyrnd og Þroott,
glæsta Ment og Heidur, dijr þier æfe Dag
sem Noott, Dygder hæfe Sinned rootr.

Hvad sem Æru hefgar þijn, Heimsins
under Soolu, HErrans nære Hondiñ sijn,

P hiar

hia þier, kiæra Dwfann mijn.

Allar Tijder unne þier, Englar, Menn og Skiepnur, Haudur, friider Himnarner, Hassins Prijde, Vindarner.

Lægers-Felldur, Lioosen oll, Lopted, Jurter, Steinar, Skwrer velldar, Myrkur, Mioll, Mealmur, Elldar, Vatna Foll.

Mistur, Heide, heitt og kallt, Hæd, Dypt, Eymur, Kirra, Fiors um Leidir Audnu allt, yfir þig breidi, Sprundid sni allt.

Gud ad Hædum gefi þier Frid, Gledi, Nægd og Yndi; Fordi skiædum Synda-Sid, sendi i Mædum Styrk og Lid.

Vertu hier i Voku og Blund, vafinn JEsu Ormum, standi hvar hanns Æda Und, opnud þier ad Dauda-Stund.

Nær sem Bondenn, Hvarma-Hiool, Heliar saman reira, laus vid Grondenn, Lijfs ad Bool, leidest Onde fegre Sool.

Allra Giæda Fylling froom, fadme þig mijn Dwfa, findu bæde Frelsis-Doom,

Frid

Frid og Hæda Sigur Bloont.

Prijtur Vessa vandad Smijd, vart i Mærdar Gillde; Lijnur þessar lær, og hlijd, lifdu blessud fyrr og sijd.

G. J. D.

VEnar Liooda Vers Ovend, (vyrdugre sem bære) Fosners Glooda friidre Strond, fram̄ skal biooda Gooms af Rond.

Vantar Kvæda Vitsku Lag, vil eg þo æskia þanneñ: Fridar Giæda hreppti Hag, Hrundenn Klæda Nootl sem Dag.

Yfir þier skijne eirna mest, Asten Guds og Manna, ollum tijne Audnu Brest, at þier hrijne Giæfan flest.

Dagana alla Drottenn minn, dille þier at Ormum, Stotar Galla sese þiñ, Soolar Halla Kongurinn.

Ædstur blesse Ar og Sijd, oll þijn Verka Storfin, i Gaungu og Sesse Giæfan þijd, gladt þig hresse um̄ Æfe Tijd.

JEsu Hiarta Giædskan good, gledie Sælu þijna, Hrigdar Parta hrijnde

Mood, hanns hid biarta Siidu-Flood.
Enn sem dvijnar Æfe Skeid, og Ynde
Liffsins hallar, Sailu þijna svipte, greid,
Sonarens Pijna, Kvol og Neyd.
Henne Skiool i Himna Vist, hærstur
DRottenn veite, segre enn Sool med Liff-
sins List, hiaa Lambsins Stool hun for-
klærist,
Ben mijn verde skrifud og skraad, Sk-
apäkans midt aa Hiarta, Hrynga Gierde
Heims um Laad, hverge skierdest Æru-
Dad.

Kvædes-korn til S. P. D.

Siaadu þinn Sooma, Sigrydur mijn,
giættu Guds Dooma, þaa Gledenn skijn,
Framsynenn frooma, sie Fasteignenn þijn.

MArger stunda Hefd i Heime, hvergi
blunda ad fergia Seime, staader i
Lund af Fagur-Dreyme, sorgeingeleg
Blooma, siaadu þinn Sooma, villter gr-
unda viist ad Eime, Vonum fyrer dvijn
Framsijnenn frooma sie Fasteignenn þijn.

Lijf a grønnum leikur Prøde, leider Møñum brigdul Giæde, ſveipad Døñum, Sorg og Mæde, ſijgur æ til Drooma, ſiaidu þinn Sooma, Yndes Hrønnum Byr þo blæde, ber ad Angurs Pijn, Fr= am̄ſijneñ frooma, ſie Faſteignen̄ þijn.

Þvi er Laane lauſt ad trwa, Luckn Maane ſier kann ſnwa, Hags med Raane, riett i Grwa, Raups og Hylle Dooma, ſ. þinn S. Einatt ſpaa=nij Giæfu Gwa, gabbar Vine ſijn, Fram̄ſ. ſ. ſ. F. þijn.

Hag þinn tryggia hreint ef villder, Hws ei biggia a Sande ſkyllder, Heims vid liggia Grande, gillder Giigiar Nidenn tooma, ſ. þinn S. Villtu hyggia a hærre Snilder, hlijdtu Raadum mijn, F. ſ. ſ. F. þ.

DRottens Otta Dugnad meſtann Dag og Noott þier hafdu feſtañ, Vitſku Snoott og Virta beſtañ, Veg þad hygn= er rooma, ſ. þ. S. Luckn Proott og Loſ= ſtyr hreſtann, lier ſio Gaafann ſijn, Fram̄. ſ. ſ. ſ. F. þiin.

Hvert þier mæter Svanneñ ſviñe, Sor=

rg eda Kiœte i Verolldinne, halldtu giœt-ed Hug og Sinne, HErrans vidur Dooma, f. þ. S. Log hanns œtijd legg i Minne, Liooſed af þeim ſkyn, F. f. f. F. þiin.

Þiin ſkal vaka Vœnenn bliida, bid umm Sakar Uppgioſ tiida, allſkyns Blaka Friiun friida, Frid og Andar Blooma, f. þ. S. Talenu ſpaka teing hid þiida, Trauſt aa JEſu Þiin, F. f. f. F. þ.

Elſka þaa er elſka Digder, ad þeim gaa er velur Trigder, vek ei Þraa, enn veid af Stigder, ven ei Laſt aa Sooma, f. þ. S. Bryxle hnaa; ſem Bann og Lygder, biſt ad eingum tijn, F. f. f. F. þiin.

Heidur, Aſt og Hlijdne ſvinna, hneigdu ſkœrſt til Forelldra þinna, laat ei þiaaſt ad þœgia og inna, þeim Giet-Rœkne froo-ma, f. þ. S. Meſt og daaſt i Mœdu ad hlinna, minnſtu Launin ſiin, F. f. f. F. þ.

Yfirſettum Virding veiter, Vinſkap riettum alldrei breiter, Sorgar-mettum ſuſt ad hreiter, ſet þig ei til Dooma, f. þ. S. Heilſu ſlettum Hœgdar leiter, Hugnad

aum-

aumum siin, Framf. f. f. F. þ.

Gomlum Æru giarnann tiaer, Gud vill Hærum, kann skie, naer, þier Hug kiærum þeirra saer, þar sem Digder lioo- ma, s. þ. S. Vorkun-sær, um̃ Lwa ei laa- er, Liifs þo kveine Syn, F. f. s. F. þ.

Hoosog Sporn a hveriu Tæge, haf, so Þorfn ei siidar bage, þackargiorn, þoo Þorfenn age, þigdu Vatn sem Riooma, staddu þinn Sooma; Misleik hvern ei met sem drage, Mootgiordunum tiin, Fram- siinenn frooma, sie Fasteignenn þiin.

Þoott þu næder þiggia Slettu, Pocka- Fæde Stigd og Glettu, Þolenmæde þier æ settu, þeink til seirne Dooma, s. þ. S. Señ þo ræder Svare nettu, Sok ei leinge bryn, F. f. s. F. þ.

Heimsins illa ofug Dæme, upp ad fylla, þier ei sæme, þo eins Villa Vijtum flæme, Verk og Tal þins frooma, s þ. S. vart ad grilla veit hinn slæme, vel hvar Digden̄ skiin, F. f. s. F. þ.

Sannleik rein i Sagna Gæva, Sok-

um bein til goods ad ſnwa, jafnann ſein ad taka og trwa, Tale Skvalldurs Looma, ſ. þ. S. Breſtum leiner Bragna og Frwa, Beot ef Þogn er ſyn, F. f. ſ. F. þ.

Fliȷt u Stiaa vid falſka og kaata, fellſt ei þaa er miked ſtaata, vikku fraa þeim vanka laata, Vels og Kieſkne grooma, ſ. þ. S. Þeſſer ſea ſinn Glaum ad graata; gyrnſt ei þeirra Viin, F. f. ſ. F. þ.

Giæſu Spaar af grodum Þigger, gudleg Taar ei fraa þier ſtigger, er þeim ſkaar, ad under ligger, enn Purpura af Rooma, ſ. þ. S. Luſs um Ar þau ad þier trigger, Æ þeim Höfuded kryn, F. f. ſ. F. þ.

Pocka-ſnidug þinna vanda, þrifinn, idug, Verkinn Handa, Vika-lidug, Viiſs aan Anda, Volgur laat ei hlioома, ſ. þ. S. Hroks vid Klidur hyrd ei ſtanda, hend ei Mok vid Sviin, F. f. ſ. F. þ.

Varaſt þu fraa Blygd ad buga, Baki ſnw vid þeim ei duga, ferſkum bw ad Froomleiks Huga, Fis vi-dande Rooma, ſ. þ. S. Legg ei Trw vid Lauſmailuga,

Limskum Kiænsku siin, F. s. s. F. þ.

Forsmaa ei þaa Maattar miini, minstu ad sleya stolltu Siñi, og burt sveya Ofundinni, ollum gyrnsty Sooma, Byr, Heill og Blooma, lærdu ad deya Lysting þinni, Lijfed fyrr enn dvijn, F. s. s. F. þ.

Þitt hid biarta Lijtilæte, leide Skart aa Audnu Sæte, Miñis Art og Menta giæte, mindadu Lijf til Grooma, siaidu þ. S. Audmiwkt Hiarta Vænga væti, varmt i Guds Augsyn, Fr. s. s. F. þ.

Kiepptu Haginn Kvoldstundanna, kiænt vid Blæeñ Argeyslanna, señ ber Dagenn Sool til Hranna, sett ad Hwmid grooma, s. þ. S. magnadu Fræenn Mañkostanna, medann Lioosid skijn, F. s. s. s. þ.

Fodur Raadinn þygdu þesse, þig so Daadinn oflug hressi, DRottins Raadinn dijr iñpressi, Dygder þier sem liooma, sijfelldt til Sooma, Heims aa Lande bigge, blesse og brinie þig Heillum sijn, F. s. sie F. þ.

JEsu Bloodid Roosar rauda, rijkt þier

er bioode Frelse Nauda, leide Fliooде Lijkn Otrauda, Lasta renne Drooma, og sveipe Þig Sooma, breite Flooде hins beyska Dauda i besta Gledeñar Vijn, F. f. s. F. Þ.

Hærste Fridur heilags Anda, halldist vidur Piliu Banda, brycke nidur Piooste og Vanda, breyte Lyst Hiegooma, og sedie Þig Sooma, Giædsku Pdur Guds lifanda, geymi Þig frá Pijn; Framsynenn frooma sie Fasteigneñ þijn.

Tær hoolpinna Trwarglædra, Tæriñ Þinna Fedra og Mædra, Nidia sinna Audi ædra, Yndis Fundinn Plooma, safne Þier Sooma, Krafte og hinna Christl Brædra, klaar i Guds Augsyn, F. f. s. F. Þ.

Farsældanná findu Geinge, Fridsældanna Kiorinn leinge, Vinsældaña Val hiaa Meinge, Vorn Englanna frooma, Sigur og Sooma, Lofsældanna Foorn og Feinge, fegre enn Sool i Rijn, F. f. s. F. Þ.

Mijn so Ræda mindug stande, Miñis Klæda Hrind ærnande, Liissins Hæda Lynd ylmande, Lijf Þitt reise Blooma, og

Sann-

Sannhelgra Sooma, ad hier hlæde a Yndis Lande, Elsku Dootter mijn, Framsyninn froonia, sie Fasteignenn þijn.

Sumar-Giøf.

SEm a Sædes Boolenn, Sumared skijn, um Lijfs og Lucku Hjoolen, leiptre þijn, sæl Riettlætis Soolenn, Syster kiæra mijn.

Hressest æ þinn Hagur, Heims a Grund, Æru og Yndis fagr alla Stund, rijmi Rauna Slagur, rijki Dygd i Lund.

Eptir Æsi Tijder, allar hier, Dyrdar Dagar blijder, dille þier, þar sætt samfagna Lijder, og Sumarid ecki þver.

* * *

SUmarid þegar setur bliidt, Soolar undir Falde, eptira med sitt Edled strijdt, andar Veturinn kalde.

Felur Hwm hid fagra Lioos, Frosted Hitann erfer, bæd ad Dupte verdur Ros, Vindur Logne hverfer.

Lijd-

Lijdum þegar lætur dætt, Lucku Vit-
inn milde, sijnum Hug i Sorgar Att, sierhv
ver renna skylde.

Nu Madur bijdande, þeink haar og striijdande,
þier ber ad deya: Lif Gude blijdande, Hag Dygdum prijdande, hrein forsiail Meya. Siertu vel lijdande, sæll muntu strijdande, Sigurenn heya. Vert ecke kvijdande, Sorg eptir svijdande, sætt kiemur Eja!

Vijta-Slagur.

PJJtur Skijda Þundar Blær, Þagnar-Dals af Heide, Mals til Hlijda, miog Ovær, Mystre viida fyrir slær.

Undirbwast Hærum Heims, hvasskasamar Tijder, vidur Grwa Klækia Keims, kienner Lwa Sorgar Eims.

Ollu Stande leider Last, Lucku Tioon og Mæde, Kiærleiks Ande koolnar fast, Kiif i Lande margfalldast.

Jllkan rama brijtst um Bræ, Briost og

eſt og Twongur Manna, hvør vill Ama ødrum tiaa, eingann Sama gyrnaſt aa.

Sundurlynde ſældar meſt, Siaalfs Elſkuñar Vijte, upp ſu kin der allañ Breſt, eins og Vinde Baal æſeſt.

Kann ei ſnda Kul aa moot, Kiør-Virdingu ſinne, lætur ſviida Hefndar Hoot, hvar ſem ſiida fann ei Root.

Fyrir Omæta Sok er Saatt, ſvipt aa Augabragde, forſug Præta fellur daatt, Fridenn græta þyker ſmaatt.

Mannſkap hallda meingiørn Pij, Miiſkuguna ad ſigta, ſiaalfs Ulfallda ſvelgia frii, Sinned kallda lijſer þvi.

Pycke Brygd aa Pocka Sid, Præll fyrir goodum Manne, eina Stygd er aahlaupid, eingra Dygda vidgietid.

Hanns wtmaalad heyreſt Brot, hætt ſem orka ſkyllde, under haalaſt Æru Rot, edur Saalar Heilſu Prot.

Agg og Praa um̃ Eyr ſiñ Gull, ydka Meñ af lietta, giifra, Jaa, um̃ Geitar Ull, Gamne hiaa er Pyckian full.

Allshaattað til Olempis, Eglynder sier finna, viita hvað sem være Slis, veisa Nað, ef bæreſt Fis.

Hende Froomañ Feil um Siñ, framar viisu Rænde, þad skal hlioома wt og iun, Eids með Dooma Skakvidinn.

Hann berydra hvar sem staar, Heyrnar viidt um Fære, Dygd hañ s vyrda Hunds vid Haar, hitt an Kyrda Lastið gaar.

Makar þetta Mannords Stiing, morgum ver enn skylde, grem þietta Giedsærting, giefur sliettа Leidrietting.

Maaled Svinnu miwkt og hægt, moot sier liiku veiter, Skvalldurs Siñu Skapið ægt, skialdann finnur Svar einlægt.

Soddañ vijda sañar Piood, Salomonis Ræda, Orðid striida eyfer Hniood, Andsvars Bliida fordar Mood.

So sem Neystañ magna maa, med Ad-Blæstre hordum, liikt wtkreystann Liider faa, liitt ef geystann hrækt er aa.

Piinum Munni þetta tvent, þo i Raun
.af

af kiemur, Sattum unnir sw er Ment, Samvitskunne betur hent.

Hvad þu vilder hloted far, Hylleriikt af odrum, sama skyllder sialfur tiáa, soddann Smillder hepta Prar.

Þu villt Hroodur heyra þinn, hafdu slikt vid adra, veikum Broodir Vægder inn, vef i Tioodur Lastyrdinn.

Þier ef samkar Þyckiu, Lost, þiñ wthroope Liider, iattu ei vaanka Kiifs vid Kost, kylltu Þaanka Bryxlenn host.

Þiñar Æru, þu ef kiis, Þock og Virt af Meinge, hinna skiærum Heidre liis, Hyllesær uñ þeirra Priis.

Kvis, Alygi, Kalls og Baun, kioosa villtu eige, varast þvi ad Bondskap þañ, vidur dryger nockurn Mann.

Kiifs ef Fooliñ kuña þier, kynda Mood, so vakne, Reynslu Skooleñ, Reide-Hverrenne ei Soolenn biort under.

Stiller Ama, styrker Roo, Stodugglyndød hreina, kvillasama Hefnd af hioo, Hylli-Frama laungum bioo.

Polinmæde biaier Stygd, Polinmæde vinnur, Polnnmæde hroдar Dygd, Polinmæde sooar Hrygd.

Polinmoodur Oblgum er, ægiætare fundinn, væñre Hroodur vinnur sier, Wigs enn goodur Kappe hver.

Forprijs David fieck af þvi, fordum Tijd, er holde, Heliu krafed, Hefnda frij, Heiptar Skrafed Simei.

Moses Juda Foolsku Far, fast og tijdum reinde, Mindin prwða Mañgiæfdar, millum Flwða Seglin bar.

Josephs Dygda fraad er Flug, fram þo seldur væri, under Hrygda beyskann Bug, braa ei Trygda fostum Hug.

Jobs er tijdum hroosad heatt, helgre Polinmæde, Graats i Hrijdum Svar med Saatt, Svaña strijdum gaf Hoglaatt.

Tobias eyrde Fridnum fast, fyrdtur Vina Geinge, Sorgum dreyrde surt Adkast, sitt þo heyrde, gaf ei Last.

Nordbryxlanna reinda Rogg, Raguels Dotter frooma, sijst þo vann ad hefia Hogg,

Hogg, helldur anna Tæra Dogg.
Soddann skylldu Dæmin dyr, Dro-
ottum Sætter orsa, Grand ad tryllðu Gi-
ede sniir, Giæfann millðu fyrer bijr.
Forse mætte fleirstu sia, færst til Ama
giörde, Polgieds Hætte þo ei brai, þvilijks
ætti sierhvor gai.
Lijka boded hefur hann, Hosgværd af
sier læra, þeim er. Bode ei þvi ann, aller
skode Speigel þann.
Hvad skal þrætta hier um Snoott,
Heimsins Audnu Feingis, aller hætta for-
um fliott, Feigdar Sætta ber ad Noott.
Skylldu geya skiæder spart, skioett kañ
önnur Bialla, þessum fleya Þyt Dvart;
Þll SKallt DEya, Bro þig snart.
Er þa Kreikur Æfinnar, wtslokenn ad
Bragde, so sem Reikur ryme Skar, rotn-
ar bleikur Na:rinn þar.
Þeir sem stunda Frid a Folld, Fridar-
Launum hlijtá, Fridar lunda frootti Mold,
Fridad blundar þeirra Holld.
Ollu Grande Fridar fra, frelsader

aan Enda, Fridarlande fogru aa, Fridar Andlit Guds beir siaa.

Lautum Fridar Raad og Room, riikia vor aa mille, holdum Fridar dyraň Dom, driium Sida Skiftinn froom.

Blygd, Hoogværi, Bæn og Trw, Blijdleik, Polinnmæde, elskum kiæru HErrans Hiw, hærst er Æru Giftann siw.

Verum eige vansaatter, vorn um lijtiñ Tijma, Graats þo Vege gäungum hier, glödum Dege senn ad ber.

Allt er Striided wte þaa, ei sem vered hefoe, drija Tijdir Yndis aa, Ama Hriider fiærre staa.

Verum gooder Brædur þvi, Byrde hver med odrum, þeige hlioder Pelsum Bij, þolinmooder, Kala frij.

Saar þo mæte Sorginn hier, sannlega verdugt eige, þad Mootlæte þeinke hver, þeirrar Kiæte er epter fer.

Gud oss ollum giefi Raad, Grid og Frid ad hall̃a, vege Gollum, verke Daad, verie Follum, styrkie Raad.

Syn=

Synda Groomed ende allt, Andlaats
Toomed vidur, legge i Doome Lid Ovällt,
Lof hanns hlioom Þusundfalldt.

Ill-Mælug Twnga.

Mælug Twnga mæder, margañ Vo-
Mse bræder, þiœer, Þyrnum klæder,
þegar hun spijr og æder, Hreckium añ,enn
hrinder Sann, hridur Skom og læder, opt
a þann er ei til vann, illu Marke slæder,
Siälldann tekur Svorinn græ, Saker
vefur til og fræ, kieskinn hefur Kiapt upp-
æ, klijpur, iagar, hædir, stundum giefur
stirda Spæ, Stylenn grefur dypri þa,
Hvinum skiefur Hvoptiñ blæ, Hrak-Ok-
inum flæder, Glooder Wijtis glæder, grä-
imar Priur skiæder, flest afgiæder, Frid
bræder, soddann Muñur, Þocka þuñur,
Þrif a Jord ei græder, Hroos nie Hylle
bræder, heilog Skrift þad ræder.

Ofdryckiu Vidurstygd.

BRenne Vijn brialar Minne, Breñe-
Viin hvessir Tennur, Breñe-Viin

Bryxlum añar, Brenne-Viin Losta kien-
ney; Brenne-Viin barkar Munnenn;
Brenne-Viin Heilsu grenner, Brenne
Viin bruggar Flo̅num, brennande Kv-
ala-Spenni.

Breñe-Viins Dryckia bonnud, brijti
Grid, Heyptum sliiter, skadar Vit, skerder
Heidur, skwsar Dygd, Hræsne liwfust;
Erger Lan, Eignum fargar, ærer Gied,
Losta nærer, deyder Sal, Diofuleñ gled-
ur, Dyotteñs Riettinde spottar.

Augu Manns oll aflaggar, Eyrnanna
deyfest Heirneñ, Mæled i Muñe hvæler,
meinar Styrkleika Beinum; Hokeñ Lij-
kama hrekr, hniootande Bilteun liootum,
wtbijar allt Agiæte, Olvadra: Farehun
velsud.

Drambsemeñar Vidurstyggd.

DJ Ofullsins dockur Svæfell, Dramb
semen giorn æ Rambed, reynest ad
riettu Skine, ræktande Vegu Klækia;
Dijrd Guds dærlega skierder, Dygd
eyder, velldur Stigdum, hatar mest Lijte-
lætes

læte, Lain og Atgiørse smaanar.

Vitsku med Vielum beitker, Velgiørd Siaalfhælne fielgar, Røksemd i Reide vekur, rijpter Sæmd alla Tiptun, Valde med Hardwd helldur, hefnist at Undergiefne, ill-fiws, ef Orde hallar, yskrar i Mood helvijtskum.

Tredur Guds Tiju Bodord, tapar ei hordu Skape, vidur Vandlæting prwda vill ad sijn Athøfn gylleſt; Fatækann fyrerlijtur, feiter sig at hanns Sveita, virder þo einkes verdann, velur hanns Kvediu Stielinn.

Limanna Lag afskræmer, lignande vijdt um skygnast, blindud nær, øfug, undenn, Augun i Hvarma Baugum, Hnackenn wr Skordum skeckest, Skyñed at Brwnum tvinnast; brestur i Nasa Bustum, Barkeñ wr Hoose snarkar.

Hattenum hallar Poottenn, Hendur ad Rifium bendast, gapande Hnappa Hiwpur, hrieostugu Þienar Briooste, krwsad Hær Kollenn glæsir, Kaalfarner Odum

skiælfa, brättur med Bola-fettum, Brok-utenn veſæll hrøker.

Bijlæte fyrna swlaſt, Fiandans þar hygg eg standa, hvar ſem dreiſſugur Dræ-Dreka-Joods-Hamenn ſkiekur, ferge ſt þar Bols æn Biargar, Banned hvert ofann æ añad, Andſkotenn allrar Bondſku, elgir upp Hroka-Belginn.

Agyrndarennar Vidurſtygd.

UNder-Root allra Synda, Agyrnden, vorgug tiæreſt, Dauda Mein Dygdar-Ædes, Diofuls Jood ecke ſofugt: Greipi-lig Maura Sijpa, gloodheitaſt dreckur Blooded, Hund-grædug, hvar ſem ſtendur, hwngradann ſkiekur Pwnginn.

Alla Mann Æru triller, Oveilum Kiærleik ſooar, Mwtu-giorn magnar Prætur, Mein-ſvari tijdum reyneſt; Forvitnes fremur Størſen, ſim er i Augna-Skyme, Oſundar Hættum hreiſer, hnittelig Pioofa Stittan.

Eckium i Prælsdoom þrycker, Þvijngar Foduxleyſingia, veludum Vægder hylur,

Vinnu

Winnu Dygd eingre finner, Ploonustu lakar Launum, lætur ei Skylldu mætast, giefens vill hvad eitt hafa, enn hyrder sier Kaup þrij-virded.

Ræner Gud Riette sijnum, rembelaat þar vid strembest, hun giete hvad ꝏ dynur Helgedags Broten fielgad, sier til Abata Eyrers, Ord Guds og Kyrkiur fordast, leiser ei helldr hafe, Hiwin sijn Mok af Lwa.

Sig einatt siaalfa nagar, Sorg vefur Hyggiu Torger, firder Fepwkann Værdum, faarlega stitter Areñ, sveipudu Synda Hiwpe, faalgar hanns Lijfe i Gaalga, haabolfud sijdan hneigest, Helvijtes ofan i Eisar.

TE-Girniñar swla Pest, (Frid ekki-Voosa vildu) Dryckiuskap og Drambedvest, Drenger hata skylldu.

* * *

HAllar Heime-ollum, Hallar Trw ad Falle, Hallar Aud og Hylle, Hallar Orku sniallre, Hallar Forspaa hollre,

hallar

Hallar Dygda Mialla, Hallar Laganna Heillum, Hallar Mann Dard allre.
Doomur DRottens kiemur, Dooma Teiknin hlioома, Dooms ad-dynur Tijmenn, Doom fær Lasta Groomed, Domarenn þegar dæmer, Doom af Skyum roomar, Doomur drecker Heime, i Doominum gledjast froomer.
Vaked, Brædur, vokum, vake Jomfrwr spakar! Vaked, Tijmenn veikest, vake Bænar-Kvaked: Vaked! Værden sviikur, vake Minning Saka: Vaked! Vist Guds Rijkes, vakande so taked.

Ein Gyllini Fadir-vor.

FADer vor þu sim ert a Himnum; FADer DRottins vors JEsu Christi, Fadir Andaña. FADer Lioosaña, og FADer yfer allt þad, sem Born kallast bæde a Himne og Jordu.

Helgist Þitt Nafn.

HELGist þitt Ord, þiin Diird, þiin Verk, og allur þinn Sofnudur. HELga þu oss i þijnum Otta. HELga þu oss i þijnum Saunleika. HELga þu oss i Kiærleikanum og ollu christilegu Framferde. HELga þu siaalfann þig i oss, og HELga þu oss i þier.

Tilkome Þitt Rijke:

RJJke þiñar MAGtar; Til ad underþryckia Dioufulenn, yfirbuga Heimiñ, enn efla, stydia og forsvara Christindominn. RJJke þinnar NADar, til Yorunar Syndugum, Upplijsingar Fæfroodum,

R Hugg-

Huggunar Hrelldum, Hugarstyrkingar Freistudum, Vegstioornar Villtum, og Vidurhallds Riettlætum. RJKe þiñar DJJrdar, þeim deyendu med Eilijfre Vegsemd, Eilijfre Unadsemd, Eilijfre og algiørdre Þeckingu, Eilijfum Heilagleika og Eilijfre Fyllingu allra Giæda.

Verde þinn Vilie, so a Jørdu siñ a Himnum.

Verde VJLie þijns HEGningar RJettlætis a ollum Dioflum, Ollum Villu-Ondum, og ollum Christnennar Ofsookn-urum. Verdi VJLJie þiins VOD-orda RJEttlætis, Af ollum vorum Kroptum elskadur, J ollum vorum Liifernis Hættum stundadur: Ollum vorum Friivilia, og allre mannlegre Skickun æfiñlega fyrirboreñ og meir metenn. VERde þiñ NADar VJLie, i þvi ad græta oss og gledia, svipta og sæma, særa og græda. VErdi hañ a oss og hiaa oss, J Ordsins Kienningu, J Syndarinnar Þeckingu, J

Holld-

Hollðsins Deydingu, i Trwariñar Ed-lingu, i himneskrar Dyrdar Hlutteknin-ingu, og allra Hluta Vidriettingu.

Gief Oss J Dag Vort Daglegt Braud.

BRAud þinna Orda. BRaud þinna Sacramenta. BRaud christilegs Stio-ornar Valds. BRaud Landsins Groða. BRaud Lijffins Avaxtar og Næringar. BRaud Skinseminnar. BRaud Ar-innar, Heilsunnar og Fridarins.

Og fyrergief oss vorar Skullder, so sem vier og fyrirgiefum vorum Skulldunautum.

Fyrirgief oss Uppruna Syndena og Upp-runa Gyrndena. Fyrirgief oss Synder vors Ungdooms, Aldurs og Elle. Synd-er vorrar Fævitsku. Synder vorrar Þv-ermoodsku. Synder vors Bradrædis. Synder vors Athugaleysis. Allar heim-uglegar og opinberar Ordanna, Þænk-anna og Verkaña Misgiorder fyrergiefdu

oss himneske Fader i JEsu Nafne. Og gior oss innbyrdis Fridgiarna, Poliñmooda, Kiærleiksfulla, Giedtryggva, og Godhiartada.

Og innleid oss ecke i Freistne.

Reinslunnar Freistingu gior þu oss heilnæma, so vier ecke hneigiunst til Metnadar edur Andvaraleysis i Medlætinu, helldur Audmyktar og Packlætis. Ecki til Moglunar edur Ofolgiædis i Mootlætinu, helldur Vonar og Bidlyndis. Gief oss Sigur aa ollum Diofulsins Freistingum, Holldsins Freistingum og Heimsins Freistingum. Laat oss ecke aa Freistingar Tijmanum fraa þier falla. Helldur gief allre vorre Freistingu þann Enda, vier faaum vel stadest. Freista þu einkis yfer Megn, fram, og læt oss alldrei freista þijn.

Helldur frelsa þu oss fraa Illu,

Þvi þu ert alleina goodur. Frelsa þu oss fraa Diofulsins Illsku og Verallðariñar Vondsku. Fraa illum Paunkum og Asetningę

inge. Illum Athofnum og illre Samvit-
sku. Sneid oss hiaa Illvirkianna Krosse.
Illum og brauum Dauda laat þu oss all-
drei mæta. Helldur frelsa þu oss fraa, ollu
þvi Illu sem i oss bijr; Ollu þvi Illu sem
oss aastrijder, og ollu þvi Illu sem vier for-
þienad hofum.

Þviad þitt er Rijked,
Odvijnanlegt og ollu ædra.

Þinn er Mattturenn
Endalaus og Obreitanlegur allt ad verka.

Þijn er Dijrden
Heilog, Strynande, Volldug, Inndæl og
Oumbreitanleg, AD EJLyfu, AMEN.

Morgun Bæn

O Þu lifande Gud og Lioossens Fader,
sem Lioosed i fyrstu Skopun framkall-
ader af Myrkrunum, og enn nu yfirleider
þad sama Lioos, mijnum syndugum Aug-
um til Glede og Upplijsingar. Blessadur
sertu i Lioosenu þinnar Dijrdar, sem eing-

ann Skugga siidur, blessud sie þijn Fridar Asioona sem yfir mig lijst hefur a þessare Noottu, blessud vere Soolenn Myskunar þinnar, sem mier upprennur alla Morgna ferst og fögur. Under hennar Morgun Lioomа, lijt eg nu upp til þijn, mitt allra kiærasta Andar Lioos, og giøre hier Hiartans Packer fyrer þessarar Nætur, Værd og Hvijld, Vernd og Blessan. Eg hefe sofed a þijnum Arme, sem eitt Brioost-Barn i Kiolltu sinnar Moodur, þijn vinstre Hønd hefur leiged under mijnu Hofde, og þijn hægre Hønd umfadmad mig, þijn Tilsioon hefur vardveitt minn Andardraatt, og uppløked mijnum Augum; Þar fyrer gledur sig minn Ande, og mijn Tunga lijser þinne Lofgiørd. Heilage Fader, þu sem huggar mijnar Augna-Braar med hijrre Brwn Morgundagsins, laattu nu eirn Anda svælima af þijnu Auglite, sem eirn værann Morgun Blæ, til minnar Sæalar, ad hun vidurkvevkest, og allur sa Syndarennar Skugge, sem yfir mig hefur upp-dreigest

sa lidenne Roottu hverse nidur i Hafs-Diwp þinnar Mystunar og JEsu Bloods, so eg nu med lijfanda Deige verde eitt Lioos i þier, og eirn Ande med þier. Same þinn Vængur, sem var mitt Hviilu Tialld i Svefnenum, sie mijn Vagn-Borgi i Vokunne; Hil þu mig med þijnum Fiodrum, þu sem ert hulenn Gud, so eg sie ecke nakenn fyrir neinum Haska. Eg vil nu uppstanda til þeirrar Dags Vinnu, sem mier er ætvedeñ i Vijngarde þijnum; Ris þu upp eirneñ og leid mig ad Verkenu, stioorna mier i Verkenu, Blessa mig i Verkenu. JEsu Christe, þu sanna Vijn-Trie, gief mier ad wtsiuga Vokva þijns Hialpræðes, so eg finne Lijst og Preiging vid allt mier ætvardad Andar og Lijfs Erfide; Þinn Vijsdoomur fræde mitt Fæfræde, þinn Almættur styrke minn Vanmætt, þijn Giædska unhelle sier i mitt Sinne og ikre mitt Angræde, auke mier Þolennmæde, leidriette mijnar Tilhneigingar, hreinse mijnar Hugrenningar,

hepte mijnar Samvitſku Rauder, og eble mier allshattud Huggiæde, ſo hennar Mynd utgiefe ſig i allre minne Hegdan og Umgeingne; Ecke einaſta i allre Hattſeme vid minn Naunga, helldur og allre Medhondlan a Þijnum Skiepnum; Ad ſo ſem þær eru mier Speigell Þinnar Speke, Makt ar og Glædſku, ad eg lœte þær nioota Þijn, og elſke Þig ſo i ollum Hlutum, leite Þinnar Dijrdar i ollum Hlutum, og giori Þier Packer i ollum Hlutum, og ſo ſem Þu hefur allar Skiepnur Manneſkium i fyrſtu til Nytſemdar ſkapad, og giefed honum Valld yfir þeim ollum, ſo kienn mier af Þvi hinu ſama ad þeckia og vidurkienna Þijna Makt og Eignar-Riett yfir mier, þad Valld ſem Þu att a Þvi ad ſlaa mig og græda, græta og gledia, deyda og lijfga. O! minn Triggd-reindaſte HErra og Skapare, eg maa vidurkienna med Jacob, ad minne ſie eg allre þeirre Myſkun, og ollum þeim Sannleika og Trwfeſte, ſem Þu heſt ſijnt mier Þijnum umkomulauſum Þien-

ara, fraa minne fyrstu Fædingar-Tijd, iñ til þessarar Stundar, Lijfed og allt gott hefurdu mier giefed, og þijn Myskun hefur vardveitt minn Andardraatt, so þo allur minn Lijfs-Ande magnade þinnar Majestatis Vegsemd og Forpriis, þaa være þad eitt Hælfverk, þo allar miinar Bloods og Fiors Ædar, Sinar og Taugar giordust Streingia Mynder, i þinne Lofgiordar Horpu, þaa væru þær mikels til of-dimraddadar, til ad Ístema þinnar Dijrdar Roomsæld; og hermæ þiina Hrosun og Heidur sem bære; Þa er mier, eins og ollu þvi sem Andardraatt hefur, skyldt ad lofa og Vegsama þig eiliiflega: Ad elska þig af ollu miinu Hiarta, allre Saalu, ollum Kroptum, og Hugskote, og so, þiins Bodords vegna, Naaunga minn sem sialfann mig. BLEssadu nu DROtteñ allt þad eg skal giora þier til Dijrdar, mier til Nytsemdar og Naaunga miinum til gooda aa þessum Deige, vardveittu minn Anda asamt Saaluñe og Lijkamanum, vardveittu

mig fyrer miinu eigen Hollde, Heimsins Hreckviise, og ollum Diosulsins Aræsum og Meinvættum: J einu Orde, fyrir ollu þvi sem Illt er til Liifs og Sææl. LAttu, ÞJina ASioonu LJisa YFer MJg. ASioonu þinnar Þeckingar fyrer Biartleika saker Andlites JEsu Christi; Asioonu þiins Fylges og Vara-tektar so sem þu liister i Ellds og Skys Stoolpa fyrir Jsrael; Asioonu þinnar Myskunar, hveria Petur þinn Postule sa þar inn i Byskups-Stofunne fordum; Asioonu þiinar Umsioonar, og Hug hressande Medaumkunar er liiste yfir þiina signudu Sorgbitnu Moodur. SJertu MJer MYskunsamur þaa eg rasa, til ad reisa mig aa Fætur, þaa eg stend til ad hallda mier vid, fyrer Þaa hægre Hondena þiins Riettlætes, vertu mier myskunsamur i ollum miinum Liifs Naudum, myskunsamur i minne siidurstu Neyd, myskunsamur fyrer þeim ytsta og strææanga Doome. SNu ÞU ÞJinu AUglite [illegible] . þaa eg rata i Freistingar til

[illegible]

Hughreistingar, þar eg sit vid þeirra dyn-iande Babylons Vatna Nid til Gladningar, þar eg geing i Myrkrunum til Uppliisingar, þar eg geing i Ofur-Hitanum til Endurnæringar, under þessum Lundenum vil eg hylia mig so eingenn Bruna Sool Freistinganna brenne mig. GJef ÞU MJer FRid! Frid vid þig umfram allt, þu blessade Fridarens Gud, Frid vid miina Samvitsku, Frid vid alla Menn, ad so miklu leite sem mogulegt er, enn eiliifann Ofrid vid Dioflenn og alla Synd, og so loksins ad wtendudu ollu miinu Hierviistar Mædu Striide, eiliifann Frid hiaa þier i Fridarins Tialld-Budum, Amen!

Bæn um Guds Hlijfd og Varatekt.

O Þu lifande Gud og Lausnare Heimsins, sem Madur giordist til Mannanna Hiaalprædis, og mannlegum Eymdum aa þig hloodst, so þu kynnir Monnunum ad sampijnast! Eg vesæl Manneskia kriip og kveina

kveina fyrir Þijnum Footum nidurslegnm af Byrdar Þwnga minnar Náttúru, sem full er af fanijtum Gyrndum og Fallhættre Diorfung til Syndarinnar. O Drottenn! Þu veitst minn Uppruna i Þennann Daudlegleika, þu veitst og þann Vanmaatt sem þadann er floten og hversu mitt Hiarta er faavijst, mijn Umþeinking hiegoomleg, minn Skilningur efasamur, Lystingenn saurug, Sinned Ostodugt, Samvitkann vangiætinn, og optlega i Fiotur færd af Limanna Logmaale. Þier er og ecke hulid, ad þetta skiniar minn Ovin um mig, og af þvi hann finnur sier lidugann Veg ad heimsækia mig og hrinda Snorum fyrir minn Foot, þa er eg og so Vodann vidkomenn, sem hann er med Vodann wtbwinn. Mig felmtrar af þm Haaska, sem fellur i kringum mig og eg fæ ecke fiedann, af þvi Floode, sem drecker aan Tilfinningar, og af þeim Ellde, sem brenner aan Svida. Eg geing i Draumeog Raadgaatu, og veit ecke hvad mier

er

er nytsamlegt i þessu faaseinga Lijfe. Til Medlætis giorder þu mig i Adam, og ei hefur þu þa Tilhneiging burttekid; Þess vegna wtvelur mijn Naattura Lyst ad hafa; Enn sokum þess Briæls og Blindleika, sem henne er af Syndinni tilfallinn, syniſt mier opt hid Vonda gott, og sæki þvi eptir Eplenu Daudans, sem Avexte Lijfsins. Hier fyrer maa eg optlega (a) hrædast minn Hyggiu-Veg, og Osialdann þenkia, ad mijnar Rooser mege verda mier Þyrnar: Mitt Lyste-Hws, Fanga-Hws; Minn Stafur, einn brotenn og Stingættur Reyr-Sprote: Hvad mijn Augu gledur, kunne þau wt ad stijnga; Hvad Eyrunn lockar, Eruna ad bleckia; Hvad Holded sælgiæter, Saalena ad deyda, auk þess ad Gyrndenn gnæfer i mijnu Hiarta, sw er Andañ veiker og Sannleiksins Hugbod yferstigur. HErra JEsu, hyggdu þar ad, og settu mijna Mædu i sialfs þijns

S Hönd

(a) Maklega.

Hond. Eg er i framande Voda, og veiter þrongt ad giegnum þreyngiast. J Strijd wtleiddur, enn kann ecke Vopnum ad veri. st: J Bylgium stadde, enn Stiornenn reykar og Skugge Næturennar umkringer (b) mig. Trwfaste JEsu, kom þu til myn a myrkvum Baarum, og fleyttu (c) mijnu Lijfs-Skipe ad Lande. Vilier þu ecke taka mig burt wr Heimenum, þa vardveittu mig fyrer Heimenum og þvi Vonda. Vilier þu nockud sticka (d) edur samþyckia til minnar Reynslu, laattu mig þo ecke reyndann verda yfer þad eg stadest giet. Siaaer þu ad Ovinir mijner setiast ad mier hættulega, gief þu mier Raad og Farsæld ad umflija þeirra Umfall. Siaaer þu ad þeir mune mig yfirfalla, herleiddu þa i burt fraa mier. Hafe eg Traust hiaa Monnum, sem mier stofnar i blindann Voda, gior þa vid mig sem David i Kegila, og frijadu mig fyrer Alvitsku þijna.

Hafe

(b) Uppbefur sig. (c) Flijttu. (d) Leisa.

Hafe eg Traust a Monnum, sem Trwnad brygda, og epter mijnum Oforum stunda, gior þu Raad þeirra ad eingvu, sem Achitophels, og frijadu mig fyrer Trwfeste þyna. Hafe eg Vinfeinge Manna, sem leitast vid ad locka mig til Eisku og Arædis illra Verka, gief þu mier Vænge til ad flyja þar fra, og frijat u mig fyrer Riettviise þijna. Lattu mig ecke dragast i Samband med Ogudlegum; Laat eingva Glæpa Kwgun yfer mig ganga. HErra JEsu, haldtu mijnu Hiarta til þijn, þa Heimurenn kresur þess, og geym þu mig heimuglega i þijnu Tialde fyrer ollum Ahlaupum Myrkranna Hers Settu þinn Otta fyrer mijnar Lijfs-Dyr! Þrengest eg af illum Gyrndum, gief þu mier Styrk ad mootstanda þeim. Vanmegnest eg, Vijktu fra mier Hrosunarennar Tækesære; Minnstu þau Foll, er þu þolder minna vegna medal Illvirkia, og lattu mig ecke hrasa medal Ræningia; Enn ef þu þad lijdur fyrer þijns Riettlætis Sak-

er, þa lættu mig ecke fallenn liggia. Þess bid eg þig, minn Frelsare, fyrer þin blodduga Sigur, og allt hvad þu hefur mier til Myskunar unnid: Læt þu eingva Synd yfer mier drottna; Þvi hvert Gagn er þier ad mijnu Bloode, sem þu keypter med þijnu, þa eg ligg fallenn til eilijfs Dauda. Halltu þvi Sigreinum þinnar hægre Handar, Halldtu þinnu Herfaange, Halldtu Kraptenum eilijflega. (a) Eg fel allar mijnar Andvarpaner under þijna Fyrerbeon, allar mijnar Lijdingar og Freistingar under þinn Sigur, og alla mijna Þörf under Fyrerheit þinnar Myskunar, þu sem ert Gud alls Hiaalprædis, blessadur ad eilijfu, Amen.

Bæn um Fyrergiefning Syndanna, Styrking Trwarennar, Ebling Þolinmædennar og Adstod Guds i ollu Mootlæte.

Eilijfe

(a) Halldtu Riettre þinar Borgunar eilijflega. add. al. Exempl.

Eilijfe goode Gud og allrakiæraste Fader, hvers Riettlæte eckert er gagnstædara enn Synd og Ranglæte daudlegra Maña! Eg vesæl Skiepna, gietenn af syndsamlegu Sæde, fædd af syndugrar Moodur Lijfe, fostrud i Synd og seld under Synd um̃ alla mijna Ulegdar Daga, Styn og andvarpa upp til þijn, mitt einasta Naud-Hiälpræde! Mijn Bond eru hord, miin Byrde þwng, minn Mattur er þrotinn, þvi Synder mijnar adskilia mig fra þier: Þær eru stærre enn eg giete þær borid, fleyre enn Hären a mijnu Hofde og þyngre enn Sandurenn i Hafenu. Eg hrædest mijn Verk: Eg heyre Doomsins Reidar-Þrwmu i mijnu Hugskote: Eg sie hennar Elding i odrum Heime: Eg finn og Daudans Um̃svif i miinu Hollde, og veit ei nær enn eli fur Uppskeru-Tijme allra minna Synda Sæd-Verka griipur mig. A þessare Hættu-Flaug, hroopa eg: DRottenn, dæm þu mig ecke epter mijnum Verkum: DRottenn burt taktu mina

Synd: Gud miins Riettlætes. hliif þu mier: Gud mijns Himlprædes væg þu mier! Eg sveima i Andkosum Syndanna Floods, og Vøtnen þreingia sier inn ad minne Saalu: Liffsins Gud! lyptu mier uppa Þurlendeð: Sannleiksins Gud! Greid þu Gøtu mijna: Fridarens Gud! frelsa þu mig af Angest og Doome. Mitt Lijf er siifelldur Synda-Bloodvadall: Æ O Rottenn! lattu mig ecke druckna i þessu Floode, helldur dreeckttu øllum mijnum Blood Skulldum i JEsu saklausa Bloode! Hanns Hiarta-Bloods Uthelling burt hreinse alla Blood skulld mijns Hiarta: Hñs Handa Bloods Uthelling, allar Blood-Skullder minna Handa: Hans Hofud Bloods Uthelling og alls hanus Drevra driwpande Hollds, allar Blood skullder minnar Tungu og allra Liikamans Lima! Eg fver mig under JEsu Blood; Eg hroopa mig i JEsu Bloode uppa þinn Eid, minn Gud! Sem ecke villt minn Dauda, helldur mitt Lijf og Leidrettingu. Afmaa

þu

þu mijnar daudlegar Synder fyrer lifanda JEſu Bloed, og aluijtu mig ſaklauſann i h..nns Sakleiſe. Gief mier og framweig- es umbreitt Sinne, fraa Elſku til Syndar- ennar og alls þeſſa forgeingelega; Eñ upp- tendrad i þijnum Otta, þinne Unadſemd og þins Rijkes Epterlaungun, allt til Aefe- loka. Eg berſt vid veika Trw, ſem blokt- er eins og Reyr fyrir Vinde, vegna þyns Riettlætes ſem hræder mig, og vegna mij- ns Raunglætes, ſem mæder þig. Styrk þu hana, heilage ſterke Gud! ſo hun hverke villeſt fraa þiinum Sannleika, nie viſne fra þiinum Kiærleika: Upplijs þu minn Sk- ilning, ſo eg vite, hvad eg ſkal trwa: Inn- taktu mitt Hiarta, ſo eg megne ad trwa: Laat miina Trw ætijd byggiaſt a þiinum Ordum, alltiid hugagaſt af þiinum Fyrer- heitum, alltiid eblaſt i ſinne Reynſlu, all- tiid hvijlaſt i ſiinum Uppruna: Þegar Sy- ndernar ſæra mig, keñ mier ad trwa, ad þiin Naad i Chriſto yfirgnæfe. Þegar Oviner miner aklaga mig, ad miins Kr-

elſara Fyrirboon ſie mitt Forſvar: Þegar mitt Hiarta fordæmer mig, ad þu ſiert meire miinu Hiarta, og hafer Walld og Wijsdoom til ad riettlæta mig: Þegar Sorg og Meotlæte ſæker mier ad Hondum ad þin Hond ſie ecke ſkutt ordenn, ad þin hægre Hönd kuñe ollu um̃ ad breita: Þegar eg ſakna Svolunar þijns Andlitis, ad þu þa hylier þig, til ad audmiukia mig, ſo eg leitande og bidiande finne þig med ſætare Glede: Þegar eg ſkal deya, ad eg mune þa deya til Lijfſins, ad JEſus þinn Sonur ſie mitt Lijf, og ad deyia minn Avinningur. Blooniga þu mijna Trw mz heilagre Þolinmæde, og gief mier þad Sinne, ad hvert eg ſkal lijda þitt eiged Aliag edur Satans edur Mannanna, hvert helldur forþient edur Oforþient, ad eg take þad allt fyrer þinn Kroſs og þinn riettferdugann Doom, giore hier Þacker og gledie mig þar vid, ad þu typtar mig, enn ecke wt af Hiarta, þu reynir mig, eñ ecke yfer Megn fram, Þu ager mig, enn elſker þo og burt-
ſkwfer

ſkrꝛfer mier ecke. Vardveittu hiaa mier Orded Þinnar Polinmæde, ſem alltijd minne mig aa, ad eg er til þeſs Madur giordur, ad eg ſkule Mootlæted lijda, og ad eitn þolinnmoodur Ande heſur Vijsdoom og Sigur. Laat mier æ fyrer Hugſioonum vaka Þijna Polinnmæde, ſem ſparar mig, Þijns Sonar Polinnmæde, ſem leid fyrer mig, og Þinna Heilagra Trw. og Polinnmæde, ſem hier ſtriddu og yferunnu, ſo eg bere mijna Byrde og mogle ecke, Þole Motmælenn og Þreyteſt ecke, lijde Oriettin og hefne ecke, helldur giefe þier Hefndena med hoogværu Sinne og eigneſt ſo Saalu mijna i Polinmæde. Laat mig alldrei efa, ad Þu muner fyrer Kyrrlæted og Voñina hiaalpa mier: Gior mig aanægdann mijns Hlutſkiptis, og gef ad eg æ med Poliñmædei goodum Verkum ſtunde epter eilijfu Lijfe. So leinge eg ſkal lifa, leid þu mig, ſo leinge eg ſkal liida, hreſs þu mig: So leinge eg ſkal bidia, bænheyrdu mig. Vertu mitt Hiaalpraad i allre Neyd, miñ

Styrkur i ollu Striide, mitt Frelse i ollum Þreingingum, mijn Huggun i allre Sorg, mijn Hvijld i allre Mædu, mijn Hiartans Unun, þa ollu Heims Ynde er fraa mier suwid, mitt gledilegasta Athvarf, þa aller hafa mig yfergiefed, mijn fegursta Sool i midium Daudans Myrkrum, mijn Rosemd i Andlatenu, minn Hyrder i Grofenne, mijn Dyrd i Uppriisunne, og allrar Sælu, Sigurs og Vegsemdar Auægia i Eilijfu Lijfe, Amen.

Bæn Ungaadrar Kvinnu.

O Þu allra Hæste Stoore og Hatignarfulle Gud, sem alla Hlute skapad hefur med þinne Almættis Hende. Eg þacka þier hiartanlega, ad þu hefur sied til mijn i þinne Myskunseme, og blessad mig i mijnum Egtaskap med nijum Barngietnade. O minn goode Gud! Eg bid þig af ollu mijnu Hiarta, ad þu later nu þessa þijna Skopun eingu Tioone edr Forbiorfun mæta, helldur virdstu hana nad-

arsamlega ad blessa og vardveita, bæde til Saalar og Lijkama. O þu Lyknsame Drottenn! Børnenn eru þijn Gaafa og Lyffins Avøxtur er einn Skeinkur af þier. So hiaalpa mier nu, ad eg mege medtaka þessa þijna Giof med Hiartans Þacklæte og elska hana laangtum meir, enn allt Veralldarennar Gull og Silfur: Þvi þetta er þo ein Manneskia, hveria þu hefur i Adam skapad epter þinne Mynd, og sem so diirt er endurleyst med JEsu þijns Sonar allra heilagasta Bloode. Æ miñ Drotteñ! þu hefr forundrunarlega tilbwed Fostrid i mijnu Lijfe, þu hefr samteingt þad mz Ædum og Beinum, klædt þad mz Holde og Hørunde og blessad þad med Lijfe og Anda. Æ minn JEsu, og minn Gud! Þu sem varst tilluktur um̄ tilsetta Maanude i þinnar Moodur Lijfe, giefdu mier, ad eg vid hveria eina Fooftursins Hræringu i mijnu Lijfe, hugse andagtuglega til þijn, og vardveittu bæde mig og minn Lijfs Avøxt fraa allre Olucku. Enn þegar min

Stund

Stund er komenn, ad eg skule fæda, þa giefdu mier, minn Gud og Lausnare, Styrk og Kraft þar til. Lættu þa þitt Almætte viðhallda mier, og þinar Myskunar Hendur lina minne Pijnu. Gief þu mier og þangad til bærilega Heilbrygde, epter þinum nædugum Vilia! Enn sidañ i Fædingunni, lættu minn Liifs Avoxt koma i Lioos, med riettre, heillre og friidre Liikamans Skopun. Minn Gud, leid þu mig myskunsamlega æ þeim Tijma, og giordu mig þa ad eirne gladværre Barna Moodur. Al þu i øllu Onn fyrer mier og miinum Liifs-Averte af Naad og Myskun þiñe. O minn DRottenn! A þiinar Hendur fel eg bæde Fooſtred og mig, þu hefur endurleyst ockur, þu Trwfaste Gud Sannleiksins, Amen.

Bæn einnar Lioos-Moodur.

HErra JEsu Christe, þu himneske Lausnar-Steirn og Heilsu Gief allra Manna, sem Valld hefur Liifs og Dauda, og med hinne somu Hende særer og uñbind

bindur, apturlæser og uppliikur! Til þiña Hialpar-Hæda upphef eg miin Augu, og bid þig, minn Gud og Frelsare, ad þu nalæger þig i Naad og Krapte, þinne Þwnga þiaadu Skiepnu, sem hier beinar fyrir þiinum Footum. O Drotteñ, afliettu nu þeirre Byrdenne, sem þu hefur uppaa lagt, og leystu hvad bunded er. Þu sem aadur utleidder hana af Liife sinnar Moodur og medtookst hana fraa Moodur Liife, greid nu deasamlega hennar Fædingar Hag, og gior hennar Myrkur ad Byrtu; veittu mier Naad og Styrk ad þioona henne i þessare Naudsyn, med allre Naakvæmd ad hugga hana og med þiinu Fulltiinge ad annast hennar Þorf. Vertu hiaa henne i Neydenne, þu lifande Gud, og liifgadu hennar Anda, hennar Þol og Trauft, hennar Von og Bæn til þiin. Tak hennar Hormung þier til Hiarta, og miñ hennar Angist, fyrir þaa Hrigd og Kvol, sem þu barst i Blood-sveittu Hollde henn ar vegna. Aliit hana Mysknar Augum,

 seim

sem þiina Moodur under Krossenum, rieett henne þiinar Hiaalpar Hendur, sem Petre a Bylgiunum. Leid hene af þier Heilsu-Krapt, sem hinne Bloofall-siwku, og laat hana bijda þijns Hiaalpraedes i Þolenn-maede, og ecke sleppa þier fyrr enn þu blesstar hana. O DRottenn, vardveit þu hana og hennar Foostur fraa ollu Skadraede; Gief henne heilnaema Lausnar Stund, og laat allt skaplega ganga um hennar naatturleg Efne. Vertu sialfur Lioos Moodder hennar Barns, og so sem þu hefur þad lijfgad og naert under hennar Hiarta, so gled þad sama Hiarta med þess Lausn og Lijfs Utkomu i þessa Heims Lioos, og sijdan med þess andlegre Lijfgan og Endurfaedingu i heilagre Skijrn, so hun siae þar sittog þitt Saede, sin og þin Fognud, Arf og Hlutskipte. Enn þokneist þier ad leysa þess Lijf ur Maedu, fyrr enn þad nioote þessa Naadar-Innsigles, þaa gior þad ei sijdur hoolped fyrer þijna Forþienustu og þijns Anda heimuglegann Krapt. O JEsu,

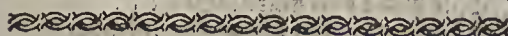
kom

kom og aud sijn þitt Hiaalpræde! O JEsu, kienn þu mier ad bidia, og halldtu mijnu Hiarta til þijn. O JEsu! Gior vid oss epter þijnu Nafne; Heyr oss i þijnu Nafne, og hugga oss fyrer þitt Nafn, Amen.

Hijngad ſitta fylgande Andvorp.

KOme nu JEsus med ſiñe Naad! Kome nu JEsus med ſijnu Fulltijnge, kome nu JEsus i Krapte og Bleſſan!
JEsus væge Saalu þiñe og veite Hægd Lijkama þijnum!
JEsus upplijſe þig med ſijnu Liooſe!
JEsus ſkyle þier med ſijnum Fiodrum!
JEsus hugge þitt Hiarta af Sorgunum!
JEsus gledie þijn maren Bein!
JEsus græde allar þijnar Meinſemder!
DRottens JEsu Augu aalijte þig!
DRottens JEsu Eyru bænheyre þig!
JEsu Hond hagræde þier, hans Hiarta Myſkune þier!
JEsu Pijna hreſſe þig, JEsu Kraptur ſtyrke þig!

JEsu Daude liifge þig !
JEsu Blood=Under blæde þier Vægd og Frelse !
JEsu Blood Sveite giefe þier, Hægd og Heilsu !
JEsu bloodug Mind sie þinn Fridar Spegell !
JEsu bloodug Tær þiin sætasta Hugsvolun,
JEsu Blood mared Holld miike þier Hoodsins Harmkvæle !
JEsu Bloodspreingda Hiarta sefe þiin Hrigdar Andvarp !
JEsu Blood=roden Bond leyse þiin Blood Bond !

Fæord Minningar Vers epter þañ merkelega Guds Mann
Sr. Þorlak Þorarens Son.
Uppsett af hañs Nafns Miñugum Elskara.
Ton, Gud Fader Son og Anden hreiñ.

Huma miog tekur Heime i, Hrigda Sverd margaṅ skar, fljott Sorga rekur fyrer Sky, fagra Sool Gledennar, Glaumurenn frekur giegner þvi, til Giæt- slu ei vekur Tijdenn nij, hvorn hann heil- vita var.

Þeinkia samt mættum þad vid ber, (þwing Tijd af Undrum rijf!) ad ef ad gi- ættum sumt, med sier, Sorg færer Neyd og Kijf, so Lifnadenn bættum, af þvi er, um̃vafed Hættum veikt sem Gler, Mañ- anna miog er Lijf.

Sorganna Kosum sijnest veitt, sær- mæddum Hiortum ad, Daudanns og Krosum driwgum beitt, dijrmætt Lijf fiñ- ur þad, Dæme þar hofum uppa eitt, af þvi hæstosum grætur heitt, margur i mo- rgum Stad.

Greint skal hvad velldur Gledennar, giefst valla fogur Von, samt þvi ad hrelld- ur Sorger bær, sierhvor Madur og Kon; Digdunum seldur dyrstur þar, Daud- ans felldur af Sverdi var, Porlaukur

Poratens Søn.

Sem Diakne fræðde Digða haar, DRottens kiær Ungvide, með Blijðlinde ræðde og Bæna Taar, fyrir Börnenn liet Gude i tie, nærde og fæðde Fiortan Ar, Frelsarans giæðde Pecking klaar, andleg Guds Alden ⸗ Trie.

Frelsarans Hiorðu foodra ried, (feingust Graslende klaar,) sem trwlyndur Vördur trigdt með Gied, Tuttugu og Atta Ar, Hiortum Sorg morðu Huggun tied, hverge fast sporð, þvi stoor varlied, Vitska og Vijsdoomur haar.

Hann saa ægiætte HErranns Pioon, a Himnum sem fagnar nu, Proofasts Embætte að Presta Boon, prwður hiellt Aren þriu, Geistlega kiætte Gieds um Fr⸗oon, með Goodsemdar Hætte og frijðre Utsioon, opt flutteſt Saga stv.

Pessa sæluga og sæla Mañs, seigiast Ar Hiwskapar, hins Fioorða Tugar Fim̃ til sanns, fram̃ so Lijfs Skeiðeð bar, enn fyrer hugud Ekte hañs, uns til að bug⸗

ar

at Fiørsins Stañs, Sextiju og Tvo so-gð var.

Skapnadar Blooma skiærum best, skryddest, sem hier innbind, til Limanna Spoma lagdest flest, lioos, so ad a var Hind, fagur Roomur og mikell mest, munde tiidt hlioma: O þañ Prest, sem bar so mannlega Mynd.

Adkvæda Madur mikell hann, munde a sinne Tijd, diwpt grundvalladur kallast kann, kostgiæfeñ fyr og siid, Hugspekenn Stad hia honum fann, heyrdest æ þad nær tale[va]ñ, Rædañ fogur og friid.

Kienningenn fræga rann fram riett, Roggsemd og Bliidu med, Stroffunenn væg, eñ þo so þiett, siñ þurfte Lijferned skied, Hugguninn þæga hinum sett, og Hress-ingenn næg, sem baru nett, af Hørmuñ Hiarta og Ged.

Sierhverium þiente hins Sæla Daad, Svølun fieck Aumdenn þyrst, Gudlausum bente og gaf til Raad, Slæpe so varadist, Fridleysed grennte, þar sem þiad, Prein-

gingen̄ spennte og Freysting bræd, Hiortun, med Lage og List.

Jafnann Gudhræddur, ritud Ræd, ræk iande Postulans, Kiærleikans giæddur glæstre Dæd, til Guds og Naungans, Trw og Von klæddur, Tæra Sæd, tijdum þo mæddur selde a Læd, þvar ei Polgiæde han:s.

Bænene heit Heims i Ran̄, hærstum m; Andans Proott, af Hiartans Reitum in̄stu han̄, offrgde Dag sem Noott, til Himinsins leita i Hrygdum vann, Hiælpræded neita af þvi fann, margur Madurenn flootti.

Einlægne Kyldur, Pel bar Þijdt, Pagmælskur, Ordg:ætenn, Hreinskilne fyldur, Fridgiarn tijdt, Fast-tækur, Goodvikinn, Aumum fieck milldur Braude bijtt; J besta Gildeum̄ Frooned vijdt, er hann þvi ælit nn.

Hroose upplyptet hanns sem ber, um̄ Herod Nordur-Lands, Skældmæla Gift sem þege þver, Piwod-Ræme og fagrann Glans

Glans, Spiollunum svipt, i ollu er, wt mun ei skiptast morgum hier, Ferel ad seta hanns.

Ordgnoottenn skiir fra odrum Skild, æ-æa Grundvelle stood, lidug og diir, med Lista Snild, Lærdooms-riik, diwp og frod, Dviida biir so Gæsa gylld, geodu po stii-re ad HErrans Villd, Vitrer af vorre Þiood.

Lækninga Mentenn enn var eitt, a hm bloomlegt Skært, Siwklingum þiente og gaf þeim greidt, Grædslu, po lide hardt, Voda-Mein greiite; Naumast neitt, nock-urn þad hendte, ad seinge ei veitt, einhver-ia Uumboot snart.

A sogdum Vege Liissins Leid, lauk Giids Astvinur trwr, Von er po mege af Hvarma Heid, hrynia Tarianna Skwr, margur sem þreyer þess Manns Deyd, hvilikann eige Skada beid, hanns saknar Sæte wr.

Hvad skal po sorga? Hrygda Smeck, Hugsun sw deysa skal, Dygdanna Borg-

un fagra fieck, fræleystur Tæra Dal; af Mædunnar Terge Guds Vin gieck, Gledennar Morguns Byrta þeck, hann kiæter Himna i Sal.

Hann er inngeingenn Himininn, Hörmunga giegnum Flood, sannann og feinged Sigurinn, siælfs fyrer Lambsins Blood, hiedann af eingenn Hörmunginn, honum ad þreynger nockurt Sinn, O þau Umskipte good!

Rettlætis skiæru Skarte ried, frijdast þa burtnumdist, Sælann fræbær hanns gledur Gied, gnæfande Hiartans Lyst, Lambenu fær nu Losgiord tied, lijka Prijs Æru Heidur med, i ædstu Ununar Vist.

Grafar þo Boole hanns bleike Naar, byrgest fyrst utann Grond, i Guds Fride ar Skoole, skild vid Taar, og skynande JEsu Hond, Lambsins hiaa Stoole Liooma kiaar, sem lusande Sool um eilijf Ar, lifer hanns leysta Ond.

O þier hans kiæru Astviner, og Dotter Menta frijd, Harme þwngbærum hrin-

ded

ded hier, hugsed ſw kiemur Tiid, Samſundum nær ed ſamannber, Sambwdiñ væra alldrei Þver, þar lioonta Born Guds bliid.

Angrædes Farme yckar meſt, afſette JEſus klaar, Þiidlyndis Varma Þeled beſt, Þerre hvert Augna Taar, hanns Blodreifda Arme falenn og feſt; fram til Þeſs Harma eingenn ſieſt, uñ endalaus Glede Aar.

JEſus ſem deydder Dauda minn, þa Daudans Slag leidſtu hord, gef vel tilreiddur ſierhvort Siñ, ſie eg nu hier a Jord, Vondu fra ſneiddur, Varfæriñ, ſo verde innleiddur Himininn, þar fagnar Þiin frelſta Hiord.

Loſgiordenn, Vallded, Heidur haar, hærſt Æra, Speke, Priis, Vegſemd marg falda og Kraptur klaar, kiorenn ſie Þier og viis, þu Gud, hvers alldrei þverra Ar, Þad ſkal vort Giallð a medañ ſtaar, Þiin dyrdlega Paradijs.

ERRATA

Pag. 13. Lin. 18. Tok-vinn, les, Tok vinn P. 27. L. 3. eius, l. eins. P. 94. L. 14. les: Himmunn. P. 107. L. 23. glooande, Men. l. glooande Men. P. 120. L. 7. Bila, l. Bilia. P. 135. L. 22. liet, l. liett. P. 139. L. 12. l. Frelsid. P. 169. L. 9. Forsiaie, l. Forsiaul. P. 170. L. 22. Onde, l. Onden.

